

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
SECURITY CAMERA CONTROLLED VIA MOBILE PHONE

โดย

นาย ญัฐพงษ์ สัตติ
นาย ญัฐพันธ์ เจริญวงศ์ฤกษ์
นาย ญัฐวิทย์ ภวีรัภัทรพงศ์

ผ่านการตรวจชิ้นงานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

ผ่านการตรวจรูปเล่มแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน.....62825

วัน,เดือน,ปี 23 ส.ค. 2549

b. 11632525
i.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
SECURITY CAMERA CONTROLLED VIA MOBILE PHONE

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาานิพนธ์ปีการศึกษา 2548

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

SECURITY CAMERA CONTROLLED VIA MOBILE PHONE

ผู้จัดทำ

1. นายณัฐพงษ์ สัสดี 45010231

2. นายณัฐพันธ์ เจริญวงศ์ฤกษ์ 45010246

3. นายณัฐวิทย์ ภวีรักษ์ทรงศ์ 45010250

ไพโรจน์
(รศ. ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศ.ดร. วิวัฒน์ กิรานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
SECURITY CAMERA CONTROLLED VIA MOBILE PHONE

โดย นายณัฐพงษ์ สัสดี 45010231

นายณัฐพันธ์ เจริญวงศ์ฤกษ์ 45010246

นายณัฐวิทย์ ภวีรัถพรพงศ์ 45010250

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศ.ดร. วิวัฒน์ กิรานนท์

บทคัดย่อ

โครงการชิ้นนี้นำเสนอระบบรักษาความปลอดภัยด้วยการควบคุมกล้องผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต รายละเอียดของโครงการชิ้นนี้ประกอบด้วย ส่วนของไมโครคอนโทรลเลอร์ซึ่งใช้ควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้อง ส่วนของโปรแกรมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งใช้ติดต่อกับเครื่องเซิร์ฟเวอร์ที่ใช้ในการส่งคำสั่งควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้อง และการรับ-ส่งภาพด้วยโปรแกรม Windows Media Encoder และ Windows Media Player

ABSTRACT

This project presents a security system with camera controlled via mobile phone by internet network. This project consists of a microcontroller for controlling camera motion. And part of software that operates on mobile phone for communicates with computer server to controlling camera and image transmission is a Windows Media Encoder and Windows Media Player.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 บทนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน	3
1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน	3
1.5.1 ฮาร์ดแวร์	3
1.5.2 ซอฟต์แวร์	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	
2.1 เครือข่ายอินเทอร์เน็ต	4
2.2 Video Streaming	4
2.2.1 การ Streaming บน Web Server และ Media Server	6
2.2.1.1 การ Streaming บน Web Server	6
2.2.1.2 การ Streaming บน Media Server	6
2.2.2 จุดเด่นของการใช้ Web Server เป็นผู้ให้บริการ	7
2.2.3 จุดเด่นของการใช้ Streaming Media Server เป็นผู้ให้บริการ	7
2.2.4 Windows Media Services	7
2.2.4.1 Windows Media Author	8
2.2.4.2 Windows Media Player	8
2.2.4.3 รูปแบบและโปรโตคอลที่ใช้กับ Windows Media Services	9
2.2.4.3.1 Advanced Streaming Format	9
2.2.4.3.2 Windows Media Services Protocols	9
2.2.4.3.3 Microsoft Media Server Protocol	9
2.2.4.3.4 Media Stream Broadcast Distribution Protocol	9
2.2.4.3.5 Hypertext Transfer Protocol	9
2.2.4.3.6 Transmission Control Protocol	9
2.3 GPRS (General Packet Radio Service)	9
2.3.1 ข้อดีของเทคโนโลยี GPRS	10
2.3.2 GPRS Class	11
2.3.2.1 กี่ Active Slot	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.4 ASP (Active Server Pages)	12
2.4.1 ขบวนการทำงานของ ASP	13
2.4.2 ข้อดีของ ASP	13
2.4.3 ความต้องการของระบบอย่างต่ำในการใช้งาน ASP	14
2.4.4 เอกสาร ASP	14
2.4.5 การแบ่งแยกโค้ด ASP ออกจากโค้ด HTML	14
2.5 J2ME (Java 2 Micro Edition)	16
2.5.1 โครงสร้างสถาปัตยกรรมของ J2ME	17
2.5.2 Configurations	18
2.5.2.1 Connected Device Configuration (CDC)	18
2.5.2.2 Connected, Limited Device Configuration (CLDC)	18
2.5.3 Profiles	19
2.5.4 MIDP (Mobile Information Device Profile)	19
2.5.5 CLDC (Connected, Limited Device Configuration)	20
2.5.5.1 โลบริารีของ MIDP	21
2.5.6 คลาส	21
2.5.7 MIDlet	21
2.5.8 ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน	24
2.5.9 การเวอร์ิฟายและพรีเวอร์ิฟายไค้คลาส (Class Verification and Pre-Verification)	25
2.5.10 แบบจำลอง Sand Box	25
2.6 สเต็ปเปอร์มอเตอร์	25
2.6.1 ชนิดของสเต็ปเปอร์มอเตอร์	26
2.6.2 การกระตุ้นและควบคุมการหมุนของสเต็ปเปอร์มอเตอร์	26
2.7 พอร์ตอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51	28
2.7.1 การสื่อสารข้อมูลแบบอะซิงโครนัส	28
2.7.2 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของพอร์ตอนุกรมใน MCS - 51	29
2.7.3 โหมดการทำงานของพอร์ตอนุกรมใน MCS - 51	30
2.7.4 อัตราบอดของพอร์ตอนุกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51	31
2.7.5 การเชื่อมต่อกับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์	32
2.8 หลักการทำงาน ของระบบควบคุมกลังรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.8.1 การควบคุมการเคลื่อนไหวกของกลิ้งผ่านโทรศัพท์มือถือ	34
2.8.2 การรับ-ส่งภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยและแสดงผลที่โทรศัพท์มือถือ	34
2.8.3 Hardware ในการเคลื่อนไหวกของกลิ้ง	34
บทที่3 การคำนวณและการสร้าง	
3.1 การออกแบบการใช้งานของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัย	35
3.2 การออกแบบระบบในส่วนต่างๆ	37
3.2.1 การออกแบบในส่วนของผู้ใช้บริการ	38
3.2.1.1 การควบคุมการเคลื่อนที่ของกลิ้ง	38
3.2.1.2 การรับสัญญาณภาพและเสียงบนโทรศัพท์มือถือ	39
3.2.2 การออกแบบในส่วนของผู้ให้บริการ	39
3.2.2.1 ความคุม Hardware สำหรับการเลือกตำแหน่งการหมุนของกลิ้ง	39
3.2.2.2 การส่งภาพและเสียงไปยังผู้ใช้บริการ	39
3.3การออกแบบในส่วนของ Hardware	40
3.3.1วงจรจับมอเตอร์	40
3.4 การเขียนโปรแกรมบนโทรศัพท์มือถือด้วย J2ME	43
3.5 การเขียนโปรแกรมส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม	45
บทที่4 การทดลองและผลการทดลอง	
4.1 วงจรควบคุมการเคลื่อนไหวกของเสตีปเปอร์มอเตอร์ด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์	49
4.2 การรับ – ส่งรหัสควบคุมมอเตอร์และการหมุนของมอเตอร์	50
4.3 การใช้ ASY เพื่อทำการรับค่าคำสั่งควบคุมจากโทรศัพท์มือถือแล้วทำการจัดเก็บลงText File	52
4.4 การใช้ Visual C++ ในการส่งค่าตัวแปรออกพอร์ตอนุกรม	53
4.5การรับ-ส่งสัญญาณภาพเข้าสู่โทรศัพท์มือถือและเว็บเบราว์เซอร์	56
4.6 การใช้เว็บเบราว์เซอร์ในการรับชมและควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัย	64
4.7 การใช้งานโปรแกรมควบคุมตำแหน่งกลิ้งบนโทรศัพท์มือถือ	66
บทที่5 บทวิจารณ์และบทสรุป	71
บรรณานุกรม	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์ควบคุมกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	1
รูปที่ 2.1 องค์ประกอบของการทำ Video Streaming	5
รูปที่ 2.2 รูปที่ 2.2 การทำงานของ Windows Media Services	8
รูปที่ 2.3 กระบวนการทำงานของ ASP	13
รูปที่ 2.4 ความสัมพันธ์ของ Configuration	19
รูปที่ 2.5 วงจรการทำงานของ MIDlet	23
รูปที่ 2.6 การกระตุ้นแบบฟลัดเดียว	26
รูปที่ 2.7 การกระตุ้นแบบ 2 เฟส	27
รูปที่ 2.8 การกระตุ้นแบบครึ่งสแตป	27
รูปที่ 2.9 รูปแบบข้อมูลอนุกรมแบบอะซิงโครนัส	28
รูปที่ 2.10 รายละเอียดเบื้องต้นของไอซีพีแปลงสัญญาณเพื่อเชื่อมต่อกับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์	32
รูปที่ 2.11 วงจรเชื่อมต่อ MAX232 หรือ ICL232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	33
รูปที่ 2.12 ภาพรวมการทำงานของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์มือถือ	33
รูปที่ 2.13 การรับ-ส่งภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยสู่โทรศัพท์มือถือ	34
รูปที่ 3.1 การทำงานของระบบโดยรวม	35
รูปที่ 3.2 ลักษณะการใช้บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ	36
รูปที่ 3.3 ลักษณะการใช้บริการผ่านโทรศัพท์ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ทั่วไป	37
รูปที่ 3.4 รูปแบบการส่งค่าตัวแปรควบคุมการเคลื่อนที่ของกล้อง	38
รูปที่ 3.5 ลักษณะเฟสที่ใช้ในการควบคุมสเต็ปเปอร์มอเตอร์	40
รูปที่ 3.6 แสดงวงจรภายในของตัวขับเคลื่อน	40
รูปที่ 3.7 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของวงจรสเต็ปเปอร์มอเตอร์	41
รูปที่ 3.8 วงจรควบคุมการเคลื่อนไหวของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์	42
รูปที่ 3.9 โฟลว์ชาร์ตหน้าแรกของโปรแกรม	43
รูปที่ 3.10 โฟลว์ชาร์ตของเมนู “Help”	43
รูปที่ 3.11 โฟลว์ชาร์ตของเมนู “About us”	43
รูปที่ 3.12 โฟลว์ชาร์ตของเมนู “Move”	44
รูปที่ 3.13 หน้าต่างโปรแกรมส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม	47
รูปที่ 3.14 แผนผังการทำงานของโปรแกรมเพื่อส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม	48
รูปที่ 4.1 สัญญาณแสดงเฟสของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ที่ถูกควบคุมในทิศทางตามเข็มนาฬิกา	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
รูปที่ 4.2 สัญญาณแสดงเฟสของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ที่ถูกควบคุมในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา	50
รูปที่ 4.3 เอกสาร HTML ชื่อ motor.html เพื่อทำการ Post ค่าตัวแปร ชื่อ X และ Y ให้กับเอกสาร ASP	52
รูปที่ 4.4 Text File แสดงการเก็บค่าข้อมูลตัวแปรที่ถูกบันทึกไว้หลังจากที่ได้ทำการ post ค่าตัวแปร X และ Y	53
รูปที่ 4.5 หน้าต่างเริ่มต้นของ Hyper Terminal	53
รูปที่ 4.6 หน้าต่างเริ่มต้นของโปรแกรมส่งค่าออก Serial Port	54
รูปที่ 4.7 แสดงข้อมูลใน data.txt ที่จะทำการอ่านแล้วส่ง	54
รูปที่ 4.8 แสดงการส่งค่าเมื่อทำการส่งคำว่า Test	55
รูปที่ 4.9 แสดงการรับค่าจากพอร์ตอนุกรมด้านเครื่องรับ	55
รูปที่ 4.10 แสดงการรับค่าจากพอร์ตอนุกรมด้านเครื่องรับครั้งที่ 2	56
รูปที่ 4.11 โปรแกรมที่ใช้ในการเข้ารหัสสัญญาณภาพ	56
รูปที่ 4.12 ภาพที่รับได้ด้วยเครื่องโทรศัพท์มือถือ	63
รูปที่ 4.13 หน้าต่างการใส่รหัสผ่านเพื่อทำการอนุญาตใช้งาน	64
รูปที่ 4.14 ทำการเลือกฟังก์ชันตำแหน่งกล้องรักษาความปลอดภัย	65
รูปที่ 4.15 การตอบรับคำสั่งและทำการประมวลผล	65
รูปที่ 4.16 ตำแหน่งของกล้องรับไปยังตำแหน่งที่ร้องขอ	65
รูปที่ 4.17 หน้าต่างชื่อโปรแกรม Project4th	66
รูปที่ 4.18 หน้าต่างรับค่า แอดเดรส , ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน	66
รูปที่ 4.19 หน้าต่างเมนู Move , Help , About	67
รูปที่ 4.20 หน้าต่าง Move	67
รูปที่ 4.21 หน้าต่างการเลื่อนเคอร์เซอร์	68
รูปที่ 4.22 กดปุ่ม Send เพื่อส่งค่าตำแหน่งไปยังเซิร์ฟเวอร์	68
รูปที่ 4.23 หน้าต่าง Help	69
รูปที่ 4.24 หน้าต่าง About	69
รูปที่ 4.25 อุปกรณ์ควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้องด้านหน้า	70
รูปที่ 4.26 อุปกรณ์ควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้องด้านหลัง	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเทคโนโลยีการรับ-ส่งข้อมูลของมือถือจากอดีตจนถึงปัจจุบัน	10
ตารางที่ 2 ค่า GPRS แบบ Multi-Slot (Class 1-12)	11
ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนนักพัฒนาในแพลตฟอร์มต่างๆ	16
ตารางที่ 4 การเลือกอัตราเบตของวงจรพอร์ตอนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51	31
ตารางที่ 5 ผลการทดลองวัดตำแหน่งมอเตอร์แนวตั้งที่ตั้งไว้กับที่วัดได้จริง	51
ตารางที่ 6 ผลการทดลองวัดตำแหน่งมอเตอร์แนวราบที่ตั้งไว้กับที่วัดได้จริง	51
ตารางที่ 7 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS	57
ตารางที่ 8 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือโดยการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านทางสาย Active Sync	58
ตารางที่ 9 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือโดยการเรียกใช้ผ่านโครงข่ายภายใน	59
ตารางที่ 10 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพโดยใช้เว็บเบราว์เซอร์เป็นตัวรับภาพผ่านอินเทอร์เน็ต	60
ตารางที่ 11 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย AIS ณ ช่วงเวลาต่างๆ	61
ตารางที่ 12 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย DTAC ณ ช่วงเวลาต่างๆ	61
ตารางที่ 13 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย ORANGE ณ ช่วงเวลาต่างๆ	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

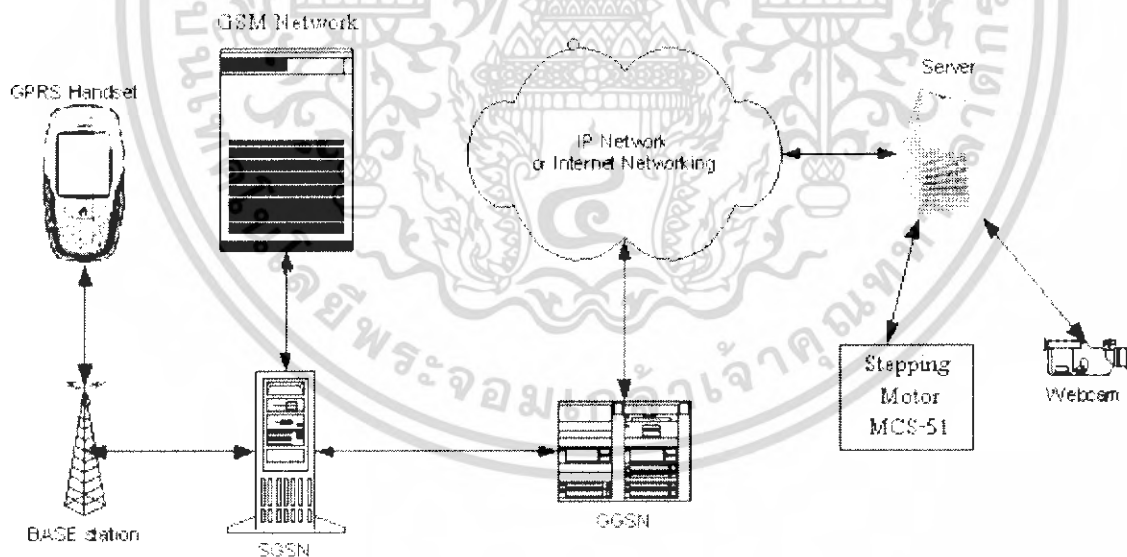
บทนำ

1.1 บทนำ

ในปัจจุบันอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เช่น โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันนี้ราคาของอุปกรณ์ดังกล่าวได้มีราคาถูกลงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือนั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะการสนทนาแต่เพียงอย่างเดียว เราสามารถใช้โทรศัพท์มือถือใช้งานอื่นๆ ได้อีกมากมาย เช่นการติดต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต(Internet) เล่นเกมส์ การประยุกต์ใช้โปรแกรมต่างๆ เป็นต้น จึงให้ประโยชน์ของโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตามก็สามารถใช้งานได้

จากข้อดีของโทรศัพท์มือถือ ทำให้เกิดแนวความคิดการนำระบบโทรศัพท์มือถือ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และระบบอิเล็กทรอนิกส์ มาผสมผสานกัน เพื่อประยุกต์ใช้ในการควบคุมระยะไกลซึ่งประกอบด้วยส่วนฮาร์ดแวร์ และ ซอฟต์แวร์ เพียงเท่านี้ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในที่ต่างๆ ที่ผู้ใช้งานกับอุปกรณ์อยู่ห่างไกลกัน เช่น ระบบรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมากอีกทั้งยังประหยัด

โครงการนี้ได้นำเอาแนวความคิดข้างต้นที่ได้ทำการศึกษา มาสร้างเครื่องมือชุดนี้ขึ้นมาเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการโดยหลักการทำงานคร่าวๆ ซึ่งแสดงให้เห็นดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 การเชื่อมต่ออุปกรณ์ควบคุมกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อากรุปที่ 1.1 สามารถที่จะอธิบายได้ดังนี้

1. ส่วนโทรศัพท์มือถือ(Mobile) ประกอบด้วยโทรศัพท์มือถือที่เชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้ การสื่อสารแบบ GPRS(General Packet Radio Service) และบรรจุโปรแกรมควบคุมการทำงานของส่วนควบคุมฐานกล้องและส่วนรับภาพผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พัฒนาโดยใช้ภาษา J2ME(Java 2 Micro Edition) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มที่ใช้กับโทรศัพท์มือถือ

2. ส่วนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นส่วนที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน โดย โทรศัพท์มือถือจะติดต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้ GPRS และเซิร์ฟเวอร์(Server) ก็จะติดต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วย

3. ส่วนประมวลผล(Server Process) จะใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล(PC) ที่บรรจุโปรแกรมเพื่อทำหน้าที่เป็นเซิร์ฟเวอร์ และสามารถตีความคำร้องขอของไคลเอนท์(Client) ได้ และส่งสัญญาณไปควบคุมการทำงานของส่วนต่างๆ เช่น สเต็ปเปอร์มอเตอร์ กล้อง เป็นต้น

4. ส่วนควบคุมกล้อง(Camera Control Unit) จะเป็นส่วนที่รับคำสั่งควบคุมการทำงานจากเซิร์ฟเวอร์แล้วปฏิบัติ ตามคำสั่งนั้นๆ

5. กล้องรักษาความปลอดภัย(Security Camera) ทำหน้าที่แปลงภาพให้เป็นสัญญาณเข้าสู่คอมพิวเตอร์

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สามารถใช้โทรศัพท์มือถือในรับภาพและควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยได้ในระยะไกล
2. โครงการชิ้นนี้สามารถนำไปพัฒนาต่อในการเฝ้าระวังแนวคิดไปประยุกต์ใช้ได้อีกมากมาย เช่นการควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน หรือระบบการให้บริการทางด้านความบันเทิง หรือประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายไร้สาย

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ส่วนของ ฮาร์ดแวร์ นั้นคืออุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ในการทำให้กล้องเคลื่อนไหวซึ่งในที่นี้ใช้สเต็ปเปอร์มอเตอร์ 2 ตัวโดยการควบคุมการทำงานผ่านชุดควบคุมที่สร้างจากไมโครคอนโทรลเลอร์ซึ่งทำการติดต่อกันระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรม

2. ส่วนของ ซอฟต์แวร์ ซึ่งใช้การประยุกต์ใช้งาน จากโปรแกรมต่างๆดังนี้ ASP(Active Server Pages) , Assembly , Visual C++ , Java 2 Micro Edition(J2ME) , Windows Media Encoder , Windows Media Playerโดยรายละเอียดการใช้งานของโปรแกรมต่างๆมีดังนี้

- ASP -ใช้ในการตีความการร้องขอของโทรศัพท์มือถือ
- Assembly -ใช้ในการเขียนโปรแกรมคำสั่งควบคุมให้แก่ไมโครคอนโทรลเลอร์
- Visual C++ -ใช้ในการควบคุมการทำงานของกล้องผ่านทางพอร์ตอนุกรม
- J2ME -ใช้ในการเขียนโปรแกรมการควบคุมการทำงานบนโทรศัพท์มือถือ
- Windows Media Encoder -ใช้ในการรับ-ส่งสัญญาณภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยสู่ Windows Media Player โทรศัพท์มือถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาทฤษฎีต่างๆในการสื่อสารผ่านอินเตอร์โดยใช้โทรศัพท์มือถือ
2. ศึกษาการติดตั้งเซิร์ฟเวอร์ ให้สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตและสามารถประมวลผล
3. ศึกษาทฤษฎีการเขียนโปรแกรมบนโทรศัพท์มือถือ
4. ศึกษาและทำการออกแบบวงจรในส่วนฮาร์ดแวร์และเขียนโปรแกรมภาษาแอสเซมบลี ทำการรับส่งรหัสควบคุมมอเตอร์ผ่านพอร์ตอนุกรม
5. ศึกษาการสื่อสารผ่านทางพอร์ตอนุกรมและไมโครคอนโทรลเลอร์ ด้วยชุดคำสั่งต่างๆ ของโปรแกรม Visual C++ และ ASP แล้วจึงได้ออกแบบการทำงานและส่วนอินเตอร์เฟซ(Interface) ของโปรแกรม
6. ศึกษาการใช้งานโปรแกรมการส่งและรับภาพผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากโทรศัพท์มือถือ
7. ทดลองเขียนโปรแกรมและทดสอบการทำงานบนโปรแกรมอีมูเลเตอร์(Emulator) ซึ่งจำลองการทำงานของโทรศัพท์มือถือ
8. ทดลองบนโทรศัพท์มือถือ โดยทำการบรรจุโปรแกรมลงโทรศัพท์มือถือ และทดสอบโปรแกรมการเชื่อมต่อของโทรศัพท์มือถือกับเซิร์ฟเวอร์
9. ทำการทดลองติดต่อระหว่างโทรศัพท์มือถือกับเซิร์ฟเวอร์ และวงจรที่สร้างขึ้นผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและปรับปรุงคุณภาพการใช้งานให้เหมาะสมที่สุด

1.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน

1.5.1 ฮาร์ดแวร์

- โทรศัพท์มือถือระบบปฏิบัติการ Microsoft Windows Mobile 2003
- คอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์
- ชุดอุปกรณ์การควบคุมการเคลื่อนที่ของกล้อง
- กล้องรักษาความปลอดภัย

1.5.2 ซอฟต์แวร์

- Visual C++
- Internet Information Service (IIS)
- Windows Media Encoder
- Windows Media Player
- J2ME Wireless Toolkit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

2.1 เครือข่ายอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต คือการที่เครือข่าย 2 หรือมากกว่าเชื่อมต่อด้วยกัน และการทำงานเสมือนเป็นเครือข่ายเดียวกันโดยเนตเวิร์ค(Network) ที่เป็นส่วนประกอบของอินเทอร์เน็ต คือ Subnetwork(Subnet) เช่น เครือข่าย Local Area Network(LAN) หรือ Wide Area Network(WAN) อุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อ 2 เครือข่ายเข้าด้วยกันก็คือ Intermediate System(IS) หรือ Internetworking Unit(IWU) ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างระบบที่แตกต่างกันจำเป็นต้องมีมาตรฐานการติดต่อกันซึ่งเรียกเป็นศัพท์เฉพาะว่าโพรโตคอล(Protocol)

2.2 Video Streaming

Video Streaming เป็นมาตรฐานที่ใช้ในการสร้างและกรรับส่งข้อมูลดิจิทัล ที่ใช้แทนสัญญาณวิดีโอ สัญญาณเสียง Video Streaming ที่ใช้นาฬิกาที่มีเวลานั้นใช้ในการถ่ายทอดภาพยนตร์ผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เช่น GSM,GPRS, CDMA,PHS,PDC(I-mode) ไปจนถึงเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3G ได้ที่อัตราเร็วในการรับส่งข้อมูลตั้งแต่ 9.6 กิโลบิตต่อวินาที ไปจนถึง 384 กิโลบิตต่อวินาที หรือมากกว่า

Video Streaming เป็นผลงานการคิดค้นของบริษัท Packet Video ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีส่วนร่วมสำคัญในการกำหนดมาตรฐานการสื่อสาร ในรูปแบบภาพยนตร์ผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบต่างๆ ผ่านองค์กรและคณะทำงานที่สำคัญ เช่น

- ITU - T SG16 ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการสื่อสารข้อมูลแบบมัลติมีเดีย
- ISCA/EC SC29/WG11/MPEG เป็นการออกบบมาตรฐานการบีบอัดข้อมูลสัญญาณวิดีโอและสัญญาณเสียง สำหรับการรับส่งผ่านเครือข่ายสื่อสารชนิดต่าง ๆ
- 3GPP SA4 เป็นกลุ่มย่อยของคณะทำงาน 3GPP (3rd Generation Partnership Project) ทำหน้าที่รับผิดชอบการกำหนดมาตรฐานการเข้ารหัสข้อมูลสำหรับการรับส่งผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่
- 3GPP2 ทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการรับส่งข้อมูลแบบมัลติมีเดียผ่านการสื่อสารไร้สาย
- WAP Forum ทำหน้าที่รับผิดชอบการวางมาตรฐานสำหรับการสื่อสารแบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย ผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกชนิด

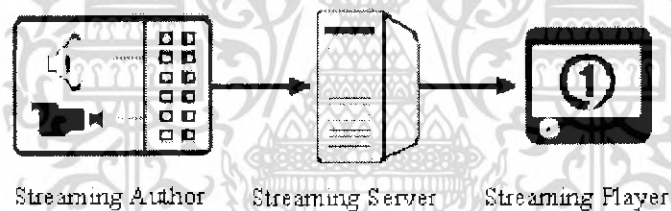
เทคโนโลยี Video Streaming นั้น เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ในการรับชมและรับฟังข้อมูลประเภท "สื่อ" โดยไม่จำกัดทั้งสถานที่และเวลา ซึ่งหมายความว่าในเทคโนโลยีจะต้องทำให้ผู้ใช้บริการสามารถนำ "อุปกรณ์สื่อสาร" ไปใช้งานได้ตามที่อื่นๆ นอกจากสถานที่ทาง เนหรือที่บ้านได้ ไม่ว่าจะอยู่ในอาคาร ยานพาหนะ หรือในสนามบิน โดยจะต้องไม่กินกำลังไฟฟ้าของอุปกรณ์สื่อสารมากเกินไป และไม่เกิดเวลานั้น ก็คือผู้ใช้บริการมีอิสระที่จะเลือกรับสื่อต่าง ๆ ที่ต้องการได้ทันทีเมื่อต้องการผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ภายใต้การสนับสนุนของเทคโนโลยี Video Streaming

Video Streaming มีความแตกต่างจากเทคโนโลยีการรับส่งข้อมูลมัลติมีเดียผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งรวมถึงเครือข่าย IT (Internet Protocol) ที่มีการใช้งานกันในโลกอินเทอร์เน็ตปัจจุบันเช่น Real Player ที่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้งานกันบนระบบปฏิบัติการ Windows รวมถึงเทคโนโลยี ITV(Internet TV) โดยเทคโนโลยีเหล่านี้ได้รับการออกแบบขึ้นเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างเครื่องส่งสัญญาณซึ่งเป็นคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้รับข้อมูล มีแบนด์วิดท์กว้างและค่อนข้างคงที่ ซึ่งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการส่งผ่านข้อมูลนอกจากนี้ขนาดของข้อมูลดิจิทัลที่ถูกส่งออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ไปยังเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปยังคอมพิวเตอร์ปลายทางแต่ละเครื่องที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องรับชมจะมีเพียงขนาดเดียว

รูปแบบและอัตราเร็วในการรับส่งข้อมูลของเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละระบบมีความแตกต่างกัน เช่น มาตรฐาน GSM สามารถรับส่งข้อมูลแบบสวิตช์วงจร (Circuit Switched) แม้จะมีการรับประกันอัตราเร็วในการเชื่อมต่อเพื่อรับส่งข้อมูลด้วยอัตราความเร็วเพียง 9.6 กิโลบิตต่อวินาที ในขณะที่มาตรฐาน GPRS ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถของเครือข่าย GSM มีความสามารถในการรองรับข้อมูลด้วยอัตราที่หลากหลาย โดยในทางทฤษฎีแล้วผู้ใช้บริการสามารถรับส่งข้อมูลด้วยอัตราเร็วสูงสุดถึง 171 กิโลบิตต่อวินาที ซึ่งอัตราเร็วในการรับส่งข้อมูลในสภาพแวดล้อมจริงจะมีค่าแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความสามารถของเครือข่ายและและการวางข้อกำหนดของบริษัทผู้ให้บริการ

Video Streaming ใช้ในการสร้างและควบคุมการรับ-ส่งข้อมูลที่เป็นดิจิทัล ที่ใช้แทนสัญญาณวิดีโอและสัญญาณเสียง ประกอบด้วยอุปกรณ์ 3 ชนิดด้วยกัน

รูปที่ 2.1 องค์ประกอบของการทำ Video Streaming

1. Streaming Author เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำหน้าที่รับสัญญาณวิดีโอ และสัญญาณเสียง จากแหล่งกำเนิด สัญญาณชนิดต่างๆ เช่น จากห้องส่งรายการ โทรทัศน์ หรือจากเทปบันทึกภาพ เป็นต้น เพื่อทำการเปลี่ยน รูปแบบของสัญญาณ ที่ได้รับจากแหล่งกำเนิดต้นทาง ไปเป็นข้อมูลตามมาตรฐาน MPEG-4 (Motion Picture Experts Group-4) ซึ่งมีข้อดี ในเรื่องของปริมาณข้อมูล ที่กระทัดรัด เหมาะสำหรับการส่งผ่านตัวกลางสื่อสารที่มีข้อจำกัดในเรื่องของแบนด์วิดท์ในทางปฏิบัติผู้ให้บริการสามารถนำสัญญาณวิดีโอและสัญญาณเสียงแบบดิจิทัลที่อยู่ในรูปแบบอื่นๆ เช่น AVI, MPEG-1 หรือ MPEG-2 ที่มีการใช้งานแพร่หลายในธุรกิจสื่อบันเทิง ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันมาทำการแปลงรูปแบบข้อมูล ให้เป็นแบบ MPEG-4 โดยผ่านกระบวนการของอุปกรณ์ Streaming Author ได้

2. Streaming Server เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง ทำหน้าที่เข้ารหัส (Encoding) ข้อมูล MPEG-4 ที่ได้รับมาจากอุปกรณ์ Streaming Author เพื่อให้มีรูปแบบที่เหมาะสม สำหรับการส่งผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ละชนิด ซึ่งเทคโนโลยี Video Streaming มีการนำข้อกำหนดมาตรฐานของ IETF (Internet Engineering Task Force) ซึ่งเป็นคณะทำงานที่มีบทบาทสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานต่างๆ ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางอื่นไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งครอบคลุมถึงการรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ข้อมูลที่ถูกปรับรูปแบบและส่งออกจากอุปกรณ์ Streaming Server เข้าสู่เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และส่งต่อไปจนถึงเครื่องลูกข่ายแต่ละเครื่อง จะถูกควบคุมการทำงาน โดยโปรโตคอลที่สำคัญ 3 ชนิดด้วยกัน คือ โปรโตคอล RTP, RTCP และ RSP

3. Streaming Player อยู่ในรูปของมัลติมีเดียชั้นทางซอฟต์แวร์ ทำหน้าที่ถอดรหัส(Decoding) กลุ่มข้อมูลที่ได้รับจากเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กลับมาอยู่ในรูปแบบของสัญญาณภาพและเสียงที่พร้อมจะฉาย (Playback) ในรูปแบบ MPEG-4 บนหน้าจอของตัวเครื่องได้ตามต้องการ ซอฟต์แวร์ Streaming Player

2.2.1 การ Streaming บน Web Server และ Media Server

2.2.1.1 การ Streaming บน Web Server

การใช้งาน : การใช้งาน multimedia file บน web server เริ่มจากทำการแปลง Audio/Video ให้อยู่ในรูปแบบสื่อที่เหมาะสมสำหรับการส่งข้อมูลบน internet โดยพิจารณาจากแบนด์วิดท์ เช่น 28.8, 33.6, 56.6 kbps สำหรับโมเด็มทั่วไป ทำการ upload เพิ่มมัลติมีเดียไปยัง web server และสร้างเว็บเพจที่ระบุ URL ของเพิ่มมัลติมีเดียขึ้นๆ เมื่อมีการเรียกใช้งานเพิ่มมัลติมีเดีย client-side player จะทำงานและเริ่ม download เพิ่มมัลติมีเดีย เมื่อเพิ่มทั้งหมด download เสร็จสิ้นแล้วจึงทำการเล่นไฟล์นั้นๆ

การส่งข้อมูล : Web Server ใช้การติดต่อผ่าน Hyper Text Transport Protocol (HTTP) ในการติดต่อระหว่าง server และ client ซึ่ง HTTP จะควบคุม Transmission Control Protocol (TCP) ซึ่งจะจัดการเกี่ยวกับการส่งข้อมูลทั้งหมด เป้าหมายของ TCP ก็คือการเพิ่มระดับการส่งข้อมูลให้อยู่ในระดับสูงสุดโดยที่ยังมีความถูกต้องในข้อมูลนั้นๆ โดยใช้ Algorithm ที่เรียกว่า slow start โดยในตอนต้น TCP จะทำการส่งข้อมูลจำนวนน้อยๆ และค่อยๆเพิ่มขึ้นจนปลายทางแจ้งมาว่า Packet มีการสูญหาย TCP จะถือว่าปริมาณการส่งข้อมูลที่สมบูรณ์ก่อน Packet Loss คือค่าการส่งข้อมูลสูงสุดและจะ ใช้กันนั้นในการส่งข้อมูลต่อไป

2.2.1.2 การ Streaming บน Media Server

การใช้งาน : ขั้นตอนเบื้องต้นของการเตรียมเพิ่มมัลติมีเดีย จะเหมือนกับการเตรียมสำหรับใช้บน Web Server แต่จะแตกต่างกันตรงที่ว่าเพิ่มที่ได้จะ upload ไปยัง Streaming Media Server ซึ่ง Streaming Media Server และ Web Server อาจะอยู่บน Server Machine ที่ให้บริการตัวเดียวกันก็ได้ เมื่อเพิ่มมัลติมีเดียถูกเรียกใช้งาน Web Browser จะส่งไฟล์ขนาดเล็กที่เรียกว่า Meta File ไปยัง Client Player ซึ่งใน Meta file นี้จะระบุปลายทางไปยัง Streaming Media Server หลังจากนั้น Client Player จะติดต่อกับ Streaming Media Server โดยตรงโดยไม่ผ่าน Web Browser อีก

การส่งข้อมูล : ถึงแม้ว่า Streaming Media Server สามารถที่จะใช้ HTTP/TCP เหมือนกับ Web Server ได้ แต่ก็สามารถใช้ protocol อื่นๆเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพได้ เช่น User Datagram Protocol (UDP) ซึ่งมีจุดเด่นที่ความเร็ว ขนาดเล็ก และไม่มีการทำงานเกี่ยวกับการส่งข้อมูลซ้ำหรือคำนวณอัตราการส่งข้อมูล ซึ่งจะเหมาะกับการส่งข้อมูลแบบ Realtime ซึ่งข้อมูลที่สูญหายบางส่วนหรือข้อมูลที่เกิด delay จะถูกละความสนใจไป นอกจากนี้ อาจมีการใช้งาน Protocol เฉพาะสำหรับการ streaming media เลยทีเดียว เช่น Realtime Streaming Protocol (RTSP)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 จุดเด่นของการใช้ Web Server เป็นผู้ให้บริการ

จุดเด่นของการใช้ Web Server คือการที่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วในการนำเสนอได้ทันที แต่ งานที่เพิ่มให้แก่ Web Server อาจทำให้บริการของ Web Server ที่มีอยู่เดิม ทำงานได้ประสิทธิภาพต่ำลง

2.2.3 จุดเด่นของการใช้ Streaming Media Server เป็นผู้ให้บริการ

1. ใช้ Protocol ซึ่งเหมาะสมกับการนำเสนอ Realtime Audio/Video ซึ่งก็คือ UDP
2. ถูกออกแบบเพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้งานจำนวนมาก
3. สามารถปรับเปลี่ยน การส่งข้อมูลให้เหมาะสมสำหรับ client แต่ละรายได้ดี
4. สามารถควบคุมการนำเสนอได้ เช่นควบคุมให้ดูได้เฉพาะกลุ่ม หรือช่วงเวลา

2.2.4 Windows Media Services

Windows Media Services เป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้ให้บริการที่สนับสนุนโดยอินเทอร์เน็ต โดยมีรูปแบบการทำงานดังนี้

Platform : Windows 95,98,NT,2000,XP,2003

File Formats : ASF,WAV,AVI,MOV,MIDI,AU,MP3

Protocol : MMS Protocol , MSBD Protocol , HTTP

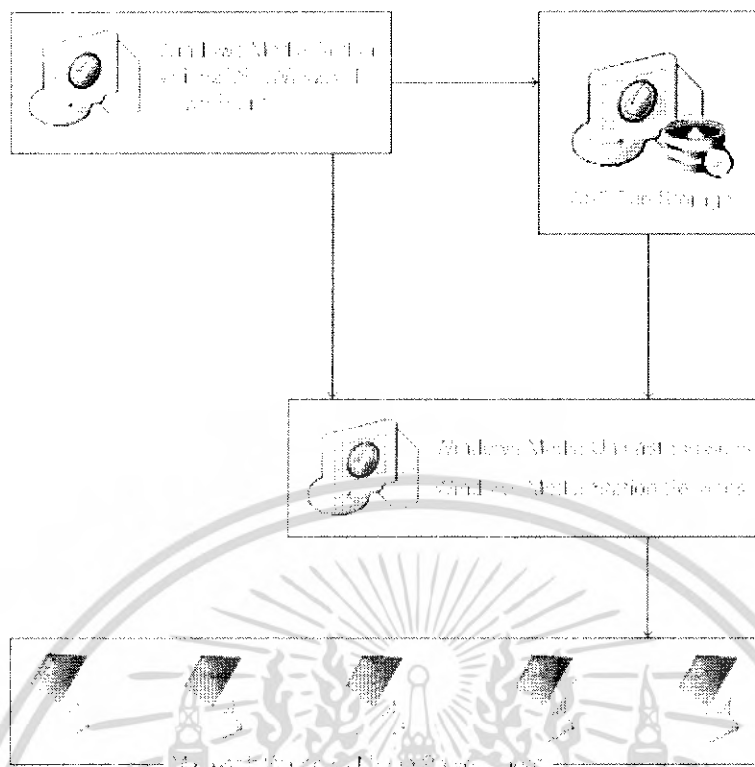
Standard Media File : ASF

Standard Metafile : ASX

Client Player : Windows Media Player

Encoder : Windows Media Encoder

การทำงานของ Windows Media Services ประกอบด้วย Windows Media Author และ Windows Media Player

รูปที่ 2.2 การทำงานของ Windows Media Services

2.2.4.1 Windows Media Author

เป็นโปรแกรมที่ใช้เพื่อแปลงสัญญาณ Analog เป็น Digital เมื่อเป็นสัญญาณแบบ Digital แล้วทำการเข้ารหัสสัญญาณให้อยู่ใน Format ข้อมูลแบบภาพหรือเสียง การเข้ารหัสนี้เรียกว่า Encoder จากนั้นทำการบีบอัดข้อมูล ให้มีขนาดเล็กลงเพื่อให้ส่งไปในเครือข่ายได้สะดวกยิ่งขึ้น เพื่อที่จะส่งไปให้กับ Windows Media Server ทำเนต่อไป หลังจากการ Encoder แล้วสัญญาณที่ได้อาจเรียกว่า Data และเนื่องจากเป็นข้อมูลแบบ digital ข้อมูลจึงถูกเปลี่ยนให้อยู่ใน Format ของ .asf (Advance Streaming Format) ซึ่งเป็นได้ทั้งไฟล์ภาพยนตร์ และไฟล์เสียง โดยที่เราสามารถบันทึกไฟล์ .asf ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเปิดรับชมหรือฟังในภายหลังได้

2.2.4.2 Windows Media Player

เป็นโปรแกรมที่เครื่องลูกข่ายใช้ในการร้องขอ ไปยังเครื่องแม่ข่ายเพื่อใช้ในการรับชมสัญญาณข้อมูลที่เผยแพร่

2.2.4.3 รูปแบบและโปรโตคอลที่ใช้กับ Windows Media Services

2.2.4.3.1 Advanced Streaming Format(ASF)

เป็นรูปแบบข้อมูลสำหรับเผยแพร่ภาพและเสียงบนระบบเน็ตเวิร์ก ข้อมูล ASF อาจอยู่ในรูปไฟล์ .asf หรือเป็นการถ่ายทอดข้อมูลสดซึ่งสร้างจาก Windows Media Encoder ก็ได้ สำหรับ ASF ที่มีเฉพาะข้อมูลเสียงจะเรียกว่า Windows Media Audio ซึ่งมีนามสกุลเป็น .wma ASF Stream Redirector (ASX) ASX metafiles มีลักษณะเป็น text file ซึ่งจะ เป็น URL ของไฟล์ ASF สำหรับให้ข้อมูลแก่ Windows Media Player เพื่อใช้ในการติดต่อกับตัว Streaming Media Player

2.2.4.3.2 Windows Media Services Protocols

เป็น Protocol ที่ Windows Media Services ใช้ในการติดต่อระหว่างส่วนต่างๆในระบบ

2.2.4.3.3 Microsoft Media Server Protocol (MMS Protocol)

MMS Protocol จะใช้ในการติดต่อระหว่าง Media Player กับ Windows Media Server

2.2.4.3.4 Media Stream Broadcast Distribution Protocol (MSBD Protocol)

MSBD Protocol จะใช้ในการติดต่อระหว่าง Windows Media Encoder และ Windows Media Server หรือใช้ติดต่อระหว่าง server ด้วยกันเอง

2.2.4.3.5 Hypertext Transfer Protocol (HTTP)

ในแต่ละ component สามารถใช้ HTTP ในการติดต่อได้ทั้งหมด ข้อคืออย่างหนึ่งคือ HTTP สามารถใช้ในการติดต่อผ่าน firewall ทั่วไปได้

2.2.4.3.6 Transmission Control Protocol (TCP)

TCP protocol จะเป็นการส่งข้อมูลแบบสองทาง คือ มีการติดต่อระหว่างผู้ส่งและผู้รับตลอดเวลา โดยข้อมูลที่รับ-ส่งจะมีความถูกต้องอยู่ในระดับสูง จะใช้ในการควบคุมระหว่าง server และ client เช่น การ play , pause , forward

2.2.4.3.7 User Datagram Protocol (UDP)

UDP protocol จะเป็นการส่งข้อมูลทิศทางเดียว คือ ข้อมูลจะส่งจาก server ไปยัง client โดยไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ดังนั้นจึงสามารถส่งข้อมูลได้เร็วกว่า TCP Protocol จึงได้ถูกนำมาใช้ในการส่งข้อมูลมัลติมีเดีย

2.3 GPRS (General Packet Radio Service)

GPRS เป็นตัวย่อจากภาษาอังกฤษจากคำว่า " General Packet Radio Service " บริการต่างๆที่ผ่านทาง Radio Interface ในระหว่างผู้ใช้ต้นทางและปลายทางซึ่งไม่ว่าจะเป็น Application Server หรือแม้แต่ตัวโทรศัพท์เคลื่อนที่เองก็ตามจะถูกแปลงเป็น Packet ซึ่งมี IP Address กำกับอยู่ภายใน อย่างไรก็ตาม GPRS ไม่ได้เป็นลักษณะที่จะสามารถให้บริการได้ด้วยตัวของระบบเอง แต่ตัวมันเองเป็นเพียงแค่ Bearer ให้กับ Application ต่างๆ ที่ต้องการใช้ความเร็วที่เพิ่มมากกว่าปกติในระบบ GSM ที่เคยรองรับอยู่เดิมมาก่อน และระบบ GPRS จะต้องต่อไปยัง Packet Data Network ที่เป็น IP Network อีกต่อหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่จะเปิดให้บริการในระบบ GPRS ได้นั้นจะต้องทำการติดตั้งระบบเครือข่าย ที่ประกอบด้วยหน่วยหลักๆ 2 หน่วยด้วยกันคือ

1. SGSN (Serving GPRS Supports Node)

2. GGSN (Gateway GPRS Support Node)

โดยทั้งสองหน่วยหลักขององค์ประกอบนี้จะถูกเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน โดยมีอุปกรณ์อื่นๆ เป็นตัวช่วยเพื่อไปร่วมใช้ Radio Interface จาก Base Station โดยผ่านตัวควบคุมที่เรียกว่า PCU (Packet Control Unit) ที่ติดตั้งไว้ที่ BSC (Base Station Controller) ทั้งนี้อาจมองได้ว่า GPRS Network เป็นอีก Network หนึ่ง ซึ่งเข้าถึง Mobile Phone ผ่านทาง Radio Interface ของระบบ GSM Network เดิม โดยเป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการรับส่งข้อมูลเป็น Packet โดยตรง

2.3.1 ข้อดีของเทคโนโลยี GPRS

1. เชื่อมต่อตลอด 24 ชั่วโมง (Always-on) คือหลังจากที่ทำการตั้งค่าเครื่องเพื่อให้อาจใช้งานได้ใช้งาน GPRS ได้แล้ว ก็สามารถเชื่อมต่อกับระบบ Mobile Internet ได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยที่ยังสามารถใช้งานโทรศัพท์ออกได้ตามปกติไปพร้อมๆ กัน

2. ประหยัดค่าบริการ หากเราทำการเปรียบเทียบค่าบริการกับระบบเดิมที่ใช้กันมา ไม่ว่าจะเป็นการใช้งาน WAP ด้วยระบบ CSD หรือ HSCSD ก็จะเห็นว่าประหยัดกว่ามาก เนื่องจากการคิดค่าบริการของ GPRS จะคิดตามจำนวนข้อมูลที่ทำการรับ-ส่งเท่านั้น (ส่วนมากคิดเป็น Kbyte) ซึ่งต่างจากเดิมที่คิดค่าบริการเป็นนาที ดังนั้นผู้ใช้บริการจึงรับภาระในการจ่ายค่าบริการเท่าจำนวนการรับ-ส่งข้อมูลที่ใช่จริงๆ เท่านั้น

3. รับ-ส่งข้อมูลได้เร็วขึ้น ด้วยความเร็วมาตรฐานของ GPRS ที่เพิ่มขึ้นเป็น 40 Kbps (ในทางทฤษฎีอาจรับ-ส่งข้อมูลได้เร็วถึง 172.2 Kbps) ทำให้การเชื่อมต่อ รับ-ส่งข้อมูลต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตรวดเร็วมากขึ้นและยังสามารถรองรับบริการรูปแบบใหม่ๆ ได้หลากหลายยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลพวงให้ตัวเครื่องมือถือเองมีการพัฒนาคุณสมบัติให้รองรับกับการใช้งานมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นหน้าจอที่ใหญ่และมีสีสันมากขึ้น หรือการรองรับแอปพลิเคชันและเกมส์ต่างๆ ที่พัฒนาขึ้นมากด้วยภาษา Java เป็นต้น

	CSD	HSCSD	GPRS
Speed	9.6 Kbps	28.8 - 57.6 Kbps	40.2 - 172.2 Kbps
Connection	Dial Up	Dial Up	เชื่อมต่อได้ทันทีโดยไม่ต้อง Dial Up
Service Paid	คิดค่าบริการเป็นนาที	คิดค่าบริการเป็นนาที	คิดค่าบริการตามจำนวนการรับ-ส่งข้อมูล

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเทคโนโลยีการรับ-ส่งข้อมูลของมือถือจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 GPRS Class

GPRS Class นั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะของมือถือแต่ละรุ่น ซึ่งเอาไว้บอกถึงความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูลสูงสุดที่มือถือเครื่องนั้นสามารถทำได้ ซึ่งการเขียนบอก Class ของมือถือนั้นมีอยู่ 2 แบบคือ

1. ระบุชนิดของ GPRS Class ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า GPRS ที่อยู่ใน Class ใดซึ่งปกติแล้วจะมีอยู่ทั้งหมด 12 Class (1-12) โดยพิจารณาได้อย่างง่ายๆ คือ ถ้า Class ยิ่งมาก ความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูลก็จะยิ่งสูงขึ้นตามไปนั่นเอง เช่น Class 10 ก็จะทำให้ความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูลสูงกว่า Class 8

2. ระบุเป็นจำนวนของ Time-Slot โดยปกติใน 1 ความถี่ของระบบ GSM จะมีทั้งหมด 8 Time-Slot ซึ่งในการโทรเข้าโทรออกปกติจะใช้เพียงแค่ 1 Time-Slot เท่านั้น (ต่อ 1 หมายเลข) ซึ่งความสามารถในการรับข้อมูล (DownLink) และการส่งข้อมูล (UpLink) จะเขียนอยู่ในรูปของตัวเลขที่นำมาบวกกันเช่น 3+1 หรือ 4+2 ซึ่งเลขตัวแรกคือ DownLink ส่วนเลขตัวหลักคือ UpLink นั่นเอง

ตัวอย่างเช่น หากในคุณสมบัติระบุไว้ว่า GPRS 4-2 (DownLink=4, UpLink=2) ก็จะเทียบได้กับ GPRS Class 10 นั่นเอง

Class	Downlink Slot	Uplink Slot	Active Slot
1	1	1	2
2	2	1	3
3	2	2	3
4	3	1	4
5	2	2	4
6	3	2	4
7	3	3	4
8	4	1	5
9	3	2	5
10	4	2	5
11	4	3	5
12	4	4	5

ตารางที่ 2 ค่า GPRS แบบ Multi-Slot (Class 1-12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.1 ค่า Active Slot

ค่า Active Slot คือค่าที่แสดงจำนวน Time Slot ที่ GPRS Class นั้นๆ สามารถใช้ได้สูงสุดในเวลาหนึ่งๆ สำหรับการทำการรับและส่งข้อมูลไปพร้อมๆ กัน ตัวอย่างเช่น GPRS Class 10 จะได้ว่าสามารถรับข้อมูล (DownLink) ได้สูงสุด 4 Slot และส่งข้อมูล (UpLink) ได้สูงสุด 2 Slot ซึ่งรวมกันแล้วเป็น 6 Slot แต่ว่าเมื่อมาดูที่ Active Slot จะเห็นว่ามีเพียงแค่ 5 เท่านั้น ดังนั้นจึงต้องมีการเลือกว่าจะให้ความสำคัญกับการรับข้อมูลหรือการส่งข้อมูลมากกว่ากัน โดยที่รวมกันแล้วต้องมีค่าไม่เกิน 5 Slot (จำนวน Active Slot) เช่น ถ้าอยกเน้นให้กับการรับข้อมูล ก็อาจจะตั้งค่าให้เป็น 4+1 หรือถ้าหากอยากให้ความสำคัญกับการส่งข้อมูลมากขึ้นก็อาจจะตั้งเป็น 3+2 เป็นต้น ซึ่งการตั้งค่าเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการเครือข่ายแต่ละเครือข่าย ซึ่งอาจจะกำหนด GPRS Slot ไว้ไม่เท่ากัน อาจจะแตกต่างกันไปตามพื้นที่ให้บริการ ความหนาแน่นของผู้ใช้งานบริเวณพื้นที่นั้น เป็นต้น ซึ่งการพิจารณาการให้ Time-Slot เหล่านี้ ผู้บริการจะคำนึงถึงความคุ้มค่าและความเหมาะสมเป็นสำคัญ

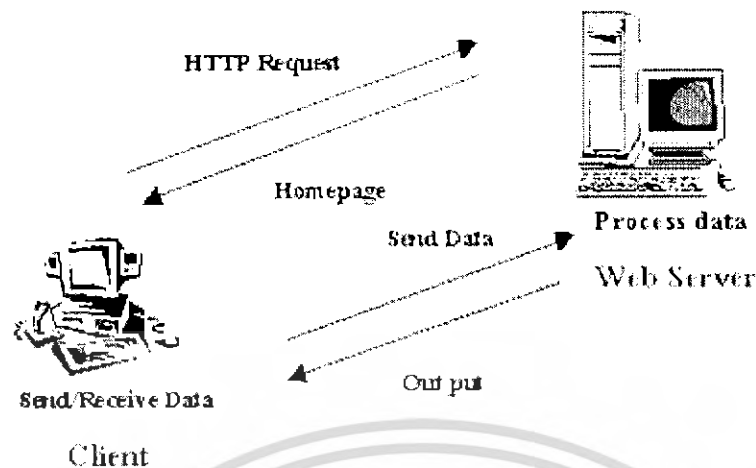
2.4 ASP (Active Server Pages)

ASP เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า Active Server Pages ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนามาจากโปรแกรมไบนารีของพีเอชทีทีไอ สำหรับใช้งานทางด้านอินเทอร์เน็ต โดย ASP จะทำหน้าที่ตีความเอกสารเขียนขึ้นมาโดยใช้ไวยากรณ์หรือ syntax ของภาษา VBScript โดยที่มี ASP tag มีลักษณะเป็นเครื่องหมาย <% , %> กำกับส่วนเปิดและปิดของคำสั่งตามลำดับ ซึ่งเบราว์เซอร์ทั่วไปเช่น Netscape Navigator หรือ Internet Explorer จะไม่นำไปแสดงผลจะใช้เพียงแต่ตีความหมายเท่านั้น จากนั้นจึงทำการสร้างเอกสาร HTML ซึ่งเป็นเอกสารที่ประกอบด้วย HTML tag ต่างๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นเครื่องหมาย < . > กำกับอยู่ซึ่งเบราว์เซอร์ทั่วไปสามารถนำไปสร้างเว็บเพจขึ้นเพื่อใช้ทำการแสดงผลได้

2.4.1 ขบวนการทำงานของ ASP

การทำงานของ ASP จะมีลักษณะการทำงานตามลักษณะภาษา CGI (Computer Gateway Interface) โดยจะทำการอ่านไฟล์หรือเว็บเพจที่ถูกระบุนามสกุลเป็น .asp แล้วทำงานตาม script ที่เขียนเอาไว้ สคริปต์ดังกล่าวจะเรียกว่า เป็น server side script หรือ script ที่จะถูกเรียกขึ้นมาทำงานที่เครื่องเซิร์ฟเวอร์ ส่วน สคริปต์อีกประเภทเราจะพบเห็นทั่วไปเช่น JavaScript เป็นต้นที่จะถูกเรียกทำงานที่เบราว์เซอร์ จะเรียกว่าเป็น client side script ซึ่งการเขียน client side script จะต้องคำนึงถึง browser เป็นหลักเพราะว่า script จะต้องทำงานที่ browser นั้นคือหาก browser ไม่รองรับ script นั้นๆก็จะทำงานไม่ได้เช่นการเขียน VBScript แบบ client side script ก็จะไม่สามารถนำมาใช้งานที่ browser ที่เป็น Netscape Navigator ได้ เป็นต้น ทำนองเดียวกัน ตัว server side script ก็จะต้องเป็นไปตามความต้องการของตัว interpreter เช่น ASP มีความต้องการใช้ script 2 ภาษาเป็นหลักคือ VBScript และ JScript

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 กระบวนการทำงานของ ASP

จากรูปการทำงานทั้งหมดจะเริ่มต้นจากการที่ บราวเซอร์ทำการร้องขอเอกสาร HTML ไปยังเว็บเซิร์ฟเวอร์ผ่านทาง HTTP (HTTP Request) โดยที่เอกสารที่ส่งการร้องขอไปนั้นจะต้องเป็นแฟ้มข้อมูลที่มีนามสกุลเป็น .asp (เช่น post.asp ฯลฯ) เมื่อเว็บเซิร์ฟเวอร์ได้รับการร้องขอดังกล่าวก็จะทำการตีความหมาย และส่งต่อกลับไปไปยังเว็บเบราว์เซอร์และใช้แสดงผลทางฝั่งผู้ใช้ต่อไป (HTTP Response)

การเขียนโปรแกรมเพื่อที่จะใช้สร้างเอกสารที่จะทำงานกับ ASP นั้นสามารถทำได้ง่ายโดยไม่ต้องจำเป็นต้องอาศัยโปรแกรมเฉพาะตัวในการเขียน เราสามารถใช้โปรแกรมประเภท text editor มาใช้งานได้ทันที เช่น โปรแกรม Notepad ฯลฯ หรือจะใช้โปรแกรมที่เขียนภาษา ASP โดยเฉพาะก็ได้เช่น Visual InteDev เป็นต้น

การเขียนโปรแกรม ASP script จะทำโดยการฝังหรือ embed ส่วนที่เป็น script ลงไปในเว็บเพจ กล่าวคือหากไม่มีการฝังตัว ASP script ลงเว็บเพจนั้นก็คือเว็บเพจธรรมดาทั่วไปนั่นเอง การตีความโดย ASP ก็จะทำให้การตีความไหลลงไปจากต้นไฟล์ไปทีละบรรทัด บรรทัดไหนมีส่วนของ ASP script อยู่ก็จะทำการตีความก่อนแล้วทยอยส่งผลลัพธ์ออกมาเรื่อยๆ หากเกิดข้อผิดพลาดก็จะหยุดการทำงาน ส่วนที่เป็น ASP script จะขึ้นต้นหรือเปิดด้วย tag โดยใช้เครื่องหมาย <% และลงท้ายหรือปิดด้วย %> การเขียน .asp ที่ง่ายที่สุดคือการนำเอา .html มาบันทึกเป็นนามสกุล .asp โดยไม่ต้องทำการแก้ไขข้อมูลในไฟล์ .html

2.4.2 ข้อดีของ ASP

ASP สามารถซ่อนทรัพยากรเส้นทางปัญญาขององค์กรได้ เนื่องจากโค้ดของ ASP จะอยู่ที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ดังนั้นการทำงานของ ASP จะใช้ข้อมูลที่มาจก บราวเซอร์ร่วมกับ โค้ดที่อยู่บนเซิร์ฟเวอร์เพื่อสร้างผลลัพธ์ และจะถูกส่งกลับไปยัง บราวเซอร์โดยเป็นการส่งกลับไปเฉพาะผลลัพธ์ แต่ไม่ส่งโค้ดหรือวิธีการทำงานไปด้วย ซึ่งตรงข้ามกับการทำงานของโปรแกรมที่ส่งโค้ดกลับไปยังเบราว์เซอร์เพื่อ นำไปทำงานร่วมกับข้อมูลของผู้ใช้ในการสร้างผลลัพธ์ ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้จะถูกถอดรหัสแบบได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ความต้องการของระบบอย่างต่ำในการใช้งาน ASP

ในการที่เราจะพัฒนาและใช้งานแอปพลิเคชัน ASP นั้นเราจำเป็นต้องรู้ว่าจะต้องการองค์ประกอบทางด้าน Software และ Hardware ดังนี้

1. หน่วยประมวลผล (CPU) ควรจะเป็นระดับ Pentium ขึ้นไป
2. Ram อย่างต่ำ 32 เมกะไบต์
3. พื้นที่ว่างใน Hard Disk อย่างน้อย 150 เมกะไบต์
4. ระบบปฏิบัติการ Windows NT , Windows 2000 , Windows XP หรือ Windows 95/98/ME และจะต้องมีการติดตั้งโปรโตคอล TCP/IP ด้วย
5. โปรแกรมเวบเซิร์ฟเวอร์ที่สนับสนุน ASP เช่น Internet Information Server (IIS) สำหรับระบบปฏิบัติการ Windows NT , Windows 2000 , Windows XP หรือ Personal Web Server (PWS) สำหรับระบบปฏิบัติการ Windows 95/98/ME
6. ถ้ามีการพัฒนาระบบฐานข้อมูล เราต้องมีโปรแกรมฐานข้อมูลที่รองรับ ODBC ด้วยเช่น Microsoft Access หรือ Microsoft SQL Server

2.4.4 เอกสาร ASP

เอกสาร ASP คือ เท็กซีฟล์ที่บรรจุเอาคำสั่งสกริปต์ต่างๆ ซึ่งอาจเขียนด้วยภาษาเดียวกันหรือหลายภาษาผสมกันก็ได้ แทรกอยู่กับ HTML tag และสกริปต์ต่างๆที่ทำงานอยู่ฝั่งลูกข่าย เมื่อเบราว์เซอร์เรียกใช้งานเอกสาร ASP เอกสาร ASP นั้นก็จะถูกแปลโดย ASP Interpreter ที่เซิร์ฟเวอร์และถูกส่งให้ทำงานที่เว็บเซิร์ฟเวอร์ โดยผลลัพธ์ที่ได้จากการรันแอปพลิเคชัน ASP จะถูกส่งมายังเบราว์เซอร์ที่เรียกใช้ในรูปแบบเอกสาร HTML

เอกสาร ASP ประกอบไปด้วย

1. Server Side Includes ซึ่งอาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้
2. HTML Code
3. Script Delimiters คือเครื่องหมายที่ใช้แยกคำสั่งของ ASP ออกจาก HTML
4. Script Code เช่น VBScript , JScript , JavaScript เป็นต้น
5. ActiveX Components
6. ActiveX Objects

2.4.5 การแบ่งแยกโค้ด ASP ออกจากโค้ด HTML

เนื่องจากเอกสาร ASP นั้น โค้ด ASP จะถูกแทรกอยู่กับ โค้ด HTML การที่ตัวแปลโค้ด ASP (ASP Interpreter) ที่เว็บเซิร์ฟเวอร์จะสามารถแบ่งแยกออกเป็นส่วนไหนเป็นโค้ด HTML และส่วนไหนเป็นโค้ด ASP ต้องอาศัยเครื่องหมายที่ใช้แบ่งแยกที่เราเรียกว่า ASP Delimiters โดย ASP Delimiters จะมีอยู่ 3 รูปแบบซึ่งมีความเหมาะสมและการใช้งานต่างๆกันดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เครื่องหมายที่ใช้กำหนดขอบเขตของโค้ด ASP ที่แทรกอยู่ตามโค้ด HTML.

โค้ดที่เป็น ASP จะต้องอยู่ระหว่างเครื่องหมาย <% และ %> โดยมีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
<%  
<โค้ดคำสั่งสำหรับการใช้งาน ASP>  
%>
```

2. เครื่องหมายที่ใช้แสดงค่านิพจน์ของตัวแปร

สำหรับค่าที่ต้องการแสดงออกให้ผู้ใช้เห็น หรือต้องการให้ปรากฏในโค้ด HTML. นั้นสามารถทำได้ง่ายๆ โดยการใส่ค่าตัวแปรหรือนิพจน์ที่ต้องการแสดงระหว่างเครื่องหมาย <%= และ %> โดยมีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
<%=  
<สิ่งที่ต้องการแสดง>  
%>
```

3. การกำหนดขอบเขตของ ASP โดยการระบุภาษาที่จะใช้

วิธีนี้จะใช้แอตทริบิวต์ RUNAT=SERVER แทรกลงใน tag <Script> เพื่อเป็นการบ่งบอกว่าสคริปต์ที่อยู่ระหว่าง tag <Script> และ </Script> ต่อไปนี้จะทำงานที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์เท่านั้น ซึ่งจะไม่แสดงโค้ดให้เห็นในฝั่งไคลเอนต์ด้วยเนื่องจาก ASP นั้น อนุญาตให้เราเขียนสคริปต์คำสั่งได้หลายภาษา ซึ่งเราอาจเลือกใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งหรือใช้ผสมกันหลายภาษาก็ได้ ในกรณีที่เราไม่ได้ระบุภาษาที่เราจะใช้เขียน ASP จะถือว่าเราใช้ VBScript โดยปริยาย แต่ถ้าในกรณีที่เราต้องการใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษา VBScript เราต้องระบุภาษาที่เราต้องการใช้แทรกเพิ่มเติม โดยแทรกแอตทริบิวต์ LANGUAGE = ภาษาที่เราจะใช้ภายใน tag <Script> ที่ใช้ในการแบ่งแยกโค้ด ASP ออกจากโค้ด HTML โดยมีรูปแบบการใช้งานดังนี้

```
<Script RUNAT = SERVER LANGUAGE =ภาษาที่ต้องการใช้>  
<โค้ดคำสั่งการทำงาน>  
</Script>
```

โดยที่ ภาษาที่ต้องการใช้ คือแทนด้วยภาษาที่จะใช้เขียนสคริปต์ เช่น JavaScript , JScript เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 J2ME (Java 2 Micro Edition)

J2ME หรือ Java 2 Micro Edition มีจุดมุ่งหมายสำหรับอุปกรณ์ที่มี ขนาดเล็กซึ่งมีทรัพยากรจำกัด ทางด้านพลังงานความสามารถในการประมวลผล หน่วยความจำ อุปกรณ์จำพวกนี้ก็มีมากมายเช่น เพจเจอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ปาล์ม พีดีเอ เป็นต้น นอกจากนี้ J2ME ยังสามารถใช้พัฒนาแอปพลิเคชันให้ทำงานบน อุปกรณ์ที่ไม่ได้เป็นอุปกรณ์ไร้สายได้อีกด้วยถ้าไม่มีข้อจำกัดเพื่อความหนืดและติดตั้งซอฟต์แวร์เช่น กล้องรับ สัญญาณดาวเทียมสำหรับทีวี อินเทอร์เน็ตทีวี เป็นต้น ในการออกแบบโปรแกรม J2ME มีการแบ่งออกเป็นเอ็ดิชั่นย่อยก็เพื่อความเหมาะสมกับการเลือกไปพัฒนาแอปพลิเคชันตามขนาดและลักษณะของงานซึ่งอาจจะแบ่งแยกออกเป็นกลุ่มๆ เหมือนกับเป็นการจัดแบ่งกลุ่มของคลาสและแพคเกจของแต่ละเอ็ดิชั่น

คำถามแรกที่น่าจะเกิดขึ้นสำหรับถือ ทำให้เกิดความหลายหลายในการใช้งาน

J2ME สามารถทำการ ติดตั้ง และ อัปเดต ได้ง่าย และสะดวก

J2ME มีความสามารถทำงานข้ามแพลตฟอร์ม ทำให้สะดวกสำหรับนักพัฒนา

J2ME ปลอดภัย และ ความน่าเชื่อถือสูง

J2ME มีไลบรารีเสริมต่างๆ สำหรับนักพัฒนา

J2ME ได้เพิ่มความสามารถให้กับ มือสำหรับนักพัฒนา

J2ME รองรับกับมาตรฐาน XML และ IP Protocols

จากการสำรวจจากกลุ่มนักพัฒนา ทางด้าน Wireless โดย Evan Data เมื่อ เดือนมีนาคม 2544 จะได้ผลสรุปเรื่องแพลตฟอร์ม ที่ใช้ ดังตารางที่ 3

Platform	ปริมาณ
Java/J2ME	29.4 % (153)
Palm	24.2 % (126)
Pocket PC	22.1% (115)
Linux	6.7 % (35)
EPOC	2.3 %

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนนักพัฒนาในแพลตฟอร์มต่างๆ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มของนักพัฒนาของ Java จะมีจำนวนมากที่สุด ทำให้คุณสามารถศึกษา และหาข้อมูล ได้มากกว่าบนแพลตฟอร์มอื่นๆ

สินค้าหรือบริการประเภทอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กเป็นอีก ส่วนหนึ่งที่กำลังเข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนเรามากขึ้น โดยเฉพาะโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อให้เราติดต่อเมื่อไม่อยู่ในบ้านหรือออฟฟิส Personal digital assistants (PDA) ให้เราเข้าถึงอีเมลหรือค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต การกำหนดรูปแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับตำแหน่งตาม วิถีชีวิตด้วยเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลซึ่งทั้งหมดกับเป็นการเริ่มต้น ของเทคโนโลยีจาวาสำหรับอุปกรณ์ไร้สายที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เทคโนโลยี J2ME นี้ได้รับการออกแบบ ออกสำรับเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาด้านนี้ เมื่อผู้ผู้เห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เหมาะสำหรับใช้งานกับเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องมือสื่อสาร เช่นตอนนี้มีการเข้าถึงลักษณะการใช้งานเทคโนโลยีจาวาหรือจาวาแพลตฟอร์ม(platform)สิ่งนั้นคือภาษาการเขียนโปรแกรมควบคุมที่ง่ายในสภาพแวดล้อมแบบรันไทม์(runtime) มีข้อกำหนดที่ปลอดภัย เป็นแพลตฟอร์มที่ เคลื่อนย้ายสะดวกและเข้าถึงความสามารถไดนามิกได้ ประมาณว่าถ้าไม่กล่าวถึงกลุ่มที่พัฒนามีมากกว่าสองล้านคน

ถึงแม้ว่าจะไม่มีส่วนที่ติดสำหรับคนทั้งหมดแต่ J2SE Application Programming Interface (API) ยังเป็นอุปกรณ์ไมโครที่ไม่ใช่อะไรที่เห็นบางอย่างในยุคปัจจุบันยกตัวอย่างเช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่กับจอที่จำกัดของมันไม่สามารถกำหนดฟังก์ชันทั้งหมดให้มันใน AWT (Abstract Windows Toolkit) ส่วนติดต่อผู้ใช้ที่เริ่มเป็นกราฟิกแบบภาพยนต์กับจาวา สำหรับ "Micro Edition" เริ่มเข้าสู่ผู้ใช้สำหรับผู้ที่ต้องการอุปกรณ์พิเศษ คือ J2SE และ J2EE

ความสามารถของ "Micro Edition" ภายในอุปกรณ์มือถือส่วนใหญ่ที่มีทรัพยากรจำกัดนั้นจะถูกออกแบบหน้าจอให้มีขนาดเล็กแต่ยังสามารถเข้าถึงอีเมล ข่าว ธนาคารออนไลน์(online banking) และอื่นๆ ได้เพียงปลายนิ้วคลิก อย่างไรก็ตามแม้อุปกรณ์ที่ใช้งานดูเหมือนจะขนาดเล็กแต่อุปกรณ์เหล่านี้มากด้วยความสามารถกินค่า แบตเตอรี่ สำหรับโทรศัพท์และ PDA ทั้งคู่ยังจำกัดในขนาด และยังมี ความสามารถในการพิมพ์โดยหน้าจอของโทรศัพท์มือถือจะมีความละเอียดของหน้าจอประมาณ 12,288 พิกเซล (96x128 พิกเซล) ส่วน PDA นั้นมีความละเอียดของหน้าจอเริ่มต้นที่ 20,000 พิกเซล และมากกว่านี้ขึ้นไป

อุปกรณ์ที่สามารถใช้เทคโนโลยีได้ J2ME แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ คือ

Personal, mobile, connected, information devices เช่น โทรศัพท์มือถือ เพจเจอร์ และออกแกในเซอร์เป็นต้น ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีการอินเทอร์เน็ตแบบต่างๆ มีหน่วยความจำประมาณ 128 – 512 กิโลไบต์และมีแบนด์วิดท์ที่ต่ำ ส่วนการเชื่อมต่อของอุปกรณ์ไม่ได้ ใช้โปรโตคอล TCP/IP

Shared, fixed, connected, information devices เช่น อุปกรณ์เซตท็อป (set-top boxes) อินเทอร์เน็ตทีวี ความบันเทิงในรถยนต์และระบบการเดินเรือ เป็นต้น อุปกรณ์จำพวกนี้มียูสเซอร์อินเทอร์เน็ตเพื่อให้หลายแบบ มีหน่วยความจำประมาณ 2 – 16 เมกะไบต์ ส่วนการเชื่อมต่อกับเน็ตเวิร์กนั้น โดยมากแล้วใช้โปรโตคอล TCP/IP ที่มีแบนด์วิดท์ค่อนข้างสูง

2.5.1 โครงสร้างสถาปัตยกรรมของ J2ME

การออกแบบโครงสร้างเทคโนโลยีจาวาตระกูล J2ME มีการ จัดแบ่งหน้าที่ทำงานออกเป็น 4 ระดับชั้นด้วยกัน เพื่อรองรับกับการใช้งานกับอุปกรณ์ต่างๆ คือ Operating System Java Virtual Machine Layer Configuration และ Layer Profile Layer

Host Operating System จะเป็นส่วนของระบบปฏิบัติการ เช่นเดียวกับบนเครื่อง Desktop หรือ Laptop ที่มี Windows เป็นระบบปฏิบัติการ บนโทรศัพท์มือถือก็มีความคล้ายกัน อาทิ Nokia 7650, 3650 จะมี Symbian OS เป็นระบบปฏิบัติการ, เครื่อง Palm จะมี Palm OS เป็นระบบปฏิบัติการ

Java Virtual Machines (JVM) จะเป็นส่วนของระบบจัดการ ที่ควบคุม และทำงาน ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ระหว่าง Java กับ Host Operating System โดยมากจะเป็นการแปลงจาก code Java ไปเป็นคำสั่งที่ Host Operating System เข้าใจ และทำงานร่วมกันได้

Configuration เป็นกลุ่มของ Class Library (คลัง Class) ที่ครอบคลุม ถึงอุปกรณ์ต่างๆ ที่อยู่ในกลุ่มเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง 62825

Profiles เป็นกลุ่มของ คำสั่ง API (Application Programming Interface) ที่ใช้สำหรับอุปกรณ์ แต่ละประเภทโดยเฉพาะ

หัวใจหลักของสถาปัตยกรรมหรือ โครงสร้างของ J2ME สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ คอนฟิกูเรชัน (Configurations) และ โพรไฟล์ (Profiles) ซึ่งมีลักษณะเป็นโมดูลที่มีความยืดหยุ่นพร้อมกับ สามารถนำไปใช้งานกับอุปกรณ์ที่ต่างกัน ได้ โดยสามารถปรับแต่งได้ตามความต้องการ ของผู้บริโภคและนอกจากนี้ ผู้ผลิต หรือผู้พัฒนาซอฟต์แวร์บนอุปกรณ์ ยังสามารถขยายหรือเพิ่มความสามารถในเวอร์ชันแมชชีนได้ ดังนั้น จึงไม่ได้เป็นแพลตฟอร์ม เฉพาะกับอุปกรณ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง แต่ก็ยังมีเงื่อนไขตามแนวที่กำหนดของ J2ME อยู่

2.5.2 Configurations

สำหรับ Configurations ของ J2ME ที่ใช้งานกับอุปกรณ์ใด ๆ ต้องสามารถทำงานกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกลุ่ม JCP และต้องสามารถใช้งาน Runtime Classes ตามข้อกำหนดได้ นอกจากนี้ Configurations ยังจะเป็นตัวกำหนดฟีเจอร์หรือไลบรารีมาตรฐาน ซึ่งจะเหมือนกันในทุกอุปกรณ์ที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกัน การจัดแบ่งกลุ่มคอนฟิกูเรชันปัจจุบันมี 2 ประเภท คือ Connected Device Configuration (CDC) และ Connected, Limited Device Configuration (CLDC) โดยแต่ละตัวจะใช้ VM (Virtual Machine) ที่ต่างกันด้วย

นอกจากนี้แล้วสำหรับอุปกรณ์ที่มีข้อจำกัดในการทำงานจะเป็นบรรทัดฐานในการแบ่งกลุ่ม โดยคุณสมบัติพื้นฐานทั้งหมดนี้จะใช้ในการจัดแบ่งกลุ่มของอุปกรณ์ซึ่งมีความคล้ายกันในเรื่องของ หน่วยความจำ หน้าจอ เครือข่ายในการเชื่อมต่อ และพลังงาน

2.5.2.1 Connected Device Configuration (CDC)

ใช้หน่วยความจำอย่างน้อย 512 กิโลไบต์ สำหรับจาวา

ใช้หน่วยความจำอย่างน้อย 256 กิโลไบต์ ในขณะรันไทม์ (runtime)

สามารถเชื่อมต่อสัญญาณที่มีแบนด์วิดท์สูง (bandwidth)

ตัวอย่างอุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่ อุปกรณ์เซตถือมือถือ อินเทอร์เน็ตทีวี เครื่องซักผ้า ตู้เย็น ระบบเครื่องเสียงแบบไฮเอนด์ ระยะเวลาการเดินเรือ มลภาวะบนแท่งในรถยนต์ เป็นต้น

2.5.2.2 Connected, Limited Device Configuration (CLDC)

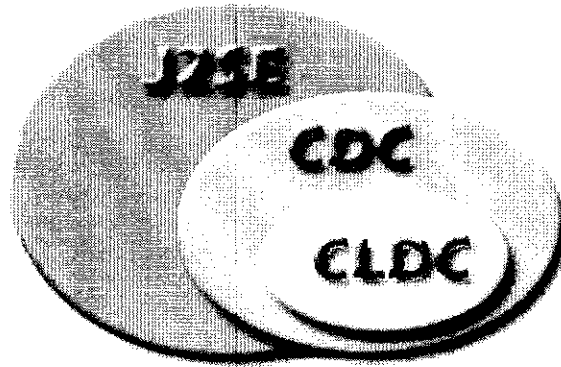
ใช้หน่วยความจำ 128 กิโลไบต์ สำหรับจาวา

ใช้หน่วยความจำ 32 กิโลไบต์ สำหรับรันไทม์ (runtime)

มีข้อจำกัดเกี่ยวกับยูสเซอร์อินเทอร์เฟซ (user interface)

ใช้พลังงานแบตเตอรี่ต่ำ (battery)

สามารถเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ไร้สายชนิดที่มีแบนด์วิดท์ต่ำ (bandwidth) และเข้าถึงแบบไม่ต่อเนื่อง ตัวอย่างอุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ เพลงเจอร์และ ออแกไนเซอร์ เป็นต้น

รูปที่ 2.4 ความสัมพันธ์ของ Configuration

ถึงแม้ว่าการจัดแบ่งกลุ่มจะดูเหมือนชัดเจนยิ่งขึ้นแต่สิ่งนี้จะไม่ใช่วางเลือกเสมอไปเพราะเทคโนโลยีกำลังรุดหน้าและพัฒนาก้าวไปอย่างต่อเนื่อง สำหรับความสัมพันธ์ของ CLDC กับ CDC จะเห็นได้ว่ามีบางส่วนของ J2ME ไม่ได้อยู่ใน J2SE บางส่วนที่นั่นก็คือ คลาสแฟกเกจ หรือ API ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและส่วนติดต่อกับอุปกรณ์ที่สนับสนุน J2ME นั้นเอง

2.5.3 Profiles

ใจหลักอันสำคัญของเทคโนโลยี J2ME นั่นก็คือโพรไฟล์ (Profile) เนื่องจากลักษณะของการใช้งานในแต่ละงานนั้นแตกต่างกัน โดยถูกสร้างไว้ที่ระดับ Configuration จึงเป็นตัวกำหนดฟังก์ชัน ในการทำงานพร้อมทั้งเป็นตัวกลางระหว่างแอปพลิเคชันกับสภาวะแวดล้อมของ J2ME ดังนั้นโพรไฟล์จึงเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางด้านฮาร์ดแวร์ของอุปกรณ์แต่ละตัว เช่น โพรไฟล์ของอุปกรณ์ประเภทมือถือ คือ Mobile Information Device Profile (MIDP) สำหรับชุดของ API (Application Programming Interface) นี้ใช้สำหรับงานในแต่ละ vertical market ส่วนยูสเซอร์อินเตอร์เฟซคอมพิวเตอร์แบบพกพา คือ Input/Output, Event handling, Persistent storage, Networking และ Timers

Profiles เป็นส่วนของ API และ Class ที่ใช้งานได้บนตัวของอุปกรณ์แต่ละประเภท ซึ่งเป็นการขยายความสามารถของ CDC หรือ CLDC ให้มากขึ้น และมีส่วนของการทำงานที่เป็น ลักษณะเฉพาะของอุปกรณ์นั้นๆ ตัวอย่างของ Profile ที่ใช้งานการพัฒนา เช่น

2.5.4 MIDP (Mobile Information Device Profile) เมื่อพูดถึง MIDP ก็จะหมายถึง ประเภทของ Device พวกที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้ small display (min. 96 x 54 pixels), มี touch screen หรือ keypad, สามารถ connect mobile network ด้วย bandwidth ที่จำกัด MIDP ประกอบด้วย APIs ที่ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- Defining and controlling application
- Displaying text, graphics and responding to user events
- Storing data in simple database
- Network connectivity via a subset of HTTP
- Timer notifications

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.5 CLDC (Connected Limited Device Configuration)

สภาพแวดล้อมการทำงานจาวาใน MIDP มักมาพร้อมกับ K Virtual Machine (KVM) ไลบรารีของ CLDC, MIDP และซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน (Application Management Software: AMS) ไลบรารีจาวาใน CLDC และ MIDP จะเป็นพื้นฐานรองรับการเขียนแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์ไร้สาย ไลบรารีของ CLDC เป็นไลบรารีของเครือข่าย และระบบชั้นสูงที่ไม่จำกัดเฉพาะอุปกรณ์ใดอุปกรณ์หนึ่งประกอบด้วย คลาส 2 ประเภท คือ คลาสที่เป็นซัพเซตของ J2SE และคลาสที่เกี่ยวกับกรอบการติดต่อสื่อสารทั่วไป

คลาสประเภทแรกของ CLDC เป็นซัพเซตของ J2SE กำหนดไว้ในแพ็คเกจ java.lang, java.util และ java.io โดยคลาสระบบ และคลาสชนิดข้อมูลเข้ากันได้กับ J2SE และ J2EE เพื่อให้เข้ากันได้เคลื่อนย้ายข้ามแพลตฟอร์มได้สะดวก คลาสประเภทนี้จะใช้ชื่อคลาส และชื่อ แพ็คเกจตามชื่อคลาสอย่างเดียวกันใน J2SE หรือตามชื่อซัพเซตที่เกี่ยวข้องกัน โดยไม่มีการเพิ่มเมธีด public หรือ protected หรือฟิลด์ซึ่งไม่มีในคลาสที่เกี่ยวข้องกันภายใน J2SE ความหมายของคลาส และเมธีดจึงไม่เปลี่ยนไป

คลาสประเภทที่สองของ CLDC กำหนดไว้ในแพ็คเกจ javax.microedition.io คลาสเหล่านี้มีเฉพาะใน CLDC จึงไม่สามารถทำงานร่วมกันกับไลบรารีของ J2SE ได้ เป็นคลาสชั้นสูงเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปของเครือข่าย กำหนดไว้ในแพ็คเกจ java.io และ java.net คลาสประเภทนี้จะเตรียมกรอบการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายให้กับอุปกรณ์ที่สนับสนุน J2ME โดยกรอบการสื่อสารนี้มักเรียกว่า Generic Connection Framework คลาสส่วนใหญ่ได้แก่อินเตอร์เฟสที่แทนการสื่อสารรูปแบบต่างๆ เช่น ซ็อกเก็ต ดาต้าแกรม ซีเรียล และ http ขึ้นอยู่กับผู้ผลิตอุปกรณ์ หรือผู้ให้บริการเครือข่ายจะติดตั้งอินเตอร์เฟสการเชื่อมต่อเหล่านี้เพียงบางตัว หรือครบทั้งหมด เมื่อพิจารณาจากความสามารถของอุปกรณ์ และเครือข่าย

ข้อจำกัดของ CLDC - CLDC และ KVM ออกแบบมาเพื่อใช้กับอุปกรณ์ที่มีทรัพยากรจำกัด จึงไม่สามารถสนับสนุนคุณสมบัติ และฟังก์ชันได้หลากหลายเท่า J2SE คุณสมบัติบางอย่างที่มีใน J2SE ถูกดึงออกจาก CLDC และ KVM เพื่อลดขนาด และปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน โดยจะต้องศึกษาข้อจำกัดของ J2ME ก่อนที่จะเริ่มออกแบบ และพัฒนาแอปพลิเคชัน

ประเภทของข้อมูลพื้นฐาน

CLDC สนับสนุนเฉพาะ ซัพเซตของชนิดข้อมูลที่นำมาจาก J2SE ซึ่งได้แก่ Byte Short Int Long Char และ Boolean แต่ไม่สนับสนุนข้อมูลประเภท Float และ Double เนื่องมาจากสาเหตุสองประการ คือ อุปกรณ์เป้าหมายที่นำ CLDC ไปใช้ ส่วนใหญ่ไม่มีฮาร์ดแวร์รองรับตัวเลขทศนิยม และหากจะใช้ซอฟต์แวร์เข้าช่วยก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก นอกจากนี้ CLDC ยังกำหนดคลาส type wrapper สำหรับข้อมูลทุกประการ ได้แก่

Java.lang.Boolean

Java.lang.Byte

Java.lang.Character

Java.lang.Integer

Java.lang.Long

Java.lang.Short

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คลาส Type wrapper กำหนดไว้ในจาวา เนื่องจากจาวามีระบบย่อยหลายระบบ ซึ่งทำงานได้เฉพาะกับ
 อนุกรมที่เท่านั้นในกรณีนี้ คุณสมมาสร้างออบเจ็กต์โดยใช้คลาส wrapper ซึ่งเก็บชนิดของข้อมูลที่นำมาจาก
 J2SE เอไว้

2.5.5.1 โลบารี่ของ MIDP

โลบารี่ของ CLDC ช่วยสร้างฟังก์ชันที่ไม่จำกัดเฉพาะอุปกรณ์บางชนิด โลบารี่ MIDP กลับ
 ครบถ้วนขึ้นมาได้แก่ การจัดการแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์ ส่วนการติดต่อกราฟิกกับผู้ใช้ทั้งแบบพื้นฐานและ
 ซับซ้อน พื้นที่เก็บข้อมูลแบบคงตัว และความสามารถเพิ่มเติมด้านเครือข่าย

2.5.6 คลาส

คลาสโปรแกรมจัดการแอปพลิเคชัน เป็นคลาสที่ติดต่อกับโปรแกรมจัดการแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์
 ถูกกำหนดไว้ในแพ็คเกจ `java.microedition` แอปพลิเคชันทั้งหลายที่เขียนใน MIDP จะต้องขยายคลาส `MIDlet`
 ที่อยู่ในแพ็คเกจออกไป และจะต้องนำเมธอดทั้ง 3 ซึ่งได้แก่ `startApp()` , `pauseApp()` และ `destroyApp()` เข้ามา
 ใช้

คลาสของส่วนติดต่อกราฟิกกับผู้ใช้ (GUI Class) เป็นชุดเครื่องมือ Abstract Windowing Toolkit ใน
 J2SE ออกแบบมาเพื่อใช้ร่วมกับแอปพลิเคชันบนเครื่องคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ และไม่สามารถนำมาใช้กับ
 อุปกรณ์ไร้สายได้ เนื่องจากทรัพยากรที่หายากและความจำค่อนข้างมาก MIDP มีวิธีที่ต่างกันในการ
 กำหนดโลบารี่สำหรับแพ็คเกจส่วนติดต่อกราฟิกกับผู้ใช้ ด้วยการให้ API ชั้นสูงซึ่งเน้นความสามารถในการ
 เคลื่อนย้ายข้ามอุปกรณ์ และ API ชั้นพื้นฐานซึ่งเน้นองค์ประกอบกราฟิกเฉพาะอุปกรณ์ และ input event ทั่วไป
 คลาสที่เชื่อมต่อกับส่วนติดต่อกราฟิกกับผู้ใช้โดยใช้ API ชั้นสูง ประกอบไปด้วย `Alert` , `Form` , `List` , `Text`
 ฯลฯ ส่วน `Canvas` และ `Graphics` เป็นคลาสหลักของ API ระดับต่ำ (Low Level) แอปพลิเคชันที่เราทำเป็น
 แอปพลิเคชันที่ใช้ API ทั้งระดับสูง และระดับต่ำ

คลาสของพื้นที่เก็บข้อมูลแบบคงตัว ในบางครั้งแอปพลิเคชันที่เขียนบน MIDP จำเป็นต้องเก็บข้อมูล
 ไว้บนอุปกรณ์อย่างถาวร คลาสที่กำหนดไว้ในแพ็คเกจ `java.microedition.rms` ให้กลไกการเก็บถาวรที่เรียกว่า
 Record Store โดยยอมให้แอปพลิเคชันเขียนลบ และปรับปรุงบันทึกในหน่วยเก็บข้อมูลถาวรในอุปกรณ์

คลาสของเครือข่าย แม้ว่ากระบวนการติดต่อสื่อสารทั่วไปที่กำหนดไว้ใน CLDC จะประกอบไปด้วยชุด
 ของอินเทอร์เฟซการเชื่อมต่อเครือข่าย แต่ก็ไม่มีโปรโตคอลอยู่เบื้องหลังอินเทอร์เฟซการเชื่อมต่อจริงๆ หากแต่
 ปล่อยให้เป็นที่ของ MIDP ในบรรดาอินเทอร์เฟซการเชื่อมต่อเครือข่ายเหล่านี้ HTTP Connection ถือเป็น
 อินเทอร์เฟซหลักที่ต้องมีใน MIDP เสมอ คลาสของอินเทอร์เฟซเหล่านี้กำหนดในแพ็คเกจ `java.microedition.in`

2.5.7 MIDlet

MIDlet หมายถึงแอปพลิเคชันบน MIDP MIDlet มีส่วนคล้ายกับจาวาแอปพลิเคชัน แม้จะไม่มีเมธอด
`main()` แต่ MIDlet ก็นำคลาส `java.microedition.midlet.MIDlet` ตลอดจนเมธอด `startApp()` , `pauseApp()` และ
`destroyApp()` เข้ามาใช้ นอกจากนี้ MIDlet ยังกำหนด constructor แบบ `public` ที่ไม่อาร์กิวเมนต์ใดๆ อีกด้วย
 เราสามารถให้คำนิยามของคลาส `javax.microedition.midlet.MIDlet` ได้ดังนี้

```
Public abstract คลาส MIDlet extends Object {
```

```
Protected MIDlet()
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Protected abstract void startApp() throws MIDletStateChangeException

Protected abstract void pauseApp()

Protected abstract void destroyApp(Boolean unconditional)

Throws MIDletStateChangeException

Public final String getAppProperty(String key)

Public final void notifyDestroyed()

Public final void notifyPaused()

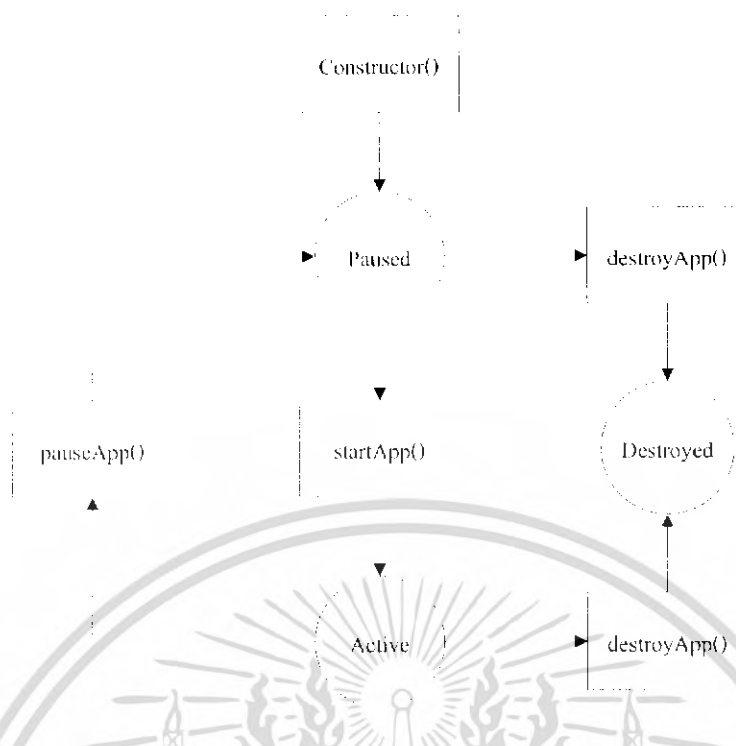
Public final void String getAppProperty(String Key)

Public final void resumeRequest()

คลาส MIDlet ระบุเมธอดที่สามารถเรียกใช้โดยซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน (AMS) เพื่อสั่งให้แอปพลิเคชัน MIDlet เริ่มต้น และหยุดทำงาน

วงจรการทำงานของ MIDlet การกระทำของ MIDlet ประกอบไปด้วย 3 สถานะ คือกำลังทำงาน หยุดชั่วคราว และถูกทำลาย อาศัยซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน เป็นตัวควบคุมการเปลี่ยนสถานะหนึ่งไปยังอีกสถานะหนึ่งควบคุมด้วยเมธอด startApp() pauseApp() และ destroyApp() ที่มาพร้อมกับ MIDlet จากรูปที่ 2.5 แสดงให้เห็นจุดเปลี่ยนระหว่างสถานะทั้ง 3 โดยการเรียกใช้เมธอดข้างต้น เมื่อ MIDlet พร้อมสั่งกระทำการ ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันจะสร้างตัวอย่าง MIDlet ขึ้นมาก่อน โดยใช้ constructor แบบ public ที่ไม่มีอาร์กิวเมนต์ใดๆ โดย MIDlet จะอยู่ในสถานะหยุดชั่วคราว จากนั้นซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันจะเรียกเมธอด startApp() ขึ้นมา และ MIDlet จะเข้าสู่สถานะกำลังทำงานเปิดรับทรัพยากรที่ต้องการ และเริ่มดำเนินการทำงาน ในสถานะนี้ MIDlet จะทำงาน และดึงทรัพยากรที่ต้องการไว้ใช้งาน เมื่อซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันไม่ต้องการให้ MIDlet ทำงานต่อไป ก็จะเรียกเมธอด pauseApp() จากนั้น MIDlet จะหยุดทำงาน และเข้าสู่สถานะหยุดชั่วคราว คืนทรัพยากรที่ดึงมาใช้งาน และเข้าสู่ภาวะไม่ทำงาน MIDlet สามารถกลับไปอยู่ที่สถานะกำลังทำงาน ได้เมื่อซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันเรียกเมธอด startApp() ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 วงจรการทำงานของ MIDlet

ท้ายที่สุดเมื่อซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันไม่ต้องการเรียกใช้งาน MIDlet หรือต้องการเคลียร์หน่วยความจำเพื่อให้โปรแกรมอื่นได้ใช้งาน ก็จะส่งสัญญาณเตรียมทำลาย MIDlet ทั้งด้วยการเรียกเมธอด `destroyApp()` และเข้าสู่สถานะถูกทำลาย ซึ่ง MIDlet จะปล่อยทรัพยากรทั้งหมด ทำการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ และหยุดทำงานทั้งหมด หาก MIDlet อยู่ระหว่างสักระยะทำขึ้นตอนสำคัญอยู่ ที่อาจร้องขอไม่เข้าสู่สถานะถูกทำลายได้โดยเรียกใช้ `MIDletStateException` ใดๆก็ตามที่ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันอาจปฏิเสธ หรือยินยอมตามคำร้องขอนี้ก็ได้ ด้วยแปรมูลิณ `unconditional` ในลายเซ็นของเมธอด `destroyApp()` จะเป็นตัวกำกับว่าการร้องขอนี้สมควรหรือไม่ ถ้าตัวบ่งชี้นี้มีค่าเท่ากับ `true` การร้องขอเป็นอันตกไป ตรงกันข้ามหากมีค่าเท่ากับ `false` ก็จะได้รับกรตอบรับ และจะเรียกเมธอด `destroyApp()` ขึ้นมาใหม่ในคราวต่อไป หาก MIDlet ต้องการเข้าสู่สถานะหยุดชั่วคราว หรือถูกทำลายด้วยตัวเอง ก็สามารถทำได้โดยเรียกเมธอด `notifyPause()` หรือ `notifyDestroy()` ตามลำดับ โดยเมธอดทั้ง 2 จะแจ้งให้ ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันทราบว่า MIDlet ได้เข้าสู่สภาวะหยุดชั่วคราวหรือถูกทำลายแล้ว ในการนี้ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันจะไม่เรียกเมธอด `pauseApp()` หรือ `destroyApp()` อีก MIDlet จะเข้าสู่สถานะหยุดทำงานได้ก็ต่อเมื่อผ่านสถานการณ์ทำงานมาก่อนแล้วในทางตรงกันข้าม หากต้องการเข้าสู่สถานะถูกทำลาย สามารถเข้าได้โดยตรงจากสถานะหยุดทำงานชั่วคราว มละสถานะกำลังทำงาน นอกจากนี้ยังสามารถเข้าสู่สถานะหยุดการทำงานได้ในขณะที่กำลังทำงาน หรือหรือได้รับคำสั่งจากซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.8 ซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชัน

ซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันมาพร้อมกับ MIDP ทำหน้าที่ควบคุมการติดตั้ง สั่งการทำงาน และลบ MIDlet บางครั้งเราเรียกซอฟต์แวร์จัดการแอปพลิเคชันว่าเป็น ซอฟต์แวร์จัดการ MIDlet (MIDlet Management Software) หรือ โปรแกรมบริหารจาวาแอปพลิเคชัน (Java Application Manager)

ข้อจำกัด

1. ข้อจำกัดในการจัดการข้อผิดพลาด CLDC นั้นรองรับความผิดพลาดในการทำงานในวงจำกัด โดยกำหนดคลาสแสดงข้อผิดพลาดไว้เพียง 2 คลาส คือ `java.lang.VirtualMachineError` และ `java.lang.OutOfMemoryError` ขณะที่คลาสรุ่นใหญ่ออกไป เนื่องจาก

1.1 ในระบบอุปกรณ์ฝังตัว การกินสู่ภาวะทำงานผิดพลาด เป็นความสามารถเฉพาะบางอุปกรณ์เท่านั้น ไม่ควรคาดหวังให้ผู้เขียนแอปพลิเคชันจัดการกับข้อบกพร่องเฉพาะอุปกรณ์เหล่านี้

1.2 ความผิดปกติประเภท Error มักไม่สามารถแก้ไขได้ การบรรลุความสามารถในการจัดการข้อผิดพลาดอย่างเต็มรูปแบบทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และยังคงกำหนดลำดับความสำคัญไว้สูงทั้งที่อุปกรณ์ CLDC มีทรัพยากรก่อนข้างจำกัด

2. ข้อจำกัดของ KVM เนื่องจาก KVM เป็นเดสก์ท็อป Java Virtual Machine ที่รองรับไคลบรีของ CLDC คุณสมบัติใดที่ CLDC ไม่สนับสนุน ก็จะถูกดึงออกจาก KVM ด้วยเช่นกัน อาทิ ตัวเลขทศนิยม finalization และการจัดการข้อผิดพลาดเฉพาะอุปกรณ์

2.1 ไม่สนับสนุน Java Native Interface (JNI) ด้วยสาเหตุ 2 ประการคือ ในแบบจำลองความปลอดภัยของ CLDC ผู้เขียนแอปพลิเคชันไม่สามารถดาวน์โหลดไคลบรีใหม่ๆ ที่ยังมีฟังก์ชันเดิมของอุปกรณ์ที่ไม่มีในไคลบรีของจาวาได้ นอกจากนี้ การนำ JNI มาใช้ยังเพิ่มภาระให้กับหน่วยความจำของอุปกรณ์ CLDC

2.2 ไม่สนับสนุนโปรแกรมบรรจุคลาสที่ผู้ใช้งานกำหนดขึ้นเอง และโปรแกรมบรรจุคลาสใน KVM ก็ไม่อนุญาตให้ผู้ใช้งานลบล้าง เขียนทับ หรือกำหนดค่าใหม่ด้วย

2.3 ไม่สนับสนุน Reflection, RMI และ การเรียกลำดับอ็อบเจกต์ ทำให้โปรแกรม CLDC ไม่สามารถตรวจสอบเนื้อหาในคลาสอ็อบเจกต์เมธอด ฯลฯ

2.4 ไม่สนับสนุน Thread Group หรือ Daemon คือ KVM สนับสนุนแอปพลิเคชันแบบทำงานคู่ขนาน (Multi-Thread) แต่ไม่รองรับกลุ่มงานย่อย (Thread Object) หรืองานเบื้องหลัง (Daemon Thread) ระบบความปลอดภัยใน J2ME

วัตถุประสงค์สำคัญของการรักษาความปลอดภัยบนระบบคอมพิวเตอร์คือ การป้องกันทรัพยากรของระบบจากการเจาะเข้ามาทั้งที่ไม่ประสงค์ดี และโดยไม่ตั้งใจ การดาวน์โหลดเนื้อหา และแอปพลิเคชันตามข้อกำหนดของ CLDC ระบุไว้ ทำให้การรักษาความปลอดภัยบนระบบเครือข่ายทวีความสำคัญมากขึ้นจาวานั้น ออกแบบมาโดยคำนึงถึงความปลอดภัยมาตั้งแต่ต้น โดย J2SE เองมีคุณสมบัติด้านความปลอดภัยที่หลากหลาย เช่น การตรวจใบไม้โค้ด และโปรแกรมจัดการความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรหัส J2SE ใช้ในการรักษาความปลอดภัยมีขนาดใหญ่เกินกว่าหน่วยความจำของอุปกรณ์ไร้สายที่มีทรัพยากรจำกัด จึงต้องลดทอนคุณสมบัติดังกล่าวลงให้เหมาะสมกับความต้องการระบบของอุปกรณ์ไร้สาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.9 การเวริฟายและพรีเวริฟายไพล์คลาส (Class Verification and Pre-Verification)

เนื่องจากทรัพยากรที่มีจำกัดบนอุปกรณ์ไร้สายการเวริฟายไพล์คลาสของ KVM จึงต้องแยกกันกระทำ โดยบางส่วนกระทำนอกตัวอุปกรณ์นั้น เรียกว่า พรีเวริฟิเคชัน

2.5.10 แบบจำลอง Sand Box

J2ME ได้นำแบบจำลองรักษาความปลอดภัยมาจาก J2SE หลักการของแบบจำลอง Sand Box ใน J2ME คือ ให้แอปพลิเคชันที่เขียนด้วยจาวาทำงานในสภาพแวดล้อมปิด ซึ่งแอปพลิเคชันสามารถเข้าถึงเฉพาะ API ที่กำหนดโดยคอนฟิгурเรชัน โพรไฟล์ และคลาส เปิดที่อุปกรณ์นั้นได้รับอนุญาตให้ใช้นอกจากนี้ แบบจำลอง Sand Box ยังหมายถึง

1. จาวาคลาสได้รับเวริฟาย และรับรองแล้วว่าเป็นจาวาแอปพลิเคชันที่ถูกต้อง
2. นักพัฒนาแอปพลิเคชันมีชุดจาวา API จำนวนจำกัดซึ่งกำหนดไว้ล่วงหน้าโดยโพรไฟล์ CLDC และคลาสเปิดที่ได้รับอนุญาตให้ใช้
3. การดาวน์โหลด และการจัดการจาวาแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์ เกิดขึ้นในระดับโค้ดพื้นฐานที่อยู่ภายใน Virtual Machine และไม่มีโปรแกรมตรวจสอบคลาสที่ผู้ใช้งานกำหนดขึ้นเอง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เขียนโปรแกรมเขียนทับกลไกมาตรฐานการโหลดคลาสของ Virtual Machine
4. ชุดฟังก์ชันเดิมของอุปกรณ์ที่เข้าถึง Virtual Machine ถูกเปิดการใช้งาน ซึ่งหมายความว่า นักพัฒนาแอปพลิเคชันไม่สามารถดาวน์โหลดบริวรีใหม่ๆ ที่มีฟังก์ชันเดิมของอุปกรณ์มาใช้ได้ หรือไม่สามารถเข้าถึงฟังก์ชันเดิมของอุปกรณ์ซึ่งไม่มีในไลบรารีของจาวาที่กำหนดโดย CLDC Profile หรือคลาสเปิดที่ได้รับอนุญาตให้ใช้

2.6 สเต็ปเปอร์มอเตอร์

สเต็ปเปอร์มอเตอร์มีความแตกต่างจากมอเตอร์ทั่ว ๆ ไป โดยเมื่อป้อนกำลังไฟฟ้าให้กับมัน มันจะหมุนเพียงเล็กน้อยตามเส้นรอบวงและหยุด ซึ่งแตกต่างจากมอเตอร์ซึ่งแตกต่างจากมอเตอร์ทั่ว ๆ ไป ซึ่งมันจะหมุนทันทีและตลอดเวลา สเต็ปเปอร์มอเตอร์สามารถกำหนดตำแหน่งของการหมุนด้วยตัวเลขได้อย่างละเอียด โดยการใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวกำหนดและจัดเก็บตัวเลขเหล่านั้นไว้

สเต็ปเปอร์มอเตอร์ สามารถใช้งานในระบบเปิด (Open Loop System) นั่นก็คือ มันทำงานได้โดยไม่ต้องมีการป้อนกลับ (Feedback) แต่ทุกวิธีที่ต้องการกำหนดตำแหน่งได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องมีการการป้อนกลับไปยังระบบให้รับรู้

เช่นเดียวกับมอเตอร์ทั่วไป การที่จะทำให้เกิดการหมุนของโรเตอร์ (Rotor) ได้ต้องมีการกระทำของสนามแม่เหล็ก การหมุนทำได้ทั้งแบบต่อเนื่องและแบบกลับทิศทางไปมา โดยการจัดวางของแม่เหล็กและการจัดวางคอมมิวเตเตอร์ และทำการสวิตซ์กำลังไฟฟ้าให้เกิดแรงดึงดูดของแม่เหล็ก (Magnetic attraction) ที่ขั้วแม่เหล็ก ผลก็คือเกิดสนามแม่เหล็กหมุนสเตเตอร์โดยการจ่ายกำลังไฟฟ้าที่ละขั้วแม่เหล็กในทิศทางตรงข้ามตลอดเวลา และเมื่อต้องการหยุดหมุนทำได้โดยการหยุดการเกิดขั้วแม่เหล็กที่จุดหนึ่งโดยทำการสวิตซ์ในลำดับต่อไปเสีย การหมุนสลับทิศทางก็ทำได้เช่นเดียวกับที่กล่าวมา เพียงแต่การทำสวิตซ์กำลังไฟฟ้าให้เกิดสนามแม่เหล็กหมุนในทิศทางกลับกัน โดยกลับลำดับการสวิตซ์ของมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 ชนิดของสเต็ปเปอร์มอเตอร์

สเต็ปเปอร์มอเตอร์แบ่งตามพื้นฐานได้เป็น 3 ชนิด คือ

1. ชนิดวาริเอเบิลรีลักแตนซ์ (Variable Reluctance: VR) สเต็ปเปอร์มอเตอร์ชนิดนี้มีจุดค้อยในเรื่องของความถูกต้องของตำแหน่งและทำงานได้ไม่มีคั้งเมื่อมีสเต็ปในการหมุนสูง
2. ชนิดเพอร์มาเนนต์แมกเน็ต (Permanent Magnet: PM) มีข้อดีในเรื่องของความถูกต้องของตำแหน่งและความเร็วมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับชนิดอื่น
3. ชนิดไฮบริด (Hybrid) เป็นชนิดที่นิยมใช้กันมากที่สุด โดยเฉพาะนำมาใช้กับอุปกรณ์ในเครื่องคอมพิวเตอร์

2.6.2 การกระตุ้นและควบคุมการหมุนของสเต็ปเปอร์มอเตอร์

การกระตุ้นและควบคุมการหมุนของมอเตอร์ให้เคลื่อนที่ไปแต่ละสเต็ป ทำได้โดยจ่ายกำลังไฟฟ้าไปยังขั้วลวดแต่ละขดบนสเตเตอร์ ซึ่งต้องป้อนแบบซีควเอนเชียลในรูปแบบที่ถูกตั้งด้วยการกระตุ้นเฟสของขดลวดสเต็ปเปอร์มอเตอร์ มีอยู่ด้วยกัน 3 แบบ คือ

1. การกระตุ้นเฟสเดียว (Single Phase Excitation) เป็นการป้อนสัญญาณให้กับสเต็ปเปอร์มอเตอร์ทีละขด ดังแสดงในรูปที่ 2.6

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON			
2		ON		
3			ON	
4				ON
5	ON			
6		ON		

รูปที่ 2.6 การกระตุ้นแบบเฟสเดียว

2. การกระตุ้น 2 เฟส (Two Phase Excitation) เป็นการป้อนสัญญาณให้กับขดลวดของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ทีละ 2 ขด ที่อยู่ใกล้กันในเวลาเดียวกัน และเรียงถัดกันไปดังรูปที่ 2.7

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON	ON		
2		ON	ON	
3			ON	ON
4	ON			ON
5	ON	ON		
6		ON	ON	

รูปที่ 2.7 การกระตุ้นแบบ 2 เฟส

การเพิ่มจำนวนของเซลล์ที่ถูกกระตุ้นนี้ทำให้เพิ่มแรงบิดได้มากกว่าแบบเฟสเดียว โรเตอร์จะเคลื่อนที่ด้วยแรงดึงอย่างเต็มแรงจาก 2 เซลล์ที่ถูกกระตุ้นพร้อมกัน และต่อไปด้วยแรงดึงจาก 2 เซลล์ถัดไป สำหรับข้อเสียก็คือการกระตุ้นแบบนี้ต้องใช้แหล่งจ่ายไฟที่มากขึ้น

3. การกระตุ้นแบบครึ่งสเต็ป(Half Step) เป็นรูปแบบที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการกระตุ้นแบบเฟสเดียวและ 2 เฟสเพื่อเพิ่มจำนวนของสเต็ปต่อรอบอีกเท่าตัวหนึ่ง มุมบิดที่ได้จากการกระตุ้นจะเพิ่มมากขึ้นอีก เพราะช่วงสเต็ปมีระยะสั้นลงในแต่ละสเต็ปที่เกิดแรงดึงจากเซลล์ 2 เซลล์ที่ถูกกระตุ้นพร้อมกัน ความถูกต้องของตำแหน่งมีเพิ่มมากขึ้น กระตุ้นแบบนี้ต้องทำการหมุนถึง 2 สเต็ปจึงจะได้เท่ากับ 1 สเต็ปเต็ม เหมือนกับการกระตุ้น 2 แบบแรก สำหรับแหล่งจ่ายไฟใช้เท่ากับแบบ 2 เฟส

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON			
2	ON	ON		
3		ON		
4		ON	ON	
5			ON	
6			ON	ON
7				ON
8	ON			ON
9	ON			
10	ON	ON		

รูปที่ 2.8 การกระตุ้นแบบครึ่งสเต็ป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 พอร์ตอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS – 51 มีวงจรสื่อสารอนุกรมแบบฟูลดูเพล็กซ์ 1 ชุด (สื่อสารแบบ ฟูลดูเพล็กซ์ หมายถึง วงจรที่สามารถทำการรับและส่งข้อมูลในลักษณะ 2 ทิศทางได้ในเวลาเดียวกัน) โดยใช้ ขาสัญญาณของพอร์ต 3 คือ ขา P3.0 เป็นขารับข้อมูลเข้าหรือ RxD และขา P3.1 เป็นขาส่งข้อมูลออกหรือ TxD โดยวงจรสื่อสารข้อมูลแบบอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS 51 แบบแฟลชเป็นอะ ซิงโครนัส ปกติแล้วพอร์ตอนุกรมไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 จะใช้ในการติดต่อสื่อสารกับพอร์ต อนุกรมของคอมพิวเตอร์ โดยใช้มาตรฐาน RS 232 แต่ในปัจจุบันสามารถติดต่อกันในมาตรฐานของ RS – 422 หรือ RS – 485 ได้แล้ว โดยใช้ไอซีพิเศษที่ทำหน้าที่ในการแปลงสัญญาณการสื่อสารดังกล่าว

2.7.1 การสื่อสารข้อมูลแบบอะซิงโครนัส

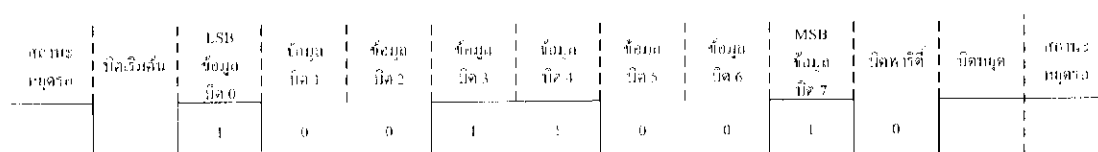
การสื่อสารข้อมูลแบบอะซิงโครนัส คือ การรับและส่งข้อมูลโดยไม่ต้องมีสัญญาณนาฬิกาาร่วมด้วย แต่จะใช้การกำหนดค่าอัตราความเร็วในการรับและส่งข้อมูลให้มีค่าเท่ากัน ซึ่งเรียกอัตรารวดเร็วนี้ว่า อัตราบอด หรือ บอดเรต (Baud Rate) มีหน่วยเป็น บิตต่อวินาที (bit per second : bps)

รูปแบบของข้อมูลที่ใช้ในการรับส่งแบบอะซิงโครนัส ประกอบด้วย 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. บิตเริ่มต้น (Start bit) มีขนาด 1 บิต
2. บิตข้อมูลแบบอนุกรม มีขนาด 8 บิต
3. บิตตรวจสอบพาริตี (Parity bit) มีขนาด 1 บิต หรือไม่มี
4. บิตปิดท้ายหรือบิตหยุด (Stop bit) มีขนาด 1 บิต

รูปที่ 2.9 แสดงรูปแบบของข้อมูลอนุกรมแบบอะซิงโครนัสเมื่อไม่มีการส่งข้อมูล ขา DATA จะมี สถานะหยุดหรือ (Waiting stage) การเริ่มต้นส่งข้อมูลจะเริ่มจากการให้ขา DATA มีลอจิก “0” ด้วยช่วง ระยะเวลา 1 บิต เรียกบิตนี้ว่า บิตเริ่มต้น (Start bit) จากนั้นบิตข้อมูลจะถูกส่งออกไป โดยเริ่มจากบิตที่มี นัยสำคัญต่ำสุดหรือบิต LSB ก่อนซึ่งข้อมูลที่ต้องการส่งมีทั้งหมด 8 บิต จากนั้นตามด้วยบิตพาริตี (Parity bit) ซึ่งใช้ในการตรวจสอบความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการส่งข้อมูล บิตสุดท้ายที่จะส่ง คือ บิตปิดท้ายหรือ บิตหยุด (Stop bit) โดยจะเป็นการทำให้ขา DATA มีสถานะลอจิก “1” อีกครั้งด้วยระยะเวลาอย่างน้อย 1 บิต, 1.5 บิตหรือ 2 บิต เพื่อเป็นการแสดงว่าสิ้นสุดข้อมูลแล้ว

อัตราความเร็วในการรับและส่งข้อมูลแบบอะซิงโครนัสหรืออัตราบอดหรือบอดเรตที่ใช้สำหรับ พอร์ตอนุกรม RS 232 มีด้วยกันหลายค่า ตั้งแต่ 110 ถึง 19,200 บิตต่อวินาที โดยมีค่าเพิ่มมากขึ้นตาม เทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์

รูปที่ 2.9 รูปแบบข้อมูลอนุกรมแบบอะซิงโครนัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจสอบพริตตี้สามารถกำหนดให้เป็นแบบคี่ (odd), แบบคู่ (even) หรือไม่มีการตรวจสอบพริตตี้ก็ได้ พริตตี้หรือพริตตี้คู่แสดงถึงจำนวนลอจิก “1” ทั้งหมดภายในข้อมูลที่ส่งไป 1 ไบต์รวมพริตตี้ว่ามีจำนวนเป็นเลขคู่หรือเลขคี่

บิตพริตตี้ถูกสร้างขึ้นจากภาคส่งข้อมูลของ UART (Universal Asynchronous Receiver Transmitter : เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการรับส่งข้อมูลอนุกรม) ซึ่งทางภาครับต้องกำหนดการตรวจสอบพริตตี้ที่ตรงกันเอาไว้ว่าจะทำการตรวจสอบพริตตี้หรือคู่ จากนั้นภาครับของ UART จะทำการตรวจสอบค่าพริตตี้ที่เกิดขึ้นว่าเป็นคู่หรือคี่ โดยการนับจำนวนลอจิก “1” ทั้งหมดรวมทั้งบิตพริตตี้ด้วย ถ้ากำหนดพริตตี้ไว้ว่าเป็นคู่ แต่อ่านค่าตัวเลขในการนับออกมาได้ตัวเลขเป็นคี่ ทางภาครับจะแสดงข้อผิดพลาดออกมาให้ผู้ใช้ทราบ กระบวนการดังกล่าวเป็นวิธีการตรวจสอบความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการรับส่งข้อมูลที่ยากที่สุด แต่มันสามารถตรวจสอบได้เมื่อมีบิตข้อมูลที่ทำการรับส่งผิดพลาดเพียงบิตเดียวเท่านั้น ถ้าข้อมูลที่ทำการส่งผิดพลาดมากกว่า 1 บิต การตรวจสอบด้วยวิธีนี้จะไม่ได้ผล สำหรับการตั้งพริตตี้เป็น NONE นั้น ทั้งภาครับและส่ง จะไม่มีการตรวจสอบพริตตี้

2.7.2 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของพอร์ตอนุกรมใน MCS – 51

ในการทำงานของพอร์ตอนุกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 มีรีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 ตัว ดังนี้

1. รีจิสเตอร์บัฟเฟอร์ของพอร์ตอนุกรมหรือ SBUF (Serial Data Buffer Register)

มีแอดเดรสอยู่ที่ 99H ในพื้นที่ของรีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษหรือ SFR มีขนาด 8 บิต แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ รีจิสเตอร์บัฟเฟอร์สำหรับส่งข้อมูลและรับข้อมูล เมื่อมีการเขียนข้อมูลมายังรีจิสเตอร์ SBUF ข้อมูลนั้นจะถูกส่งต่อไปยังบัฟเฟอร์สำหรับส่งข้อมูล เพื่อส่งออกจากไมโครคอนโทรลเลอร์ผ่านทางขา TxD หรือ ขา P3.1 ในกรณีที่มีการอ่านข้อมูลจากรีจิสเตอร์ SBUF ข้อมูลจะถูกส่งผ่านไปยังรีจิสเตอร์บัฟเฟอร์สำหรับรับข้อมูล เพื่อส่งต่อไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ต่อไป สำหรับการรับข้อมูลอนุกรมจากภายนอกนั้นจะผ่านมาทางขา RxD หรือ P3.0 ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 แบบแฟลช

2. รีจิสเตอร์ควบคุมการทำงานของพอร์ตอนุกรมหรือ SCON (Serial Port Control Register)

เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต มีแอดเดรสอยู่ที่ 98H ในพื้นที่ของรีจิสเตอร์ SFR สามารถเข้าถึงได้ในระดับบิต มีรายละเอียดการทำงานดังนี้

บิต 7	บิต 6	บิต 5	บิต 4	บิต 3	บิต 2	บิต 1	บิต 0
SM0	SM1	SM2	REN	TB8	RB8	TI	RI

SM0 - SM1 (Serial port mode bit 0 – 1) : ใช้ในการเลือกโหมดการทำงานของพอร์ตอนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

SM2 : ใช้ในการเอ็นแอกเกิลการสื่อสารในแบบมัลติโปรเซสเซอร์ ในการทำงานของโหมด 2 และ 3 ของพอร์ตอนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS 51 ถ้าบิตนี้เป็น “1” บิต RI จะไม่แอกติฟ ถ้าบิตที่ 9 ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับเข้ามาเป็น “0” ในการทำงานโหมด 1 ถ้าบิตนี้เซต บิต RI จะไม่แอสต์ฟถ้ายังไม่ได้รับบิตหยุดส่วนใน โหมด 0 บิตนี้ไม่มีการใช้งาน

REN (Enable serial reception) : ใช้ในการเอนเบิลการรับข้อมูลของพอร์ตอนุกรม ทำการเซตและเคลียร์ ด้วยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

TB8 : ใช้สำหรับเก็บข้อมูลบิตที่ 9 ที่ต้องการส่งออกไปในการทำงานโหมด 2 และ 3 ของพอร์ตอนุกรมใน MCS – 51 เซตและเคลียร์ด้วยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

RB8 : ใช้สำหรับรับข้อมูลบิตที่ 9 ที่เข้ามาในการทำงานโหมด 2 และ 3 ของพอร์ตอนุกรมใน ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 แต่ถ้าหากพอร์ตอนุกรมทำงานในโหมด 1 และ บิต SM2 เป็น “0” ข้อมูลที่บิตRB8 คือ ข้อมูลของบิตหยุด สำหรับในการทำงานในโหมด 0 บิตนี้ไม่ใช้งาน บิต RB8 นี้สามารถเซต ด้วยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

TI (Transmit Interrupt flag) : ใช้ในการแสดงการเกิดอินเตอร์รัปต์เมื่อมีการส่งข้อมูลออกจากพอร์ต อนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS 51 สามารถเซตได้ด้วยกระบวนการฮาร์ดแวร์ เมื่อมีการส่งข้อมูล บิตที่ 8 ไปเรียบร้อยแล้วในการทำงานโหมด 0 ส่วนในการทำงานโหมดอื่น บิตนี้จะเซตเมื่อมีการเริ่มต้นส่ง บิตหยุดออกไป การเคลียร์บิตนี้ต้องใช้กระบวนการทางซอฟต์แวร์เท่านั้น

RI (Receive Interrupt flag) : ใช้ในการแสดงการเกิดอินเตอร์รัปต์เมื่อมีการรับข้อมูลเข้าสู่พอร์ตอนุกรม สามารถเซตได้ด้วยกระบวนการฮาร์ดแวร์ เมื่อมีการรับข้อมูลบิตที่ 8 ไปเรียบร้อยแล้วในการทำงานโหมด 0 ส่วนในการทำงานโหมดอื่น บิตนี้จะเซตเมื่อรับบิตหยุดของข้อมูลอนุกรมไปได้ครึ่งทางแล้ว ยกเว้นกรณีที่บิต SM2 มีการเซต บิตนี้จะเซต ได้ก็ต่อเมื่อการรับบิตหยุดหรือบิตที่ 9 เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์แล้ว การเคลียร์บิตนี้ ต้องใช้กระบวนการทางซอฟต์แวร์เท่านั้น

2.7.3 โหมดการทำงานของพอร์ตอนุกรมใน MCS – 51

พอร์ตอนุกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 สามารถเลือกการทำงานได้ถึง 4 โหมด คือ

1. โหมด 0 เป็นการกำหนดให้พอร์ตอนุกรมทำงานในลักษณะซีพรีซีสเตอร์ การทำงานในโหมดนี้ ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 จะใช้ในการเชื่อมต่อกับไอซีรีซีสเตอร์ภายนอกเพื่อทำการขยายพอร์ต อินพุตหรือเอาต์พุต แต่ไม่นิยมใช้งานมากนัก เนื่องจากในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51 เองมีพอร์ตอยู่ ก่อนข้างมาก และติดต่อกับพอร์ตเหล่านั้นได้ง่ายและเร็วกว่ามาก

2. กำหนดจากอัตราการเกิดโอเวอร์โฟลว (Overflow) ของไทมเมอร์ 1 ใน A189C51 ส่วนใน ไมโครคอนโทรลเลอร์ เบอร์ A198C52 และในอนุกรม AT89Sxx สามารถเลือกใช้อัตราการเกิดโอเวอร์ โฟลวของไทมเมอร์ 1 หรือไทมเมอร์ 2 ในการกำหนดอัตราบอดได้ การทำงานในโหมดนี้ได้รับความนิยม สูงสุด เนื่องจากมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อนและสามารถทำการรับส่งข้อมูลกับคอมพิวเตอร์ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

3. โหมด 2 เป็นการกำหนดให้เป็น UART ขนาด 9 บิต โดยมีอัตราบอดคงที่

4. โหมด 3 เป็นการกำหนดให้เป็น UART ขนาด 9 บิต สามารถเลือกอัตราบอดได้

การเลือกโหมดทำได้ด้วยการกำหนดข้อมูลให้แก่บิต SM0 และ SM1 ในรีจิสเตอร์ SCON

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4 อัตราบอดของพอร์ตอนุกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51

โหมด 0

อัตราบอดของโหมดนี้มีค่าคงที่ โดยสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{อัตราบอดในโหมด} = \text{ความถี่ของสัญญาณนาฬิกา} / 2 \quad \text{หน่วยเป็น บิตต่อวินาที}$$

โหมด 1 และ 3

เนื่องจากทั้งสองโหมดนี้สามารถเลือกแหล่งกำเนิดอัตราบอดได้ 2 แหล่ง คือ จากอัตราการเกิดโอเวอร์โฟลวของไทมเมอร์ 1 และ 2 สำหรับอัตราบอดเมื่อใช้การโอเวอร์โฟลวของไทมเมอร์ 1 จะต้องใช้ค่าบิต SMOD ในรีจิสเตอร์ PCON มาพิจารณาประกอบด้วย สามารถคำนวณค่าอัตราบอดได้จาก

$$\text{อัตราบอด} = (2^{\text{ค่าบิต SMOD}} / 32) * \text{อัตราโอเวอร์โฟลวของไทมเมอร์ 1}$$

ถ้าหากในไทมเมอร์ 1 ไม่ได้เอ็นเอเบิลอินเตอร์รัปต์ไว้ สามารถคำนวณค่าอัตราบอดได้จาก

$$\text{อัตราบอด} = (2^{\text{ค่าบิต SMOD}} / 32) * (\text{ความถี่สัญญาณนาฬิกา} / 12 * [256 - (TH1)])$$

การกำหนดอัตราบอดโดยใช้ไทมเมอร์ 1 แสดงในตารางที่ 6

โหมด 2

ในโหมดนี้อัตราบอดจะขึ้นอยู่กับค่าของบิต SMOD ในรีจิสเตอร์ PCON ถ้า SMOD เป็น “0” อัตราบอดจะเท่ากับ 1/64 ของสัญญาณนาฬิกา ในกรณีที่ SMOD เป็น “1” อัตราบอดจะเท่ากับ 1/32 ของความถี่สัญญาณนาฬิกา สามารถแสดงเป็นสูตรคำนวณทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\text{อัตราบอด} = (2^{\text{ค่าบิต SMOD}} / 64) * \text{ความถี่สัญญาณนาฬิกา}$$

อัตราบอด (บิตต่อวินาที : bps)	ความถี่ สัญญาณนาฬิกา	SMOD	ไทมเมอร์ 1		
			C/T	โหมด	ค่ารีโหลด
โหมด 0 : สูงสุด 1 MHz	12 MHz	×	×	×	×
โหมด 2 : สูงสุด 375 kHz	12 MHz	1	×	×	×
โหมด 1, 3 : 62.5 kHz	11.0592 MHz	1	0	2	FFH
19.2 k (19,200)	11.0592 MHz	1	0	2	FDH
9.6 k (9,600)	11.0592 MHz	0	0	2	FDH
4.8 k (4,800)	11.0592 MHz	0	0	2	FAH
2.4 k (2,400)	11.0592 MHz	0	0	2	F4H
1.2 k (1,200)	11.0592 MHz	0	0	2	F8H
137.5	11.0592 MHz	0	0	2	1DH
110	6 MHz	0	0	2	72H
110	12 MHz	0	0	1	FEEDH

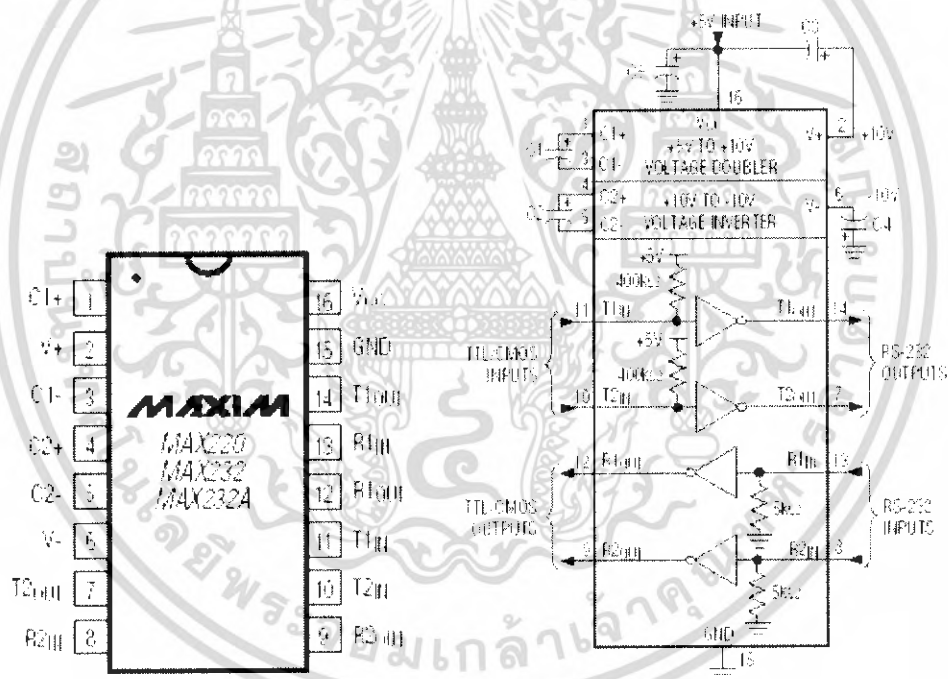
ตารางที่ 4 การเลือกอัตราบอดของวงจรพอร์ตอนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS – 51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.5 การเชื่อมต่อกับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์

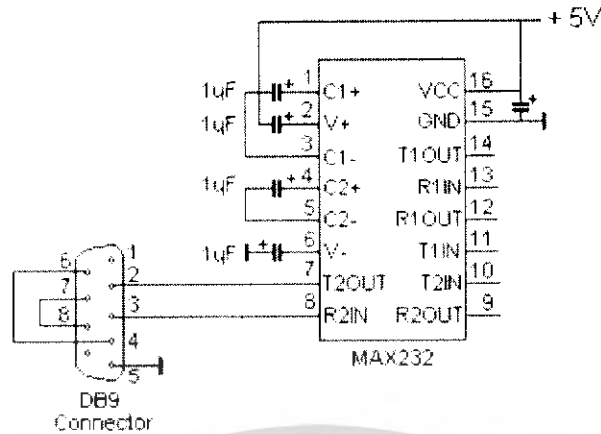
การใช้งานพอร์ตอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51 มักนิยมใช้ในการติดต่อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรมในมาตรฐาน RS - 232 เป็นส่วนใหญ่ แต่เนื่องจากระดับสัญญาณของพอร์ตอนุกรม RS - 232 มีระดับตั้งแต่ ± 3 ถึง ± 12 V ในขณะที่ระดับสัญญาณไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS 51 อยู่ในระดับที่ทีแอล ดังนั้นจึงไม่สามารถเชื่อมต่อพอร์ตอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ได้โดยตรง จึงต้องอาศัยการเชื่อมต่อผ่านไอซีพิเศษที่ทำหน้าที่ในการแปลงระดับสัญญาณ

ไอซีพิเศษทำหน้าที่ในการแปลงระดับสัญญาณนี้ต้องทำการแปลงข้อมูลส่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51 จากระดับที่ทีแอลไปเป็นระดับของ RS - 232 และทำการแปลงข้อมูลรับจากคอมพิวเตอร์จากระดับของ RS - 232 เป็นระดับที่ทีแอลเพื่อให้สามารถถ่ายทอดไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51 จาก MAXIM หรือ ICL232 จาก HARRIS เป็นต้น ในรูปที่ 2.10 แสดงการจัดขาของไอซี ICL232 ซึ่งใช้ในการแปลงสัญญาณ RS - 232 ส่วนวงจรของการต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS - 51 แสดงในรูปที่ 2.11

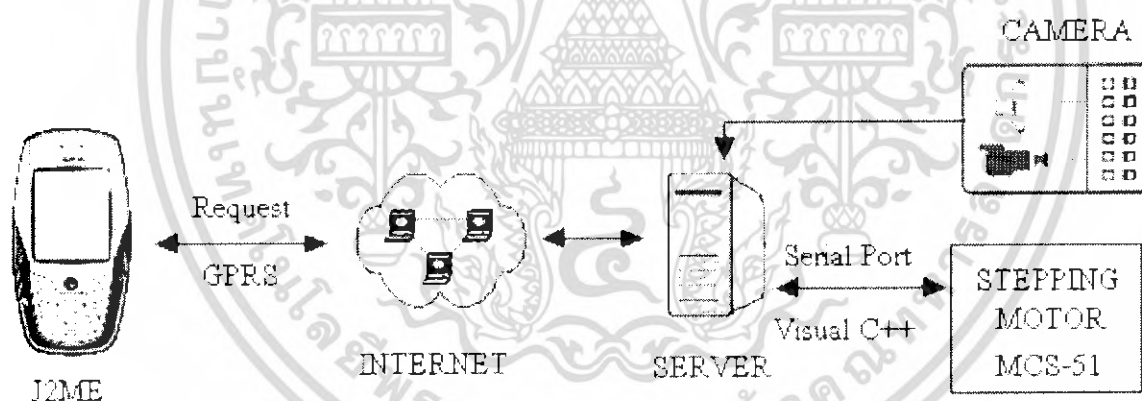
รูปที่ 2.10 รายละเอียดเบื้องต้นของไอซีแปลงสัญญาณเพื่อเชื่อมต่อกับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 วงจรเชื่อมต่อ MAX232 หรือ ICL232 เข้ากับพอร์ตอนุกรมของคอมพิวเตอร์และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

2.8 หลักการทำงานของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

รูปที่ 2.12 ภาพรวมการทำงานของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์มือถือ

หลักการในการทำงาน เน้นของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆคือ

1. ส่วนที่ใช้ในการควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้องผ่านโทรศัพท์มือถือ
2. ส่วนที่ใช้ในการรับ-ส่งภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยและแสดงผลที่โทรศัพท์มือถือ
3. ส่วนของ Hardware ในการเคลื่อนไหวของกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.1 การควบคุมการเคลื่อนไหวกของกล้องผ่านโทรศัพท์มือถือ

จากรูปที่ 2.12 การทำงานจะเริ่มที่โทรศัพท์มือถือโดยบนโทรศัพท์นั้นได้ทำการบรรจุด้วยโปรแกรมซึ่งเขียนด้วย J2ME ซึ่งใช้เพื่อทำการติดต่อระหว่างโทรศัพท์มือถือกับเซิร์ฟเวอร์ โดยที่โทรศัพท์นั้นจะทำการส่งค่าพิกัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวกของกล้องที่ต้องการ โดยทำการร้องขอไปที่เครื่องเซิร์ฟเวอร์ผ่านทางเครือข่าย GPRS ซึ่งได้ทำการเชื่อมต่อกับโครงข่ายอินเทอร์เน็ตอยู่ เมื่อเครื่องเซิร์ฟเวอร์ได้รับการร้องขอนั้นจะทำการแปลภาษาที่ร้องขอด้วย ASP หลังจากการแปลคำสั่งร้องขอแล้วก็นำมาทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมซึ่งเขียนด้วย Visual C++ เพื่อที่จะทำการนำค่าคำสั่งนั้นไปสั่งงานการควบคุมมอเตอร์ที่ต่ออยู่กับชุดควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรม

2.8.2 การรับ-ส่งภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยและแสดงผลที่โทรศัพท์มือถือ

รูปที่ 2.13 การรับ-ส่งภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยสู่โทรศัพท์มือถือ

เราใช้หลักการของ Video Streaming ในการรับ-ส่งภาพบนโทรศัพท์มือถือโดยในที่นี้เราใช้โปรแกรม Windows Media Encoder และ Windows Media Player

โปรแกรม Windows Media Encoder นั้นเราใช้เป็นโปรแกรมในการรับสัญญาณภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยสู่เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์แล้วทำการเข้ารหัสสัญญาณให้อยู่ในมาตรฐานของการส่งสัญญาณภาพสู่โทรศัพท์มือถือก็นำสัญญาณภาพที่ทำการเข้ารหัสแล้วนั้นเก็บไว้ใน Media Server

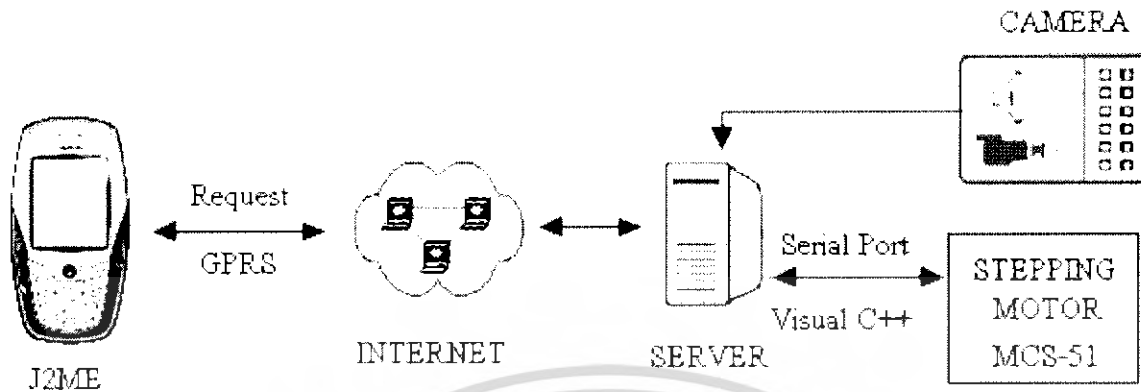
การรับสัญญาณภาพบนโทรศัพท์มือถือนั้นเราจะใช้โปรแกรม Windows Media Player ซึ่งเป็นโปรแกรมพื้นฐานบนโทรศัพท์มือถือระบบปฏิบัติการ Windows Mobile โดยทำการร้องขอการรับสัญญาณภาพไปยัง Media Server ที่เราติดตั้งไว้

2.8.3 Hardware ในการเคลื่อนไหวกของกล้อง

การเคลื่อนไหวกของกล้องนั้นเราใช้การควบคุมโดยชุดไมโครคอนโทรลเลอร์ซึ่งใช้ในการควบคุมสเต็ปมอเตอร์ 2 ตัว โดยให้สเต็ปมอเตอร์ตัวที่ 1 ทำหน้าที่ในการหมุนควบคุมการเคลื่อนที่ในทิศทาง ซ้าย-ขวา และให้สเต็ปมอเตอร์ตัวที่ 2 ทำหน้าที่ในการหมุนควบคุมการเคลื่อนที่ในทิศทาง บน-ล่าง โดยการควบคุมทั้งหมดนี้จะควบคุมด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรม

บทที่ 3

การคำนวณและการสร้าง

รูปที่ 3.1 การทำงานของระบบโดยรวม

3.1 การออกแบบการใช้งานของระบบควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัย

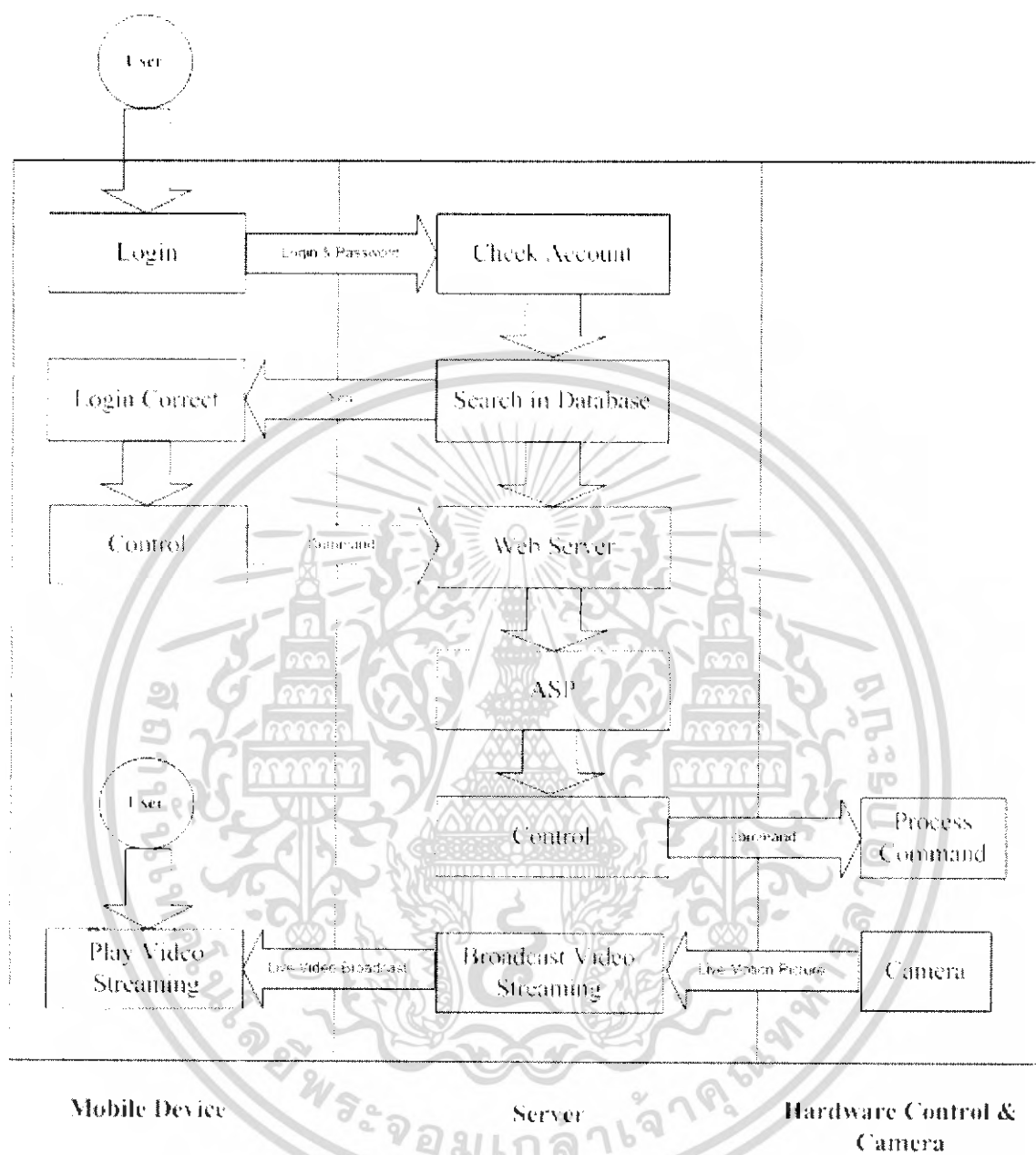
1. สามารถทำงานโดยใช้บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ
2. สามารถทำงานโดยใช้บริการผ่านเว็บเบราว์เซอร์ทั่วไป

โดยลักษณะการทำงานของระบบควบคุมแสดงให้เห็นดังรูปที่ 3.2 และ 3.3

จากรูปที่ 3.2 นั้นเป็นการใช้บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ โดยการทำงานของระบบจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการควบคุม และส่วนของการรับภาพ โดยส่วนของการควบคุมนั้นระบบจะเริ่มขึ้นจากการที่ผู้ใช้บริการใช้โทรศัพท์มือถือทำการ Login และใส่ Password เพื่อทำการร้องขอการให้บริการ เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์จะทำการตรวจสอบรหัสผ่านแล้วส่งคำสั่งอนุญาตให้เครื่องโทรศัพท์มือถือสามารถทำการเข้าสู่หน้าด้านการควบคุมได้ โทรศัพท์มือถือก็จะทำการควบคุมโดยการควบคุมนี้ โทรศัพท์มือถือจะมีลักษณะการควบคุมตำแหน่งของกล้องที่ต้องการด้วยลักษณะการใช้งานดังรูปที่ 3.4 โดยโทรศัพท์มือถือจะทำการส่งค่าตำแหน่งพิกัดที่ต้องการ ไปให้เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ประมวลผล โดยการประมวลผลนี้เราจะใช้ ASP ในการแปลความหมายค่าที่ร้องขอ แล้วใช้โปรแกรมซึ่งเขียนด้วย Visual C# ทำการสั่งงานการควบคุมกล้องผ่านทางพอร์ตอนุกรมซึ่งเป็นการจบการทำงาน อีกส่วนหนึ่งของระบบ คือ การรับภาพจากกล้องรักษาความปลอดภัยการรับภาพนี้เราใช้โทรศัพท์มือถือในการร้องขอไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ด้วยโปรแกรม Windows Media Player ทางคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ก็จะทำการส่งภาพมายังทางโทรศัพท์มือถือ

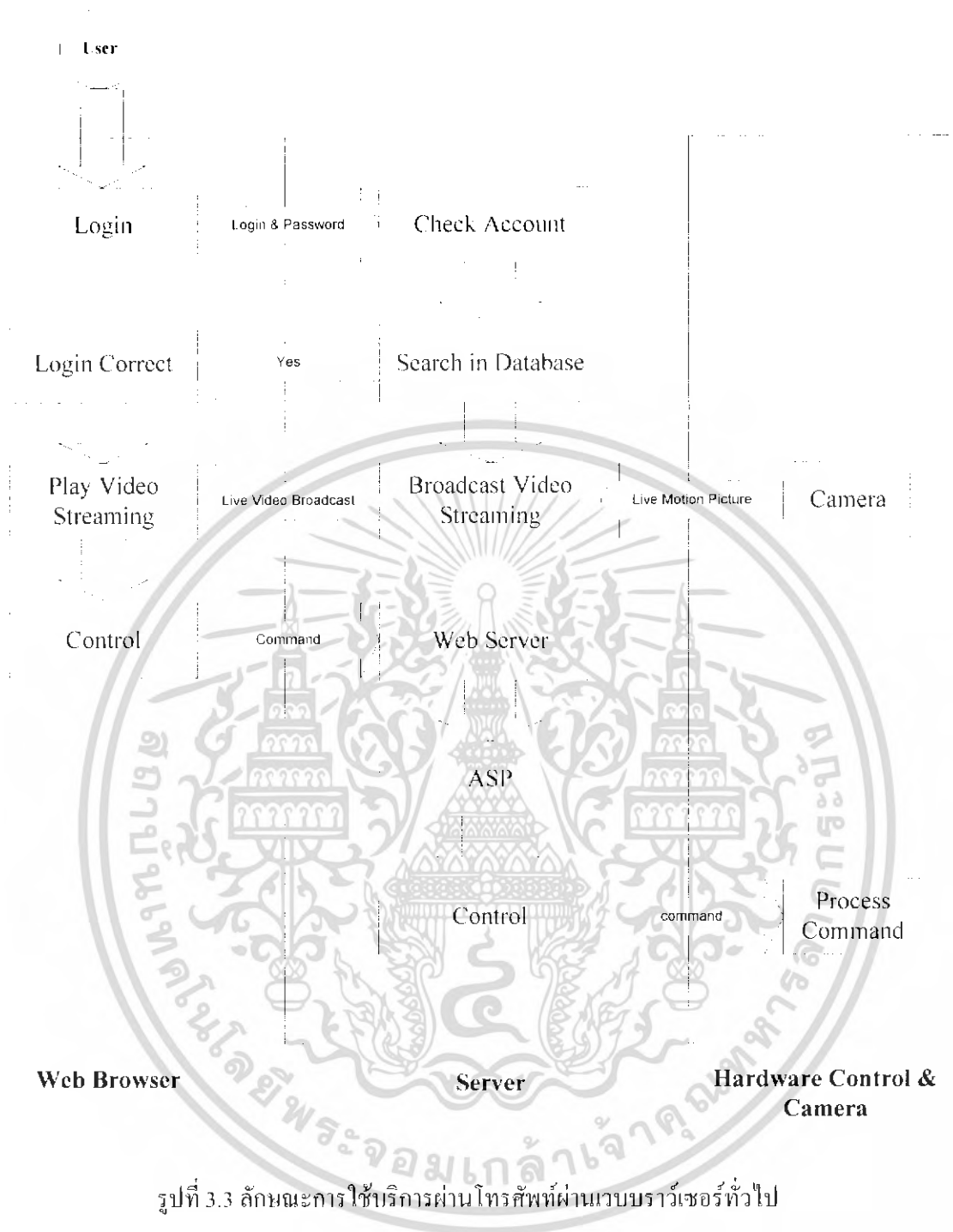
ส่วนการทำงานของ รูปที่ 3.3 นั้นจะเริ่มขึ้นจากเว็บเบราว์เซอร์ทำการเรียกไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์เพื่อแสดงผลหน้าด้านการใช้งาน จากนั้นจะเข้าสู่หน้าด้านการตรวจสอบรหัสผ่านเมื่อทำการส่งค่ารหัสผ่านให้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ทำการตรวจสอบแล้วถ้าถูกต้อง เครื่องคอมพิวเตอร์จะทำการอนุญาตให้ทำการรับชมภาพที่ส่งมาจากกล้องรักษาความปลอดภัยพร้อมสามารถทำการควบคุมได้ โดยการควบคุมการทำงานของกล้องนั้นก็ทำงานในลักษณะการส่งค่าตำแหน่งที่ต้องการ โดยการเลือกค่าพิกัดที่ต้องการหลังจากนั้นทำการส่งค่าพิกัดที่ต้องการให้สู่เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์เพื่อทำการประมวลผล โดยการประมวลผลนี้เราจะใช้ ASP ในการแปลความหมายค่าที่ร้องขอ แล้วใช้โปรแกรมซึ่งเขียนด้วย Visual C++ ทำการสั่งงานการควบคุมกล้องผ่านทางพอร์ตอนุกรมซึ่งเป็นการจบการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 ลักษณะการใช้บริการผ่านโทรศัพท์มือถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบระบบในส่วนต่างๆ

ในโครงการชิ้นนี้เราทำการออกแบบระบบโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ

1. การออกแบบในส่วนของผู้ใช้บริการ
2. การออกแบบในส่วนของผู้ให้บริการ
3. การออกแบบในส่วนของ Hardware

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

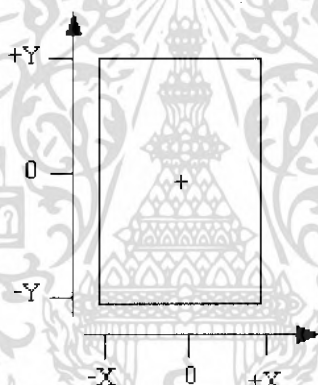
3.2.1 การออกแบบในส่วนของผู้ใช้บริการ

ในส่วนของผู้ใช้บริการนั้นเราทำการออกแบบให้มีการใส่รหัสผ่านก่อนใช้งาน หลังจากการตรวจสอบรหัสถูกต้องแล้วการทำงานจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนของการควบคุมการเคลื่อนที่ของกล้อง และการรับสัญญาณภาพ

3.2.1.1 การควบคุมการเคลื่อนที่ของกล้อง

การทำงานของซอฟต์แวร์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในส่วนของการสั่งงานการเคลื่อนไหวของกล้องเราแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ และส่วนของโทรศัพท์มือถือ ซึ่งมีหลักการการทำงานของ Software ดังนี้

1. Softwareบนโทรศัพท์มือถือ(J2ME) ทำการกำหนดตำแหน่งการเคลื่อนไหวของกล้องที่ต้องการโดยลักษณะของโปรแกรมนั้นเป็นโปรแกรมที่ใช้ควบคุมตำแหน่งพิกัดการเคลื่อนที่ของกล้อง โดยเราใช้การกำหนดเป็นพิกัด X และ Y ซึ่งมีลักษณะการควบคุมดังรูปที่ 3.4 โดย + คือพิกัด ณ ตำแหน่งที่ต้องการ ซึ่งในที่นี้ให้เก็บค่าตำแหน่งเป็นตัวแปร X และ Y แล้วทำการส่งค่าตำแหน่งเป็นคำสั่งไปให้กับ ASP ที่เว็บเซิร์ฟเวอร์ทำการตีความหมายแล้วทำการสั่งให้ทำการเก็บค่าตัวแปรทั้งสองตัวแปรนี้ไว้ที่ Text Files ชื่อ X.txt และ Y.txt

รูปที่ 3.4 รูปแบบการส่งค่าตัวแปรควบคุมการเคลื่อนที่ของกล้อง

2. ASP ทำการแปรคำสั่งที่ส่งมาจากโทรศัพท์มือถือ ในที่นี้มีมือถือสั่งให้เก็บค่าตัวแปรไว้ใน Text Files ชื่อ X.txt และ Y.txt โดยใช้รูปแบบชุดคำสั่งดังนี้

Method CreateTextFile

[object.|CreateTextFile(filename[,overwrite[,unicode]])

Paramiter	ค่าที่กำหนด
Filename	ชื่อ file ที่ต้องการสร้าง
overwrite	true คือ ให้สร้างทับ file ข้อความเดิมที่มีอยู่แล้ว .false คือ ไม่สร้างทับ file ข้อความเดิมที่มีอยู่แล้ว
unicode	true คือสร้างเป็น file ข้อความชนิด unicode .false คือสร้างเป็น file ข้อความชนิด ASCII (ค่าปกติเป็น false เป็น file ชนิดข้อความ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และชุดคำสั่งนี้เพื่อที่จะเขียนข้อมูลลง Text File

```
<%
Set FileObject = Server.CreateObject("Scripting.FileSystemObject")
MsgFile = Server.MapPath ("textfile.txt")
Set OutStream= FileObject.CreateTextFile (MsgFile, True)
OutStream.WriteLine Request.Form("message")

Set OutStream = Nothing

Set MessageStr =Nothing

%>
```

3. ใช้โปรแกรมซึ่งเขียนด้วย Visual C++ ทำการควบคุมอ่านค่าใน Text File ทั้ง 2 ค่านี้แล้วทำการส่งค่าตัวแปรออกทางพอร์ตอนุกรมเพื่อที่จะทำการควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์สั่งงานทำให้กล้องเกิดการเคลื่อนไหวตามที่เราต้องการ

3.2.1.2 การรับสัญญาณภาพและเสียงบนโทรศัพท์มือถือ

การรับสัญญาณภาพและเสียงนั้นเราจะใช้โปรแกรม Windows Media Player ในการรับสัญญาณภาพ โดยทำการติดต่อไปยัง URL ของเครื่องเซิร์ฟเวอร์ โดยในที่นี้เราให้ทำการติดต่อโดยใช้บริการผ่านทางพอร์ต 8080

3.2.2 การออกแบบในส่วนของผู้ให้บริการ

ในส่วนนี้จะเป็นส่วนของคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์โดยจะมีหน้าที่หลัก 3 หน้าที่คือ

1. ควบคุม Hardware สำหรับการเลือกตำแหน่งการหมุนของกล้อง
2. ทำการส่งภาพและเสียงไปยังผู้ขอใช้บริการ

3.2.2.1 ควบคุม Hardware สำหรับการเลือกตำแหน่งการหมุนของกล้อง

เซิร์ฟเวอร์จะทำการคอยรับค่าการร้องขอจากผู้ขอใช้บริการเมื่อผู้ขอใช้บริการทำการร้องขอ เซิร์ฟเวอร์จะทำการแปลค่าร้องขอด้วย ASP หลังจากนั้นเซิร์ฟเวอร์จะทำการประมวลผลคำสั่งร้องขอด้วยโปรแกรมที่เขียนขึ้นด้วย Visual C++ แล้วส่งออกทางพอร์ตอนุกรมในการควบคุมเสตีมอเตอร์ให้ทำงานตามที่ต้องการ

3.2.2.2 การส่งภาพและเสียงไปยังผู้ขอใช้บริการ

ในการส่งภาพและเสียงนี้เราจะใช้โปรแกรม Windows Media ในการนำสัญญาณจากกล้องรักษาความปลอดภัยมาทำการเข้ารหัส จากนั้นทำการส่งต่อไปให้กับ Media Server ซึ่งใช้ในการแพร่กระจายสัญญาณภาพและเสียงออกสู่โครงข่ายอินเทอร์เน็ต

3.3การออกแบบในส่วนของ Hardware

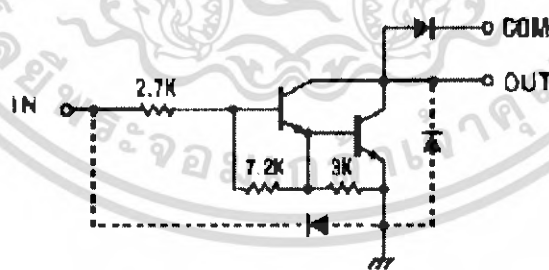
ในชุดควบคุมนี้ เราใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 รหัส AT89C2051ซึ่งเป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ที่มีพอร์ต I/O พอร์ตทั้งหมด 15 บิต คือ พอร์ต 1(P1.0-P1.7) และพอร์ต 3(P3.0-P3.5 ,P3.7) แต่ในโครงการนี้ใช้ พอร์ต P1.0 - P1.3 ในการขับสเต็ปมอเตอร์ให้หมุน ซ้าย-ขวา และพอร์ต P1.4 - P1.7 ในการขับสเต็ปมอเตอร์ให้หมุน บน-ล่าง โดยใช้การสั่งงานควบคุมการหมุนของสเต็ปมอเตอร์แบบเฟสเดี่ยว ดังรูปที่ 3.5

Step No.	Phase 1	Phase 2	Phase 3	Phase 4
1	ON			
2		ON		
3			ON	
4				ON
5	ON			
6		ON		

รูปที่ 3.5 ลักษณะเฟสที่ใช้ในการควบคุมสเต็ปเปอร์มอเตอร์

3.3.1วงจรขับมอเตอร์

วงจรขับมอเตอร์ เนื่องจากมอเตอร์ที่ใช้เป็นแบบสเต็ปเปอร์มอเตอร์สามารถควบคุมได้โดยการป้อนพัลส์ (Pulse) ให้แต่ละเฟสของมอเตอร์ แต่เอาต์พุตของพอร์ต MCS 51 ไม่สามารถที่จะไปขับมอเตอร์ได้โดยตรงและเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายของตัวไมโครคอนโทรลเลอร์จึงจำเป็นต้องมีชุดขับกระแสต่อระหว่างพอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์กับมอเตอร์ในโครงการนี้ได้ใช้ IC ULN2003A เป็นตัวขับกระแสและแรงดันให้กับมอเตอร์

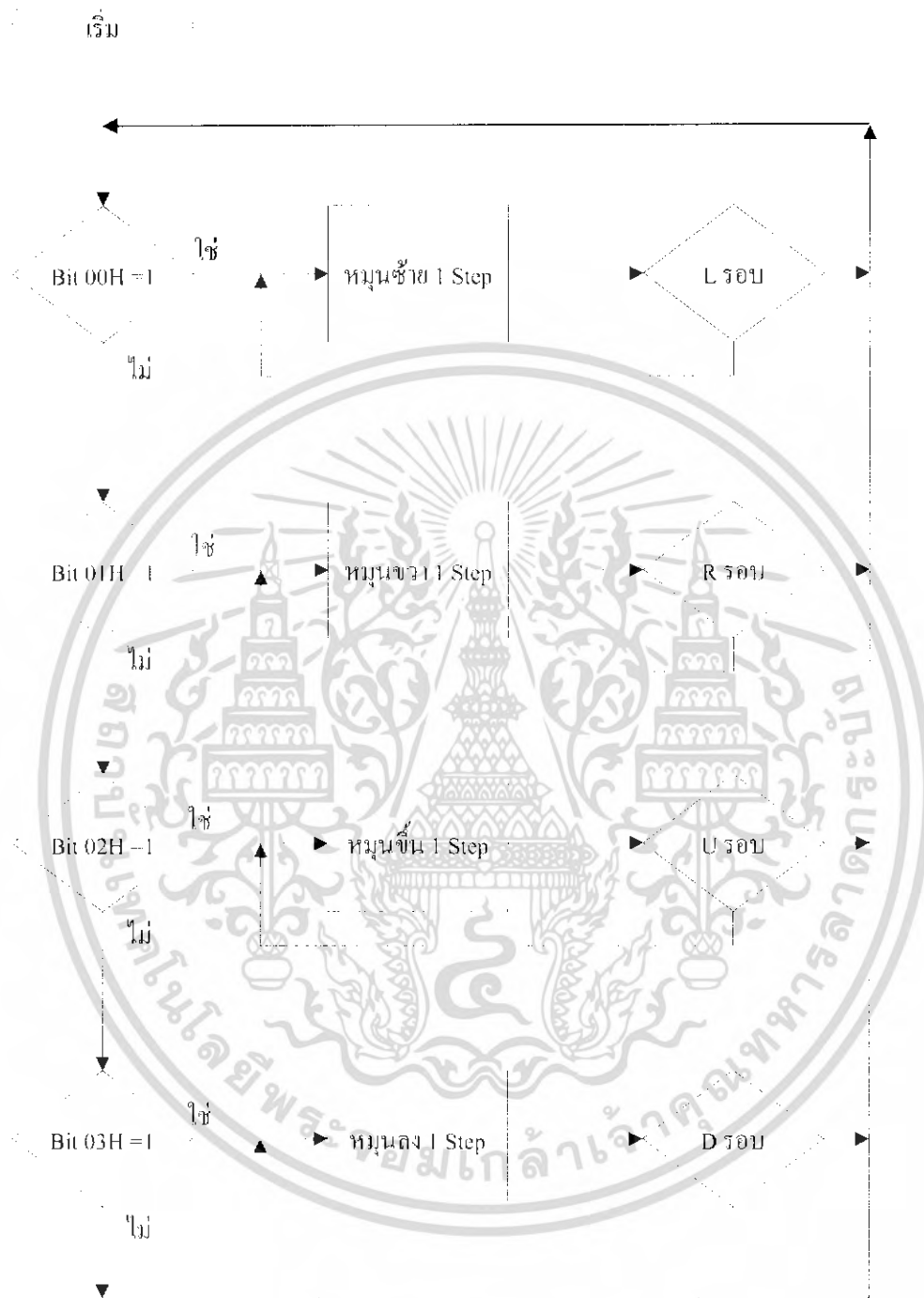
รูปที่ 3.6 แสดงวงจรภายในของตัวขับกระแส

ULN2003A หนึ่งตัวสามารถใช้เป็นวงจรขับได้ 7 ตัว ทำให้เราต้องใช้ 2 ตัว ในการขับวงจร 8 บิต โดยแบ่งเป็นตัวละ 4 บิต บน-ล่าง ทำให้แยกขับออกเป็นมอเตอร์แต่ละตัวได้โดยไม่ต้องต่ออุปกรณ์เพิ่มจากภายนอกเลย

คุณสมบัติที่สำคัญของ ULN2003A คือ

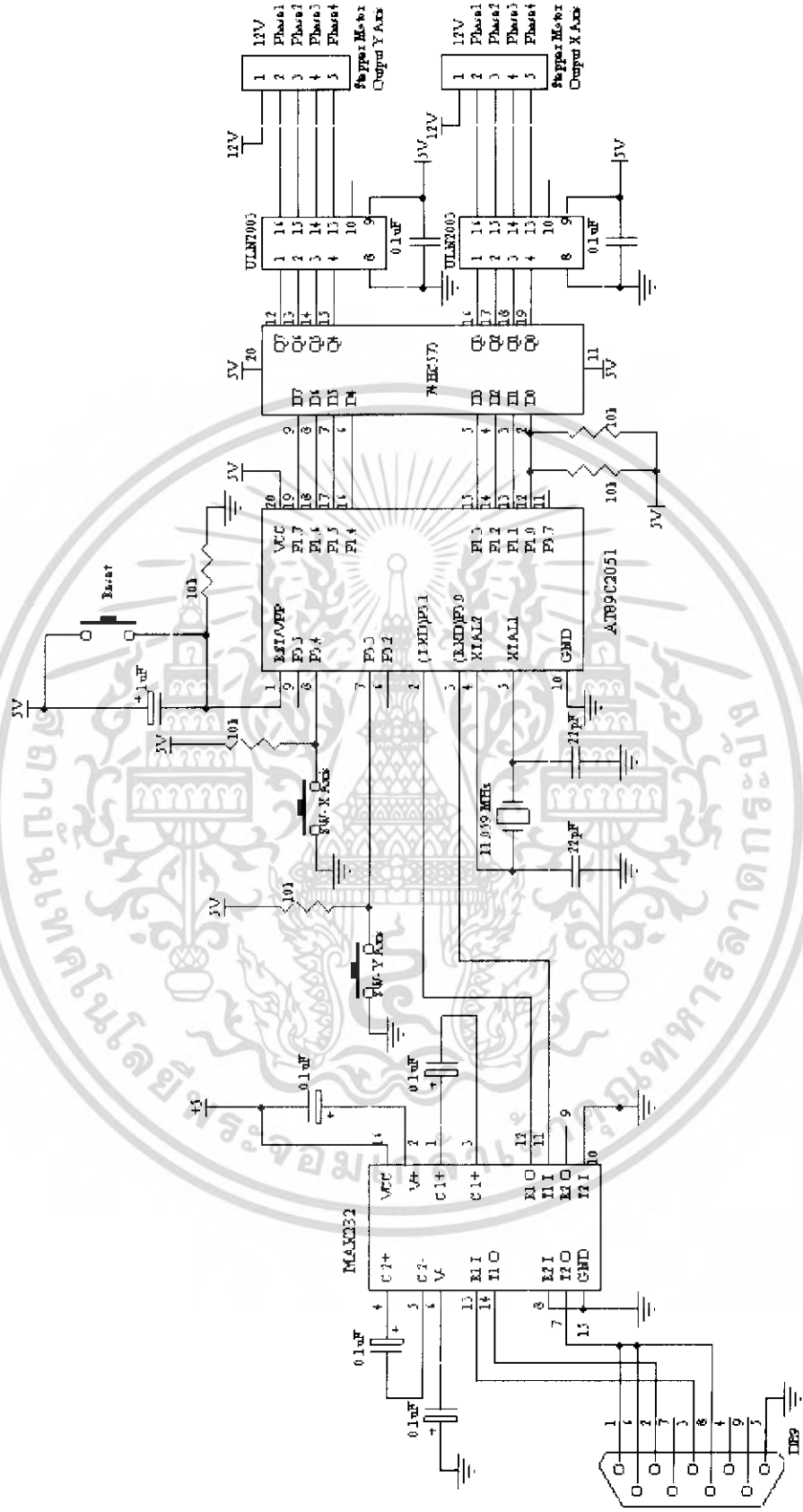
- มี Output Voltage สูงสุดได้ถึง 50 V
- จ่ายกระแส Output สูงสุดได้ถึง 500 mA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.7 โฟลว์ชาร์ตแสดงการทำงานของวงจรถีบเปอร์มอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

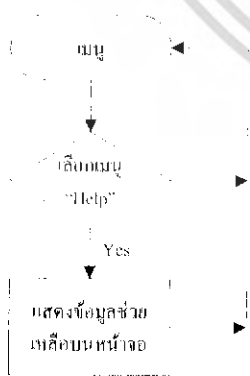
รูปที่ 3.8 วงจรควบคุมการเคลื่อนไหวนของสเต็ปมอเตอร์ด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเขียนโปรแกรมบนโทรศัพท์มือถือด้วย J2ME

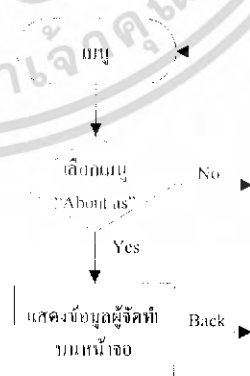
J2ME เป็นส่วนโปรแกรมที่อยู่บนโทรศัพท์มือถือ โดยจะมีส่วนที่ทำหน้าที่เป็นอินเตอร์เฟสติดต่อกับผู้ใช้และส่วนที่ทำหน้าที่ติดต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับสาเหตุที่ใช้ภาษา J2ME เนื่องจากเป็นภาษาที่สามารถ โปรแกรมได้หลากหลาย และสามารถบรรจุลงอุปกรณ์ที่มีทรัพยากรน้อยอย่างเช่น เพจเจอร์ PDA โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น โดยการทำงานของโปรแกรมที่ได้ออกแบบไว้จะนำไปตามโฟลว์ชาร์ต

รูปที่ 3.9 โฟลว์ชาร์ตหน้าแรกของโปรแกรม

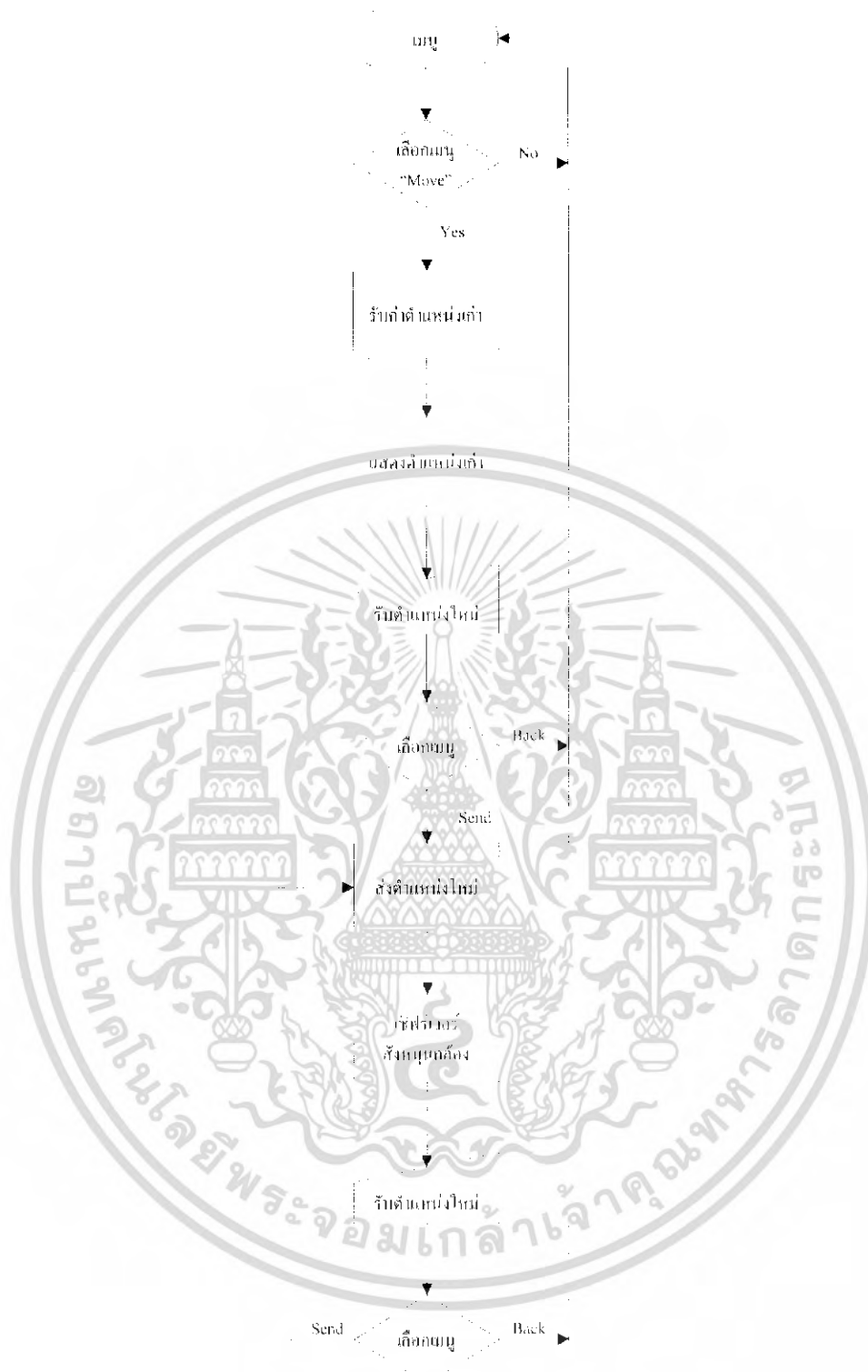

รูปที่ 3.10 โฟลว์ชาร์ตของเมนู "Help"

รูปที่ 3.11 โฟลว์ชาร์ตของเมนู "About us"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.12 โฟลว์ชาร์ตของเมนู “Move”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การเขียนโปรแกรมส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม

สำหรับรูปแบบการเขียนโปรแกรมซึ่งจะไม่มีคอนโทรลสำหรับควบคุมสำเร็จรูป เราจึงต้องใช้หลักการเขียนโปรแกรมในแบบการอ่านและเขียนไฟล์ข้อมูลแทน ทั้งนี้อาจมองว่าข้อมูลที่ส่งออกพอร์ตอนุกรมนั้นเปรียบได้กับการอ่านและเขียนข้อมูลลงไฟล์นั่นเอง โดยเขียนเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. กำหนดตัวแปรสำหรับเก็บ file names, data read (Buffer), file handles, ค่าของการรับ/ส่งข้อมูล

```
HANDLE hCom: // handle สำหรับ COM port
DCB dcb; // data structure ที่เก็บค่าสำหรับติดต่อ serial port
char * chCommPort = "COM1"; // ในที่นี้เราใช้ com port 1
int valReturn; // ใช้เก็บคืนค่ากลับในบั้งฟังก์ชัน
char chBuffer; // ใช้เก็บตัวอักษรในการรับและส่งข้อมูล
unsigned long nWrittenPort; // ใช้เก็บคืนค่ากลับในฟังก์ชัน WriteFile
```

2. ใช้คำสั่ง CreateFile ในการอ้างอิงไฟล์ข้อมูลชิ้นใหม่

```
hCom = CreateFile( chCommPort,
    GENERIC_READ | GENERIC_WRITE,
    // กำหนดแบบอ่านและเขียนไฟล์
    0,
    NULL, // ไม่กำหนดการป้องกัน attributes
    OPEN_EXISTING, // เพื่อเปิดช่องติดต่อสื่อสาร
    0, // ไม่ใช่ overlapped I/O
    NULL // เราจะใช้ NULL สำหรับติดต่อช่องทางสื่อสาร
);

if (hCom == INVALID_HANDLE_VALUE) {
    m_text1 = " Error create file "; // แสดงข้อความออกที่หน้าจอ Edit Box
    UpdateData(FALSE);
}

valReturn = GetCommState(hCom, &dcb); // ตรวจสอบสถานะที่จะใช้ Communicate
if (!valReturn) {
    m_text1 = " Com status Error "; // แสดงข้อความออกที่หน้าจอใน Edit Box
    UpdateData(FALSE);
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กำหนดค่าสำหรับติดต่อกับ Serial Port โดยใช้ data structure ชื่อ DCB

```

dcb.BaudRate = CBR_1200; // กำหนดค่า baud rate
dcb.ByteSize = 8; // ขนาดของจำนวนข้อมูล
dcb.Parity = NOPARITY; // กำหนดให้ไม่มี parity bit
dcb.StopBits = ONESTOPBIT; // 1 stop bit มีรายละเอียดของค่าคงที่
valReturn = SetCommState(hCom, &dcb);
if (!valReturn) {
    m_text1=" Set up Error ";
    UpdateData(FALSE);
}

```

4. ใช้คำสั่ง WriteFile เพื่อเขียนตัวอักษรผ่าน Serial Port

```

if ( file.Open(pathName,CFile::modeRead) != 0 )
{
    if (file.GetStatus(fileStatus))
    {
        if (fileStatusOld.m_mtime != fileStatus.m_mtime)
        {
            CString Buffer;
            while(!feof(file.m_pStream))
            {
                file.ReadString(Buffer);
                for(int i=0;i<Buffer.GetLength(); i++)
                {
                    m_text1=Buffer.GetAt(i);
                    WriteFile(hCom,m_text1,1,&nWritePort,NULL);
                    Sleep(300);
                    UpdateData(0);
                }
            }
            fileStatusOld.m_mtime = fileStatus.m_mtime;
        }
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

}
file.Close();
}

```


รูปที่ 3.13 หน้าต่างโปรแกรมส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.14 แผนผังการทำงานของโปรแกรมเพื่อส่งค่าออกพอร์ตอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 วงจรควบคุมการเคลื่อนไหวของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์

วงจรควบคุมการเคลื่อนไหวนั้นเราสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนของอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของกล้อรักษาความปลอดภัย โดยจะเป็นตัวทำให้กล้อรักษาความปลอดภัยเคลื่อนไหวได้ในทิศทางตามที่เราต้องการ

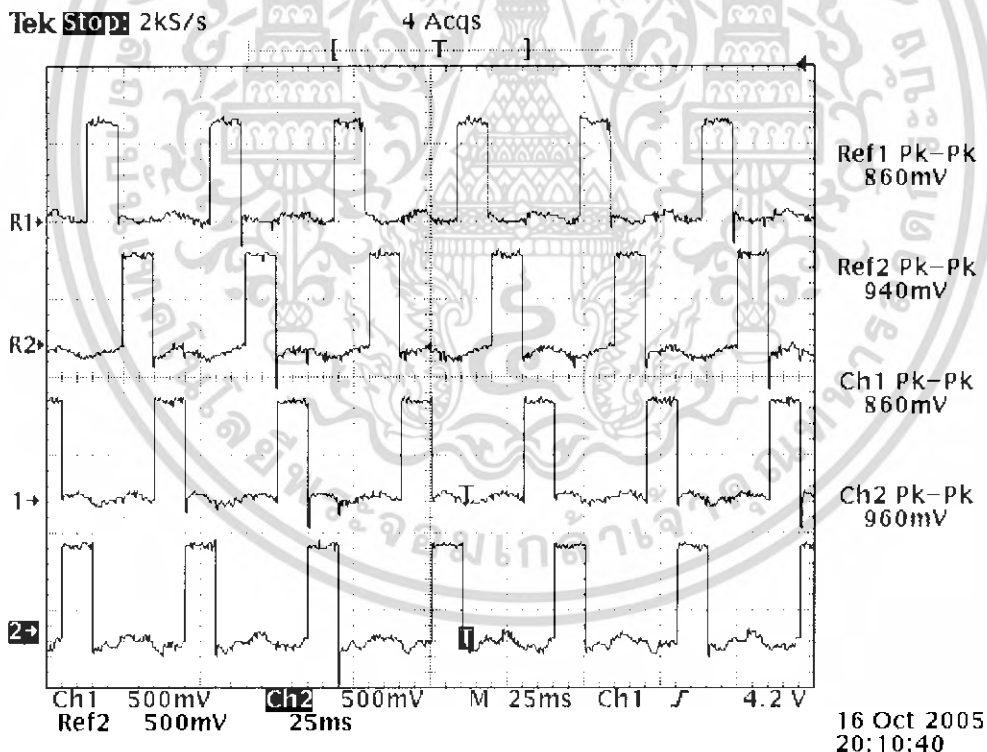
ขั้นตอนการทดลองที่ 4.1

4.1.1 ทำการต่อวงจรดังรูปที่ 3.8 ซึ่งโครงงานชิ้นนี้เราใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ AT89C2051 และสเต็ปเปอร์มอเตอร์มีค่าความละเอียดของการเคลื่อนไหวสเต็ปละ 1.8 องศา

4.1.2 ทำการเขียนโปรแกรม เพื่อทดสอบการทำงานของสเต็ปเปอร์มอเตอร์โดยที่นี้เราให้สเต็ปเปอร์มอเตอร์ทำงานด้วยการกระตุ้นแบบเฟสเดียว

4.1.3 ทำการเขียนโปรแกรมด้วยภาษาแอสเซมบลี ให้สเต็ปเปอร์มอเตอร์สามารถถูกควบคุมได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยในที่นี้เราจะทำการเชื่อมต่อกันด้วยพอร์ตอนุกรม แล้วทำการทดสอบด้วยการควบคุมการหมุนในทิศทางตามเข็มนาฬิกาและทวนเข็มนาฬิกา

ผลการทดลองที่ 4.1

รูปที่ 4.1 สัญญาณแสดงเฟสของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ที่ถูกควบคุมในทิศทางตามเข็มนาฬิกา

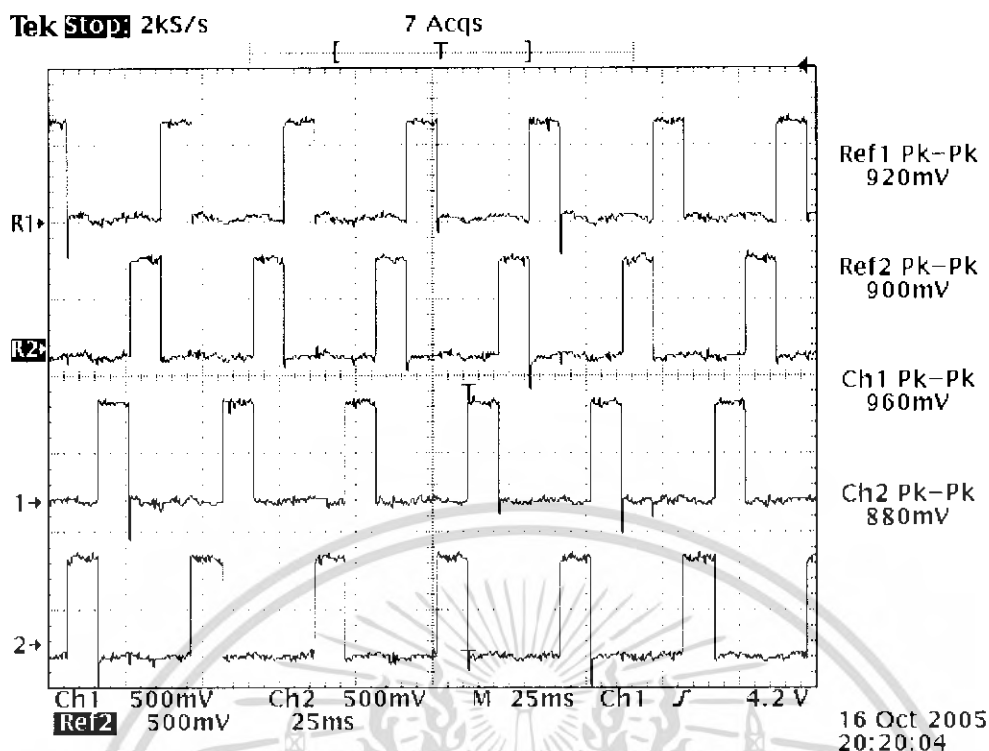
สัญญาณที่1(R1) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 1 ของมอเตอร์

สัญญาณที่2(R2) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 2 ของมอเตอร์

สัญญาณที่3 (1) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 3 ของมอเตอร์

สัญญาณที่4 (2) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 4 ของมอเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 สัญญาณแสดงเฟสของสเต็ปเปอร์มอเตอร์ที่ถูกควบคุมในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา สัญญาณที่1(R1) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 1 ของมอเตอร์ สัญญาณที่2(R2) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 2 ของมอเตอร์ สัญญาณที่3 (1) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 3 ของมอเตอร์ สัญญาณที่4 (2) แสดงรูปสัญญาณที่วัดได้จากเฟสที่ 4 ของมอเตอร์

4.2 การรับ - ส่งรหัสควบคุมมอเตอร์และการหมุนของมอเตอร์

การทดลองรับ-ส่งรหัสควบคุมมอเตอร์โดยใช้การควบคุมผ่านทางโทรศัพท์มือถือและเว็บเบราว์เซอร์ โดยได้แบ่งตำแหน่งของกลิ้ง ทั้ง 2 แกน แยกออกเป็นแกนละ 10 ช่วง โดยให้ช่วงการหมุนของมอเตอร์มีขนาดช่วงละ 14.4 องศาในแนวตั้ง และ 36 องศาในแนวราบ จากการทดลองพบว่าระบบมีการตอบสนองค่อนข้างรวดเร็วเนื่องจากข้อมูลที่รับ-ส่งมีน้อยมาก จากการทดลองเปรียบเทียบระหว่างการสั่งงานจากโทรศัพท์มือถือกับเว็บเบราว์เซอร์ พบว่าการสั่งงานจากเว็บเบราว์เซอร์มีความเร็วสูงกว่า แต่ความเร็วของโทรศัพท์มือถือจะขึ้นกับความเร็วของเครือข่ายมากกว่าเว็บเบราว์เซอร์ เพราะได้ทดลองใช้งานในช่วงที่มีการใช้งานสูงและช่วงที่มีการใช้งานต่ำเห็นผลของความแตกต่างของการสั่งงานจากโทรศัพท์มือถือมากกว่าบนเว็บเบราว์เซอร์(บนเว็บเบราว์เซอร์แทบไม่เห็นความแตกต่าง) สำหรับตำแหน่งของกลิ้งนั้นได้ทำการทดลองโดยผลการทดลองแสดงในตารางที่ 5 และ 6

ผลการทดลองที่ 4.2

คำสั่งควบคุม (Y)	ตำแหน่งของกล้องที่ตั้ง ไว้แนวตั้ง(องศา)	ตำแหน่งของกล้องที่ หมุนจริง(องศา)	ค่าความคลาดเคลื่อน (เปอร์เซ็นต์)
70	72	72.5	0.694
56	57.6	58.5	1.563
42	43.2	43.5	0.694
28	28.8	29	0.694
14	14.4	14.5	0.694
0	0	0	0.000
14	-14.4	-15	4.167
28	-28.8	-29.5	2.431
42	-43.2	-44	1.852
56	-57.6	-58	0.694
70	-72	-73	1.389

หมายเหตุ ค่าบวกคือการหมุนขึ้นและค่าลบคือการหมุนลง

ตารางที่ 5 ผลการทดลองวัดตำแหน่งมอเตอร์แนวตั้งที่ตั้งไว้กับที่วัดได้จริง

คำสั่งควบคุม (X)	ตำแหน่งของกล้องที่ตั้ง ไว้แนวราบ(องศา)	ตำแหน่งของกล้องที่ หมุนจริง(องศา)	ค่าความคลาดเคลื่อน (เปอร์เซ็นต์)
180	180	179	0.556
144	144	143.5	0.347
108	108	107	0.926
72	72	72.5	0.694
36	36	37	2.778
0	0	0	0.000
-36	-36	-36.5	1.389
-72	-72	-73	1.389
-108	-108	-108.5	0.436
-144	-144	143	0.694
-180	-180	179.5	0.278

หมายเหตุ ค่าบวกคือการหมุนขวาและค่าลบคือการหมุนซ้าย

ตารางที่ 6 ผลการทดลองวัดตำแหน่งมอเตอร์แนวราบที่ตั้งไว้กับที่วัดได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการทดลองในตารางที่ 5 และ 6 ซึ่งเป็นการทดลองหาค่าความคลาดเคลื่อนของค่าองศาที่มอเตอร์เริ่มวางตั้งและแนวราบที่หมุนจริงเทียบกับค่าองศาที่ได้ตั้งไว้ ตอนออกแบบ พบว่าค่าความคลาดเคลื่อนของค่าองศาจะมีช่วง 0 - 5% ทั้งนี้เนื่องจากมอเตอร์ในแนวราบต้องรับน้ำหนักมอเตอร์อีกตัวหนึ่งและกลิ้งด้วย ซึ่งค่าโหดนี้ทำให้การหมุนของมอเตอร์คลาดเคลื่อนไปเล็กน้อย การแก้ไขควรทำโดยต้องออกแบบฐานกลิ้งให้มีความเหมาะสมและมันลงมากกว่านี้

4.3 การใช้ ASP เพื่อทำการรับค่าคำสั่งควบคุมจากโทรศัพท์มือถือแล้วทำการจัดเก็บลง Text File

การใช้งาน ASP นั้นเราใช้เพื่อทำการรับค่าคำสั่งควบคุมจากโทรศัพท์เคลื่อนที่แล้วแปลความหมายโดยการส่งค่าตัวแปรนั้นจะถูกจัดเก็บลงฐานข้อมูลชนิด Text File ซึ่งค่าตัวแปรที่ส่งมาจากการร้องขอนั้นจะเป็นค่าตัวแปร X และตัวแปร Y ที่บอกถึงพิกัดที่จะใช้ควบคุมตำแหน่งการเคลื่อนไหวของกลิ้งโดยในที่นี้เราจะทำการเก็บตัวแปร X และ Y นี้ไว้ในไฟล์ X.txt และ Y.txt

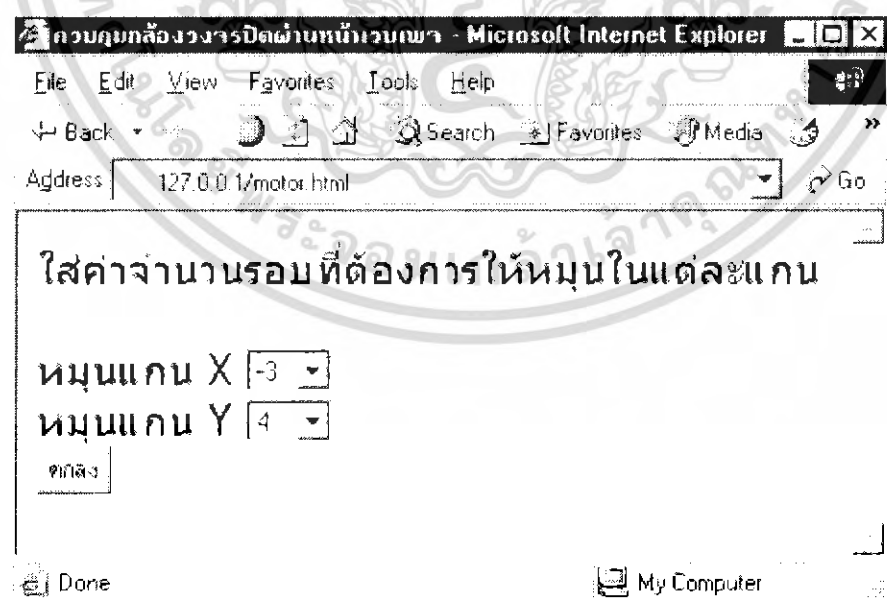
ขั้นตอนการทดลองที่ 4.3

4.3.1 ทำการสร้าง Text File 2 เอกสาร ในที่นี้ให้ชื่อ X.txt และ Y.txt

4.3.2 สร้างเอกสาร HTML ชื่อ motor.html เพื่อทำการ Post ค่าตัวแปร ชื่อ X และ Y ให้กับเอกสาร ASP

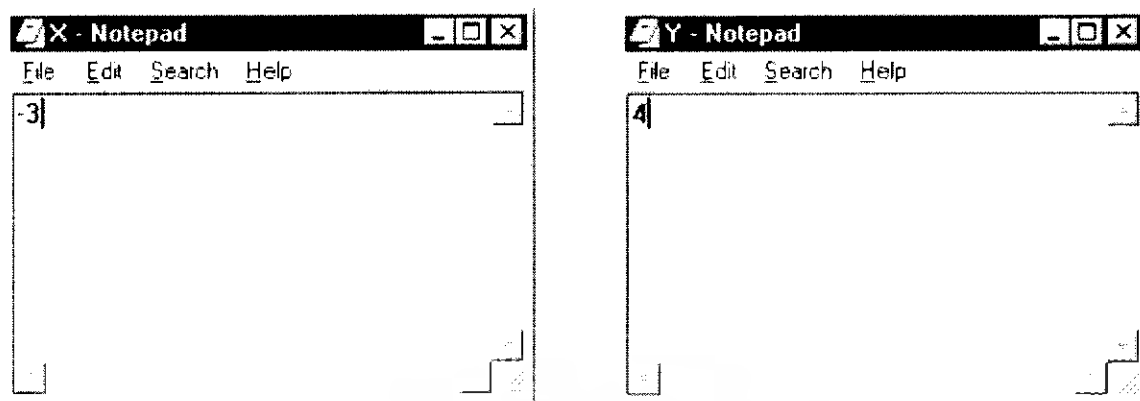
4.3.3 สร้างเอกสาร ASP ชื่อ post.asp โดยภายในเอกสาร ASP บรรจุคำสั่งการรับค่าตัวแปร X และ Y ซึ่งถูกเลือกค่าจากเอกสาร HTML จากนั้นทำการส่งค่าตัวแปรนั้นออกสู่ Text File โดย ตัวแปร X จะทำการเก็บค่าตัวแปรไว้ที่ X.txt และ ตัวแปร Y จะทำการเก็บค่าไว้ที่ Y.txt หลังจากการกดปุ่มตกลงแล้ว

ผลการทดลองที่ 4.3

รูปที่ 4.3 เอกสาร HTML ชื่อ motor.html เพื่อทำการ Post ค่าตัวแปร ชื่อ X และ Y ให้กับเอกสาร ASP

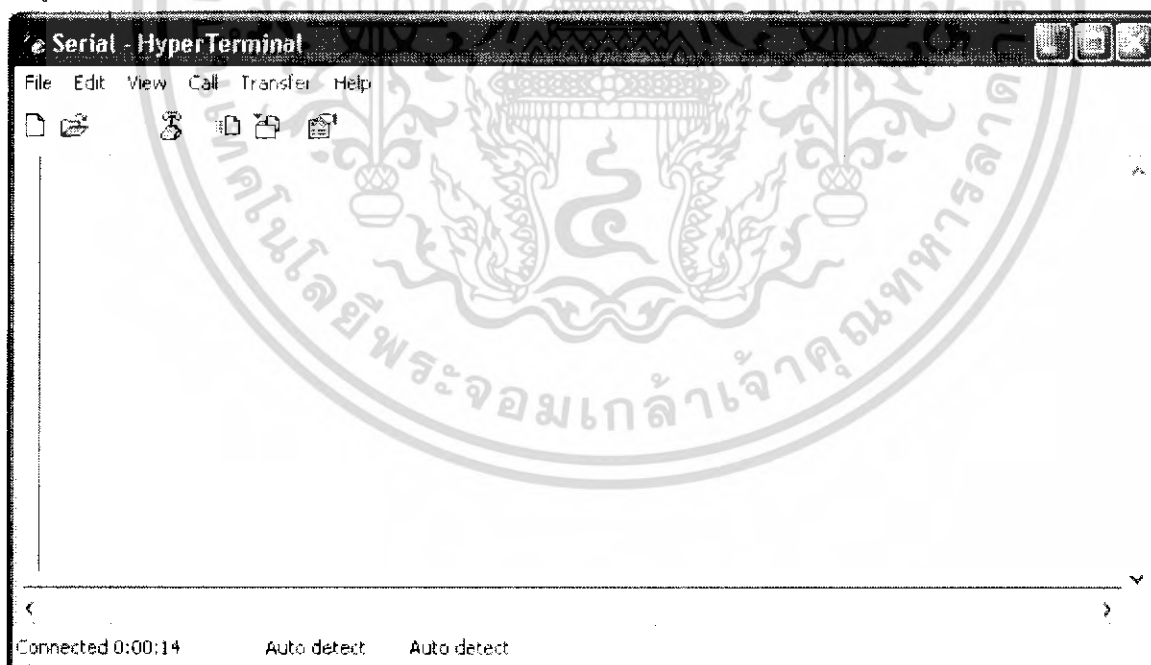
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 Text File แสดงการเก็บค่าข้อมูลตัวแปรที่ถูกบันทึกไว้หลังจากที่ได้ทำการ post ค่าตัวแปร X และ Y

4.4 การใช้ Visual C ++ ในการส่งค่าตัวแปรออกพอร์ตอนุกรม

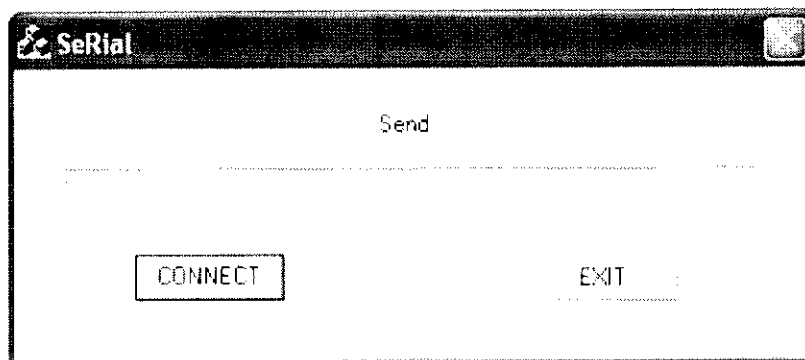
การทดลองส่งค่าตัวแปรออกพอร์ตอนุกรมนั้น จะทำการทดลองโดยการเขียนโปรแกรมให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถเขียนส่งข้อมูลจาก Text File ไปยังพอร์ตอนุกรมเพื่อติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก โดยจะมีขั้นตอนการออกแบบดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 เมื่อเขียนโปรแกรมแล้วจะใช้โปรแกรมไฮเปอร์เทอร์มินอลในการทดสอบที่ความเร็ว 1200 bps โดยเมื่อเริ่มต้นให้เครื่องทำงาน บนหน้าจอคอมพิวเตอร์จะปรากฏหน้าต่างดังรูป

รูปที่ 4.5 หน้าต่างเริ่มต้นของ Hyper Terminal

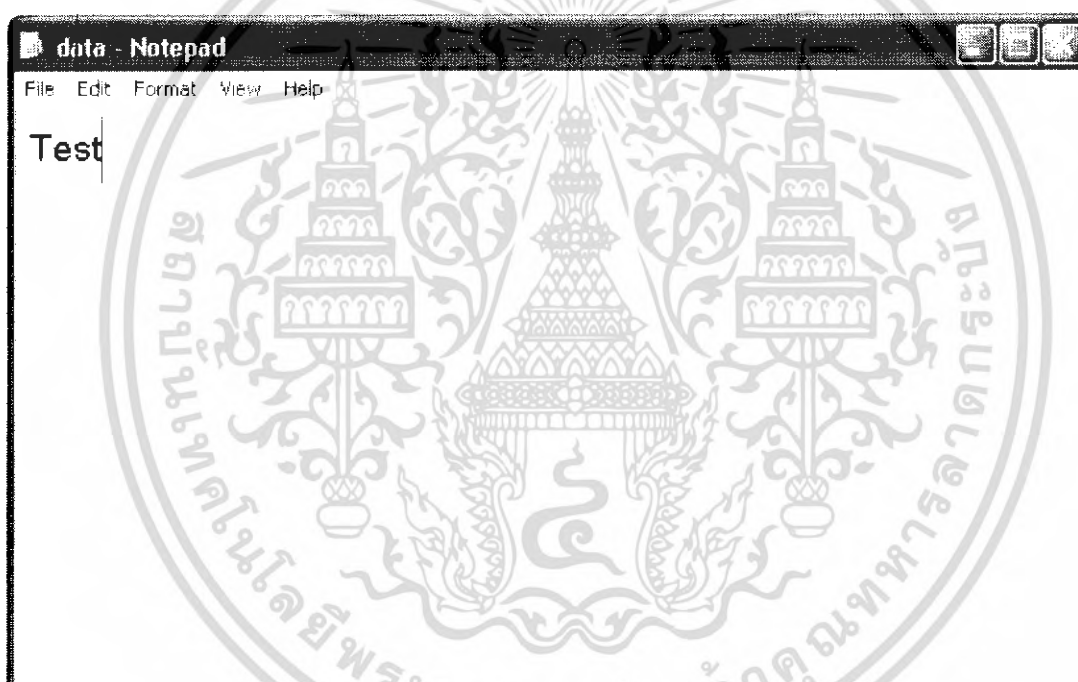
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเราทำการเปิดโปรแกรมที่เราได้ออกแบบซึ่งมีหน้าต่างดังรูป

รูปที่ 4.6 หน้าต่างเริ่มต้นของโปรแกรมส่งค่าออก Serial Port

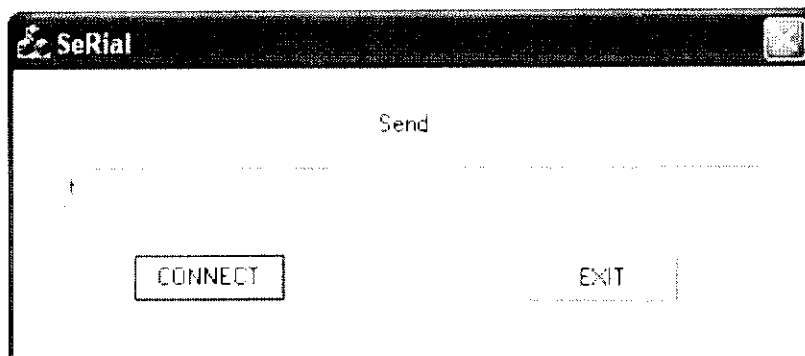
โดยในการที่จะทำการอ่านค่าจาก ไฟล์ที่ชื่อ data.txt เพื่อส่งออกพอร์ตอนุกรมในการทดลองเราให้ค่าในไฟล์ data.txt มีค่าตามรูป

รูปที่ 4.7 แสดงข้อมูลใน data.txt ที่จะทำการอ่านแล้วส่ง

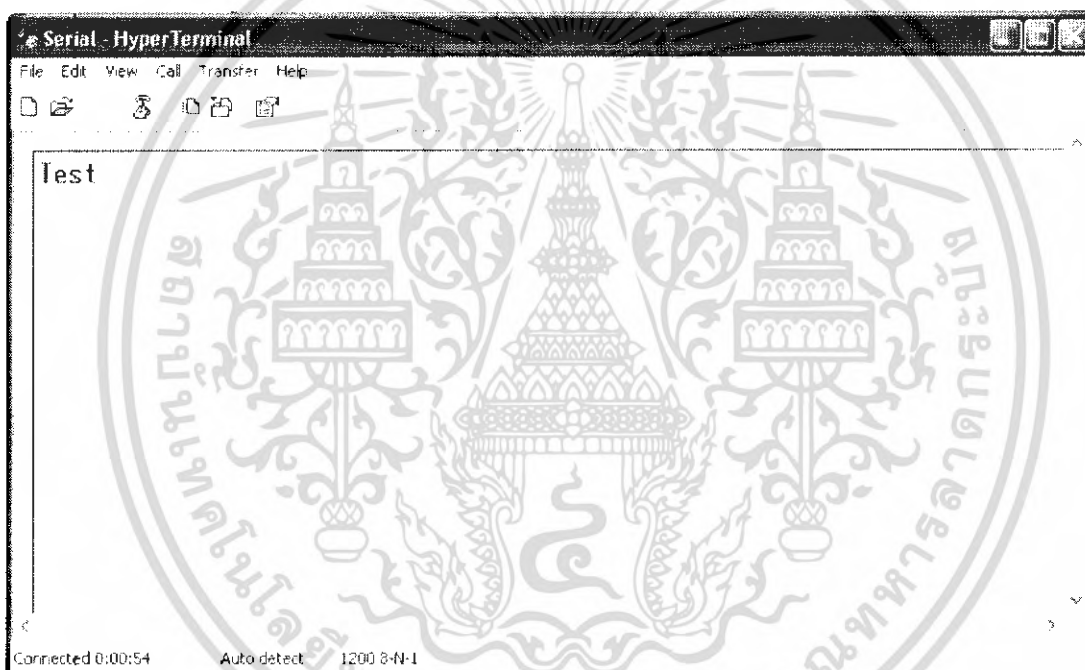
หลังจากที่เรากดปุ่ม CONNECT เพื่อติดต่อกับคอมพิวเตอร์เครื่องรับที่เราเปิด Hyper Terminal ไว้เพื่อรอรับค่าแล้ว เมื่อโปรแกรมทำการตรวจสอบพบการเปลี่ยนแปลงเวลาในการเซฟไฟล์ของไฟล์ที่ชื่อ data.txt โปรแกรมก็จะทำการส่งค่าที่อ่านได้ออกไปยังพอร์ตอนุกรมโดยอัตโนมัติซึ่งโดยวิธีการส่งจะเป็นการส่งตัวอักษรส่งไปที่ละตัวจนกว่าจะครบทุกตัวอักษร หลังจากนั้นโปรแกรมจะทำการวนรูปเพื่ออ่านค่าเวลาการเซฟไฟล์และทำการส่งค่าออกไปจนกว่าจะมีการกดปุ่ม Exit เพื่อทำการปิดโปรแกรมก็เป็นการจบการทำงานซึ่งด้านโปรแกรม Hyper Terminal ที่เครื่องรับนั้นจะสามารถรับค่าได้ดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.8 แสดงการส่งค่าเมื่อทำการส่งคำว่า Test

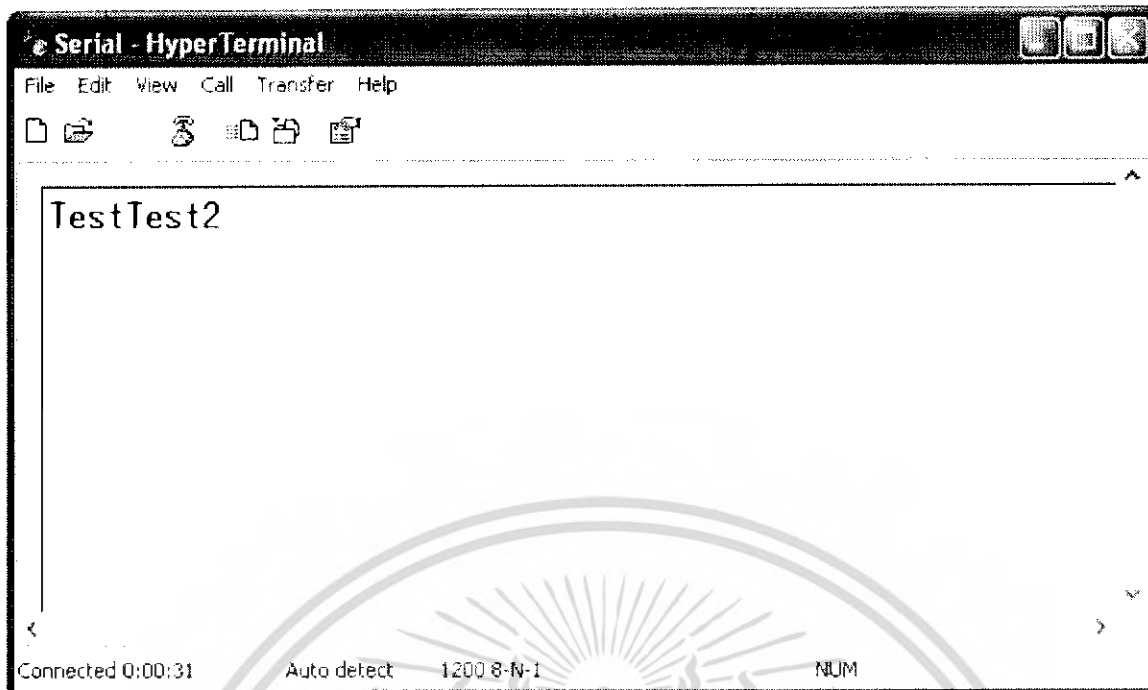
ส่วนด้านโปรแกรม Hyper Terminal ที่เครื่องรับนั้นจะสามารถรับค่าได้ดังรูป

รูปที่ 4.9 แสดงการรับค่าจากพอร์ตอนุกรมด้านเครื่องรับ

เมื่อทดลองเปลี่ยนค่าใน data.txt เป็น Test2 และทำการเซฟไฟล์ก็จะได้ผลดังรูปที่โปรแกรม Hyper Terminal ทางด้านเครื่องรับ

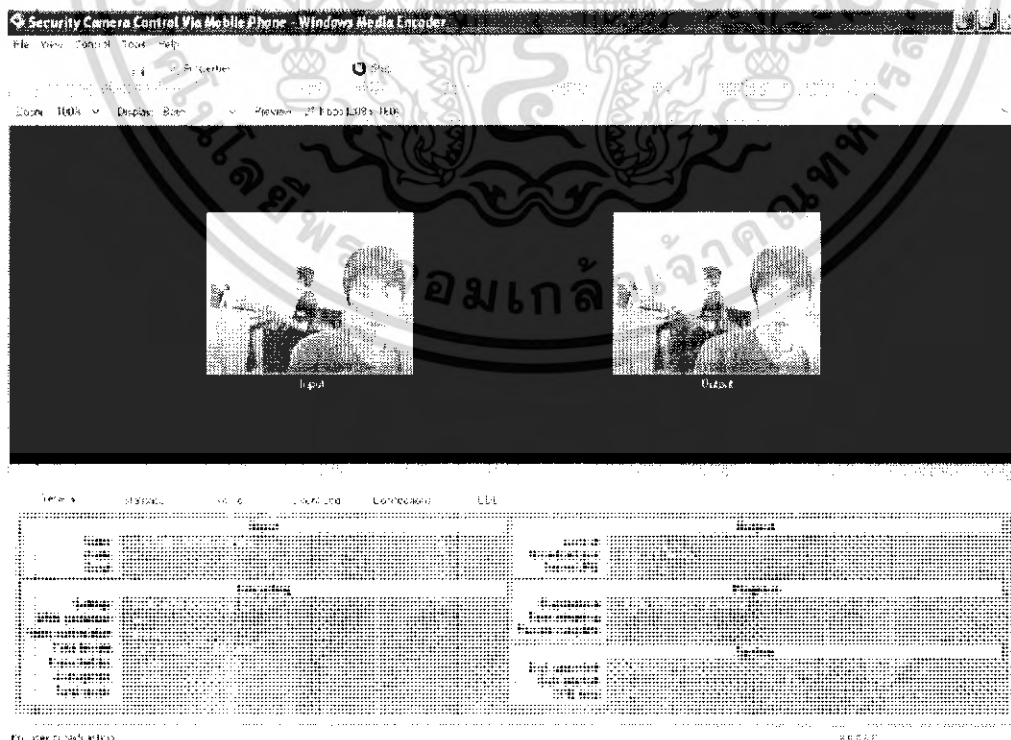
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.10 แสดงการรับค่าจากพอร์ตอนุกรมคืนในเครื่องรับครั้งที่ 2

4.5 การรับ-ส่งสัญญาณภาพเข้าสู่โทรศัพท์มือถือและเว็บเบราว์เซอร์

การทดลองในส่วนนี้เราจะทำการใช้ขนาดของภาพ, อัตราเฟรมและจำนวนภาพต่อวินาที เป็นตัวแปรในการทดลองเพื่อดูผล ความเร็วในการรับส่งข้อมูล และ ความชัดเจนของภาพ โดยใช้โทรศัพท์มือถือและเว็บเบราว์เซอร์เป็นตัวรับภาพ ซึ่งได้ผลการทดลองดังตารางที่ 7 ถึงตารางที่ 13

รูปที่ 4.11 โปรแกรมที่ใช้ในการเข้ารหัสสัญญาณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราการ ส่งข้อมูล (Bit/sec)	ขนาดของ ภาพ (Pixel)	จำนวน เฟรม ต่อ 1 วินาที	Delay Time (Sec)	คุณภาพและความชัดเจนของภาพ		
				การเชื่อมต่อ	ความชัดเจน	ช่วงการขาดหายของ ภาพ
21K	52*40	12	11	ง่าย	ภาพขนาดเล็กมาก	7 วินาที
21K	104*80	12	14	ง่าย	ปานกลาง	10 วินาที
21K	208*160	12	16	ยาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	14 วินาที
31K	52*40	12	17	ง่าย	ภาพขนาดเล็กมาก	16 วินาที
31K	104*80	12	22	ยาก	ปานกลาง	20 วินาที
31K	208*160	12	31	ยากมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	27 วินาที
41K	52*40	12	19	ง่าย	ภาพขนาดเล็กมาก	16 วินาที
41K	104*80	12	29	ยาก	ปานกลาง	22 วินาที
41K	208*160	12	35	ยากมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	31 วินาที
21K	104*80	6	12	ง่าย	ปานกลาง	8 วินาที
21K	104*80	12	14	ง่าย	ปานกลาง	10 วินาที
21K	104*80	24	15	ง่าย	ปานกลาง	13 วินาที

ตารางที่ 7 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่มือถือผ่าน GPRS

เครือข่าย AIS ณ เวลาประมาณ 23.00 น.

จากผลการทดลองตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าเมื่อใช้ภาพขนาด 208*160 Pixel ในการส่งสัญญาณ ภาพที่
รับได้มีขนาดชัดเจนมากที่สุด แต่การเชื่อมต่อนั้นทำการเชื่อมต่อได้ค่อนข้างยาก ช่วงเวลาหน่วงของสัญญาณ
ภาพล่าช้ามีค่าสูงมากอยู่ในช่วงเวลา 16-35 วินาที และมีช่วงเวลาของการขาดหายของภาพมากที่สุด อยู่ในช่วง
เวลาประมาณ 14-31 วินาที

เมื่อใช้ขนาดภาพ 104*80 Pixel ในการส่งสัญญาณ ภาพที่รับได้มีขนาดชัดเจนปานกลางสามารถ
รับชมรายละเอียดโดยรวมได้ดี ช่วงเวลาหน่วงของสัญญาณภาพล่าช้ามีค่าปานกลางอยู่ในช่วง 12-29 วินาที
การเชื่อมต่อนั้นทำการเชื่อมต่อได้ง่าย ช่วงเวลาของการขาดหายของภาพนั้นอยู่ในช่วงเวลา 8 - 22 วินาที

เมื่อใช้ขนาดภาพ 52*40 Pixel ในการส่งสัญญาณ ภาพที่รับได้มีขนาดเล็กมาก ช่วงเวลาหน่วงของ
สัญญาณภาพล่าช้ามีค่าน้อยที่สุดอยู่ในช่วงเวลา 11-19 วินาที และมีช่วงเวลาของการขาดหายของภาพน้อยที่สุด
อยู่ในช่วงเวลาประมาณ 7-16 วินาที

ณ ช่วงเวลาทำการทดลองเรา วัดอัตราการเชื่อมต่อข้อมูลผ่านเครือข่าย GPRS อยู่ในช่วง 19-23K
Bit/Sec ด้วยโปรแกรม GPRS Monitor เมื่อทำการเปลี่ยนอัตราเรส่งข้อมูลจะเห็นได้ว่าอัตราการรับส่งข้อมูล
21K Bit/Sec เป็นอัตราที่เหมาะสมกับการใช้งานผ่านเครือข่าย GPRS มากที่สุด และการทดสอบการเปลี่ยน
อัตราจำนวนภาพต่อวินาทีพบว่า จำนวน 12 เฟรมต่อวินาทีเป็นจำนวนที่เหมาะสมที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลข้างต้นเราจึงกำหนด ขนาดภาพ 104*80 Pixel อัตราส่ง 21 K Bit/Sec 12 เฟรมต่อวินาทีในการส่งสัญญาณภาพสู่เครื่องโทรศัพท์มือถือ

อัตราการส่งข้อมูล (Bit/sec)	ขนาดของภาพ (Pixel)	จำนวนเฟรมต่อ 1 วินาที	Delay Time (Sec)	คุณภาพและความชัดเจนของภาพ		
				การเชื่อมต่อ	ความชัดเจน	ช่วงการขาดหายของภาพ
21K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
31K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
31K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
31K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
41K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
41K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
41K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	6	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	24	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย

ตารางที่ 8 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือโดยการใช้อินเตอร์เน็ตผ่านทางสาย Active Sync

จากผลการทดลองตารางที่ 8 ทำการทดลองเชื่อมต่อเครื่องโทรศัพท์มือถือเข้าสู่เครื่องแม่ข่ายโดยตรงผ่านทางสาย Active Sync เพื่อทำการทดสอบหาค่าเวลาการหน่วงของสัญญาณภาพน้อยที่สุด จากการทดลองพบว่าค่าเวลาการหน่วงของสัญญาณเพิ่มเล็กน้อยที่สุดคือ 5 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราการ ส่งข้อมูล (Bit/sec)	ขนาดของ ภาพ (Pixel)	จำนวน เฟรม ต่อ 1 วินาที	Delay Time (Sec)	คุณภาพและความชัดเจนของภาพ		
				การเชื่อมต่อ	ความชัดเจน	ช่วงการขาดหายของ ภาพ
21K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
31K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
31K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
31K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
41K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดเล็กมาก	ไม่พบการขาดหาย
41K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
41K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ภาพขนาดใหญ่จอ	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	6	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	24	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย

ตารางที่ 9 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือโดยการเรียกใช้ผ่านโครงข่ายภายใน

จากผลการทดลองตารางที่ 9 ให้ผลการทดลองเช่นเดียวกับตารางที่ 8 ทำการทดลองเชื่อมต่อเครื่องโทรศัพท์มือถือเข้าสู่เครื่องแม่ข่ายภายใน เพื่อทำการทดสอบหาค่าเวลาการหน่วงของสัญญาณภาพน้อยที่สุดจากการทดลองพบว่าค่าเวลาการหน่วงของสัญญาณภาพมีค่าน้อยที่สุดคือ 5 วินาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราการ ส่งข้อมูล (Bit/sec)	ขนาดของ ภาพ (Pixel)	จำนวน เฟรม ต่อ 1 วินาที	Delay Time (Sec)	คุณภาพและความชัดเจนของภาพ		
				การเชื่อมต่อ	ความชัดเจน	ช่วงการขาดหายของภาพ
21K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ต่ำ	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ดี	ไม่พบการขาดหาย
31K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ต่ำ	ไม่พบการขาดหาย
31K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
31K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ดี	ไม่พบการขาดหาย
41K	52*40	12	5	ง่ายมาก	ต่ำ	ไม่พบการขาดหาย
41K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
41K	208*160	12	5	ง่ายมาก	ดี	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	6	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	12	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย
21K	104*80	24	5	ง่ายมาก	ปานกลาง	ไม่พบการขาดหาย

ตารางที่ 10 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพโดยใช้เว็บเบราว์เซอร์เป็นตัวรับภาพผ่านอินเทอร์เน็ต

จากผลการทดลองตารางที่ 10 เราทำการขยายขนาดภาพและทำการรับชมผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์ด้วยขนาด 320*246 Pixel พบว่า เมื่อทำการส่งด้วยขนาด 52*40 Pixel แล้วนำมาขยายภาพที่รับชมได้ไม่มีความชัดเจนเป็นอันมาก ส่วน ขนาด 104*80 และ 208*160 Pixel ขนาดภาพที่รับชม ได้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนการเชื่อมต่อและการหน่วงเวลาของสัญญาณภาพนั้นอยู่ในระดับที่ดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากอัตราการรับส่งข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่ใช้ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นมีความเร็วสูงสามารถรองรับการใช้งานได้ดี เนื่องจากเราทำการส่งข้อมูลด้วยอัตรา 21K Bit/Sec แต่ปัจจุบันการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของผู้ให้บริการทั่วไปนั้น ความเร็วการเชื่อมต่ออัตราการส่งข้อมูลขั้นต่ำนั้นอยู่ที่ 33.6K Bit/Sec

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลาทำการทดลอง	คุณภาพของการรับสัญญาณภาพ (ขนาดภาพ 104*80 Pixel , อัตราส่ง 21 Kbps, 12 เฟรมต่อวินาที)			
	Delay Time (sec)	การเชื่อมต่อ	ช่วงการขาดหายของภาพ	ความเร็วการเชื่อมต่อ
06.00 - 08.00 น.	11	ง่าย	7 วินาที	23-27 K Bit/Sec
08.00 - 10.00 น.	12	ง่าย	9 วินาที	17-24 K Bit/Sec
10.00 - 12.00 น.	12	ง่าย	10 วินาที	16-22 K Bit/Sec
12.00 - 14.00 น.	16	ยาก	13 วินาที	13-21 K Bit/Sec
14.00 - 16.00 น.	15	ง่าย	11 วินาที	17-24 K Bit/Sec
16.00 - 18.00 น.	16	ยาก	12 วินาที	16-20 K Bit/Sec
18.00 - 20.00 น.	11	ง่าย	9 วินาที	16-23 K Bit/Sec
20.00 - 22.00 น.	11	ง่าย	9 วินาที	18-24 K Bit/Sec
22.00 - 24.00 น.	11	ง่าย	9 วินาที	17-23 K Bit/Sec
24.00 - 02.00 น.	11	ง่าย	8 วินาที	18-26 K Bit/Sec

ตารางที่ 11 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย AIS ณ ช่วงเวลาต่างๆ

ช่วงเวลาทำการทดลอง	คุณภาพของการรับสัญญาณภาพ (ขนาดภาพ 104*80 Pixel , อัตราส่ง 21 Kbps, 12 เฟรมต่อวินาที)			
	Delay Time (sec)	การเชื่อมต่อ	ช่วงการขาดหายของภาพ	ความเร็วการเชื่อมต่อ
06.00 - 08.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	22-29 K Bit/Sec
08.00 - 10.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	22-26 K Bit/Sec
10.00 - 12.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	22-25 K Bit/Sec
12.00 - 14.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-25 K Bit/Sec
14.00 - 16.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-25 K Bit/Sec
16.00 - 18.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-24 K Bit/Sec
18.00 - 20.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-25 K Bit/Sec
20.00 - 22.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-25 K Bit/Sec
22.00 - 24.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-25 K Bit/Sec
24.00 - 02.00 น.	11	ง่าย	8-10 วินาที	21-27 K Bit/Sec

ตารางที่ 12 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย DTAC

ณ ช่วงเวลาต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงเวลาทำการทดลอง	คุณภาพของการรับสัญญาณภาพ (ขนาดภาพ 104*80 Pixel, อัตราส่ง 21 Kbps, 12 เฟรมต่อวินาที)			
	Delay Time (sec)	การเชื่อมต่อ	ช่วงการขาดหายของภาพ	ความเร็วการเชื่อมต่อ
06.00 – 08.00 น.	13	ยาก	12 วินาที	18-22 K Bit/Sec
08.00 – 10.00 น.	16	ยาก	14 วินาที	17-20 K Bit/Sec
10.00 – 12.00 น.	15	ยาก	12 วินาที	17-20 K Bit/Sec
12.00 – 14.00 น.	19	ยาก	13 วินาที	17-19 K Bit/Sec
14.00 – 16.00 น.	18	ยาก	15 วินาที	17-20 K Bit/Sec
16.00 – 18.00 น.	13	ยาก	14 วินาที	16-20 K Bit/Sec
18.00 – 20.00 น.	13	ยาก	13 วินาที	17-20 K Bit/Sec
20.00 – 22.00 น.	14	ยาก	15 วินาที	17-21 K Bit/Sec
22.00 – 24.00 น.	13	ยาก	12 วินาที	18-21 K Bit/Sec
24.00 – 02.00 น.	13	ยาก	12 วินาที	17-22 K Bit/Sec

ตารางที่ 13 ผลการทดลองการรับ-ส่งภาพไปสู่โทรศัพท์มือถือผ่าน GPRS เครือข่าย ORANGE ณ ช่วงเวลาต่างๆ

จากการทดลองตารางที่ 11 – 13 เราทำการทดลองโดยทดสอบการรับสัญญาณภาพด้วยเครื่องโทรศัพท์มือถือผ่าน GPRS ผ่านเครือข่าย 3 เครือข่าย ณ ช่วงเวลาต่างๆ โดยใช้โปรแกรม GPRS Monitor เป็นตัววัดความเร็วในการเชื่อมต่อการสื่อสารข้อมูล จากนั้นทำการวัดค่าช่วงเวลาที่การล่าช้าของภาพและช่วงเวลาที่การขาดหายของภาพ จากการทดลองพบว่า

ผู้ให้บริการเครือข่าย AIS ณ ช่วงเวลาประมาณ 10.00-14.00 น. และ 16.00-18.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ค่าความล่าช้าและการขาดหายของภาพสูงที่สุด เนื่องจากมีผู้ใช้บริการมากในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นผลให้อัตราการรับส่งข้อมูลของระบบผู้ให้บริการต่ำลง ต่ำลงสูงสุดที่ 13 K Bit/Sec ทำให้ทำการเชื่อมต่อได้ยากในช่วงเวลาดังกล่าว

ผู้ให้บริการเครือข่าย DTAC ความเร็วในการเชื่อมต่อระบบ GPRS นั้นค่อนข้างคงที่สามารถทำการเชื่อมต่อได้ง่ายทุกช่วงเวลา ความเร็วการเชื่อมต่อข้อมูลส่วนมากอยู่ในช่วง 21-25 K Bit/Sec ซึ่งมีความเหมาะสมกับการใช้งานรับสัญญาณภาพที่เราได้ทำการส่งมากที่สุด

ผู้ให้บริการเครือข่าย ORANGE ความเร็วในการเชื่อมต่อข้อมูลต่ำไม่คงที่ ทำการเชื่อมต่อได้ค่อนข้างยากในทุกๆช่วงเวลาเนื่องจาก ความเร็วในการเชื่อมต่อต่ำกว่าอัตราส่งข้อมูลภาพที่เราได้กำหนดไว้

รูปที่ 4.12 ภาพที่รับได้ด้วยเครื่องโทรศัพท์มือถือ

จากผลการทดลอง พบว่าเมื่อใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการรับภาพผ่านทางเครือข่าย GPRS การส่งสัญญาณภาพด้วยขนาด 104*80 pixel จะมีความเหมาะสมมากที่สุด การเพิ่มอัตราการส่งภาพเป็นผลทำให้ภาพมีความคมชัดมากขึ้นแต่ผลที่ตามมาก็คือความล่าช้าและการขาดหายของข้อมูล ส่วนการเพิ่มจำนวนเฟรมของภาพนั้นจะพบว่าจำนวน 12 เฟรมต่อวินาทีนั้นเหมาะสมที่สุด จะเห็นว่าถึงแม้ขนาดของไฟล์จะเล็กเพียงใดก็ตาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมพิวเตอร์ยังต้องเสียเวลาบางส่วนไปก่อนอยู่แล้ว เพราะก่อนที่จะทำการรับหรือส่งข้อมูล โทรศัพท์มือถือกับ Server จะต้องทำการติดต่อกันก่อนเพื่อเตรียมการรับหรือส่งข้อมูล ปัญหาความล่าช้าในการติดต่อ และการขาดหายของสัญญาณภาพทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ คุณภาพของสัญญาณอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อผ่านระบบ GPRS ของผู้ให้บริการ และช่วงเวลาการใช้งาน

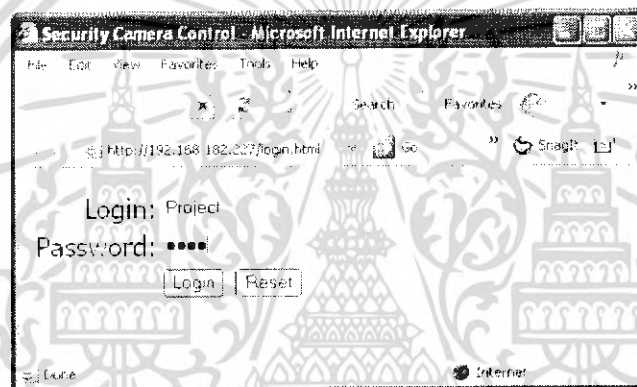
4.6 การใช้เว็บเบราว์เซอร์ในการรับชมและควบคุมกล้องรักษาความปลอดภัย ขั้นตอนการใช้งานมีดังนี้

4.6.1 ทำการติดต่อ ไปยังเครื่องแม่ข่ายด้วยเว็บเบราว์เซอร์ ในที่นี้ ทำการเรียกไปที่

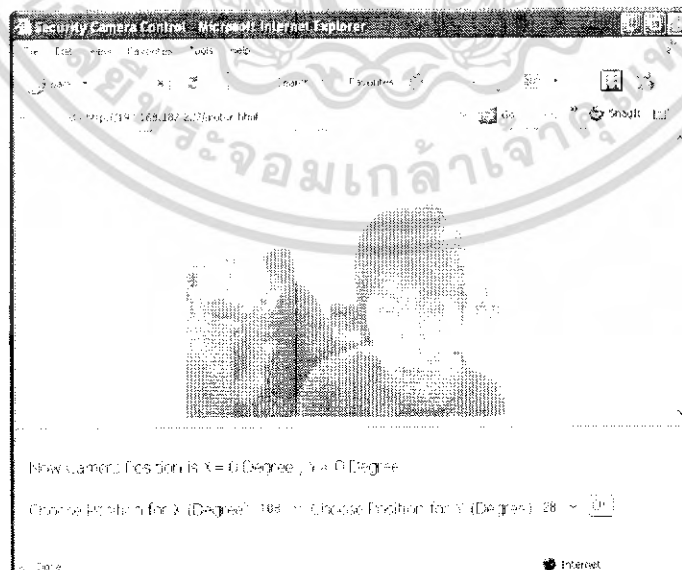
<http://192.168.182.227/login.html>

4.6.2 ทำการใส่รหัสรักษาความปลอดภัยเพื่อทำการขออนุญาตใช้งาน

4.6.3 เข้าสู่หน้าต่างรับชมภาพและควบคุมตำแหน่งกล้องรักษาความปลอดภัย

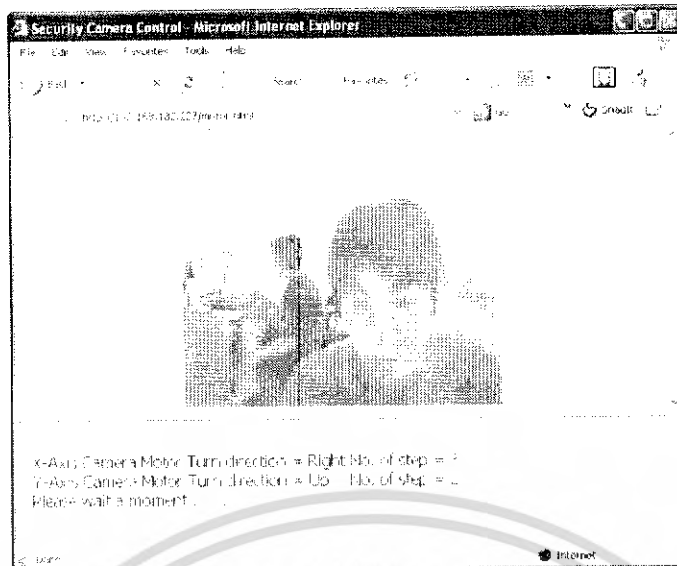

รูปที่ 4.13 หน้าต่างการใส่รหัสผ่านเพื่อทำการขออนุญาตใช้งาน

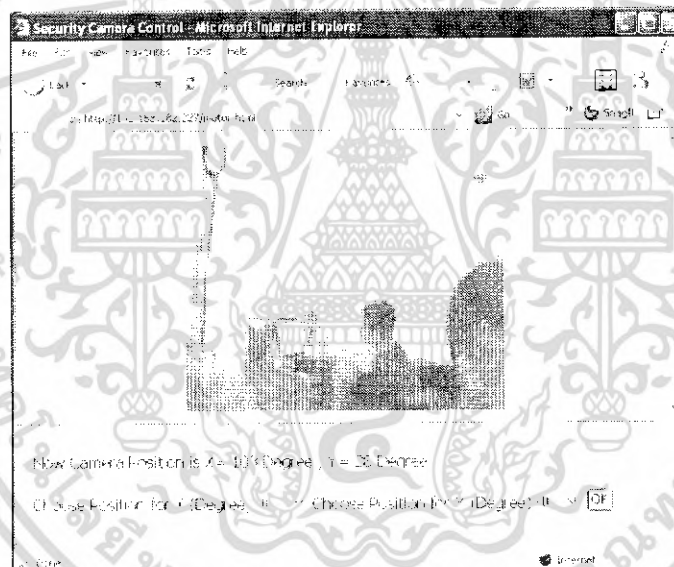

รูปที่ 4.14 ทำการเลือกพิกัดตำแหน่งกล้องรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.15 การตอบรับคำสั่งและทำการประมวลผล

รูปที่ 4.16 ตำแหน่งของกล้องปรับไปยังตำแหน่งที่ร้องขอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 การใช้งานโปรแกรมควบคุมตำแหน่งกล้องบนโทรศัพท์มือถือ

4.7.1 ติดตั้งโปรแกรมProject4th จากนั้นทำการรันโปรแกรม

Install Launch Manage Delete

Actions

รูปที่ 4.17 หน้าต่างชื่อโปรแกรม Project4th

4.7.2 ใส่ค่า แอดเดรส , ชื่อผู้ใช้ และรหัสผ่านให้ถูกต้อง

 A screenshot of a mobile phone's login form. The title bar shows 'Hello' and the time '1:58'. The form has three input fields: 'URL' with the value '192.168.182.227', 'username' with the value 'project', and 'password' with the value '****'.

OK

Actions

รูปที่ 4.18 หน้าต่างรับค่า แอดเดรส , ชื่อผู้ใช้ และรหัสผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.3 โปรแกรมแสดงหน้าต่างเมนูเมื่อ ชื่อผู้ใช้ และรหัสผ่าน ถูกต้อง

Actions

รูปที่ 4.19 หน้าต่างเมนู Move , Help , About

4.7.4 เลือกเมนู Move โปรแกรมจะเข้าสู่หน้าต่าง Move โดยจุดศูนย์กลางจะอยู่ที่กลางกรอบสี่เหลี่ยมเป็นตำแหน่ง $x = 0$ และ $y = 0$

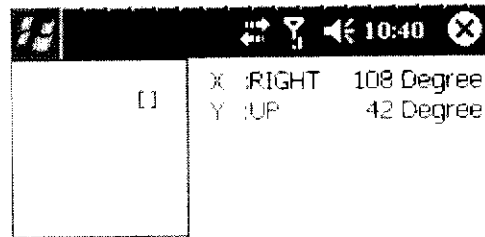
Send

Navigate

รูปที่ 4.20 หน้าต่าง Move

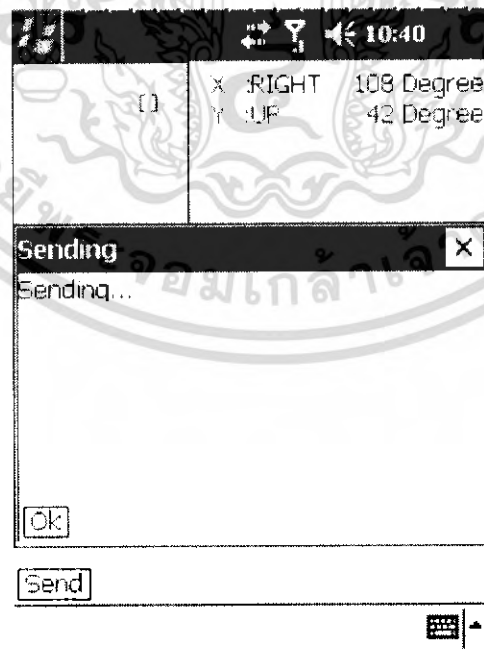
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.5 เลื่อนเคอร์เซอร์เพื่อเปลี่ยนตำแหน่งของกล่อง

รูปที่ 4.21 หน้าต่างการเลื่อนเคอร์เซอร์

4.7.6 กดปุ่ม Send เพื่อส่งค่าตำแหน่งกล่องไปยังเซิร์ฟเวอร์ ให้ทำการหมุนกล่อง

รูปที่ 4.22 กดปุ่ม Send เพื่อส่งค่าตำแหน่งกล่องไปยังเซิร์ฟเวอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.7 เลือกเมนู Help โปรแกรมจะเข้าสู่หน้าต่าง Help เพื่อแสดงข้อมูลให้การใช้

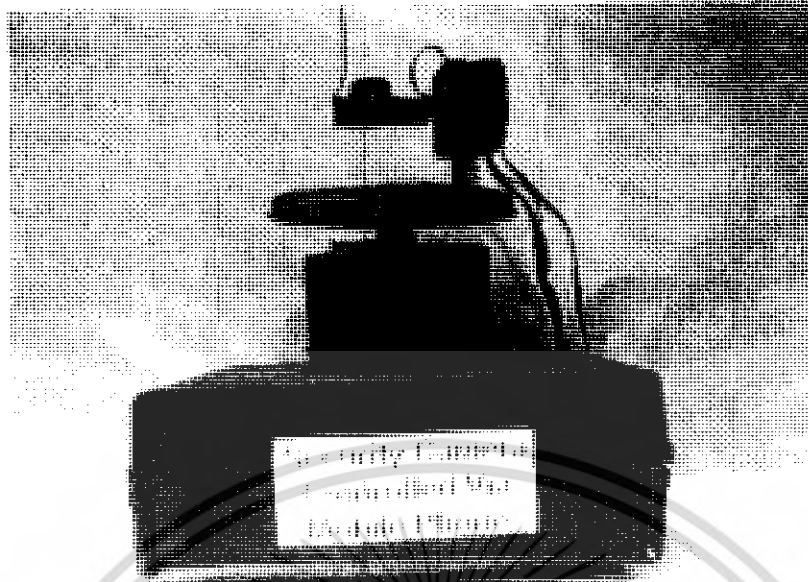
รูปที่ 4.23 หน้าต่าง Help

4.7.8 เลือกเมนู About โปรแกรมจะเข้าสู่หน้าต่าง About เพื่อแสดงข้อมูลของผู้จัดทำ

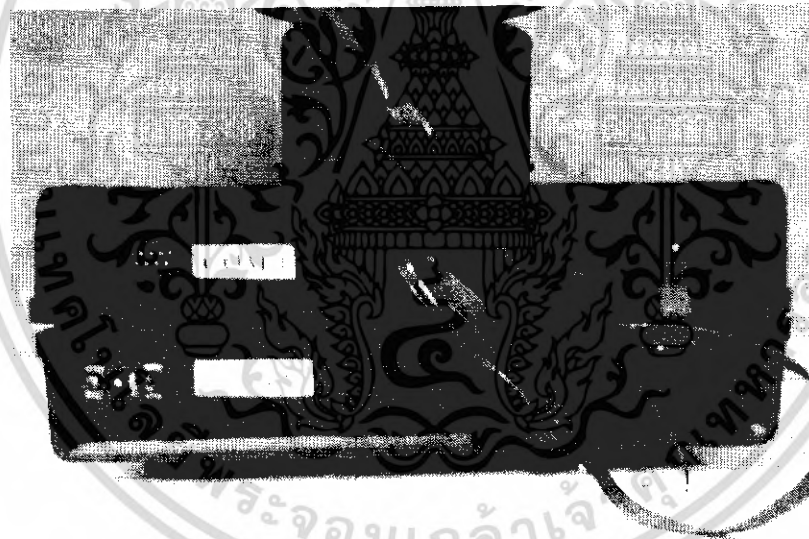

รูปที่ 4.24 หน้าต่าง About

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.25 อุปกรณ์ควบคุมการเคลื่อนไหวนองกล้องด้านหน้า

รูปที่ 4.26 อุปกรณ์ควบคุมการเคลื่อนไหวนองกล้องด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทวิจารณ์และบทสรุป

ตลอดระยะเวลาการศึกษาในวิชา Project I นั้นเราได้ทำการศึกษาทฤษฎีและหลักการทำงานของแต่ละส่วนต่างๆของระบบและได้ทำการทดลองใช้งานในแต่ละส่วน ผลที่ได้นั้นเป็นไปตามที่คาดหมายไว้ แต่ยังคงขาดการนำการทำงานในส่วนต่างๆนั้นมารวมกัน

ในวิชา Project II นั้นเราได้ทำการ รวมการทำงานในส่วนของอุปกรณ์ต่างๆเข้าด้วยกัน อาทิ โทรศัพท์มือถือ เครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ และไมโครคอนโทรลเลอร์ ซึ่งสามารถทำงานสอดคล้องกันได้เป็นอย่างดี โดยโทรศัพท์มือถือสามารถส่งค่าในการควบคุมกล้องมายังเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ เพื่อที่จะส่งงานให้ไมโครคอนโทรลเลอร์หมุนเสตีปมอร์เตอร์ได้อย่างถูกต้อง และโทรศัพท์มือถือสามารถรับภาพที่แพร่จากเครื่องคอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ได้ แม้ว่าภาพนั้นจะมีความละเอียดไม่สูงนักก็ตาม ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับโครงข่ายโทรคมนาคมในปัจจุบัน หากในอนาคตมีการพัฒนามากขึ้น คุณภาพของภาพที่ได้ก็จะดีขึ้นเป็นลำดับอย่างแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] นิรุจ อำนวยศิลป์. คู่มือการเขียนโปรแกรม Microsoft Visual C++ Version 6.0. ชักเชส มีเดีย จำกัด, 2542 อุดม วโรตม์ศึกษิตติ. ภาษาศาสตร์เหมาะสมเบื้องต้น. ดันธรรม, 2537
- [2] จันทรมาส สาณะเสน พันธุ์คำ. “สู่ก้าวใหม่แห่งการพัฒนาโปรแกรมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วย J2ME”, สำนักพิมพ์ชายน์ซอฟต์แวร์ คอร์ปอเรชั่น, พิมพ์ครั้งที่ 1 เมษายน 2548 ,ISBN:9749109287
- [3] Vartan Piroumian , “Wireless J2ME Platform Programming” , Publisher: Prentice Hall PTR, 1st edition (March 25, 2002) , ISBN: 0130449148
- [4] John w. Muchow , “Core J2ME Technology & MIDP” , Publisher: Prentice Hall PTR; 1st edition (December 21, 2001) , ISBN: 0130669113
- [5] Pual Tremblett , “Instant Wireless Java with J2ME” , Publisher: Osborne/McGraw-Hill; Bk&CD-Rom edition (February 4, 2002) , ISBN: 0072191759
- [6] <http://java.sun.com/j2mc/>
- [7] <http://java.sun.com/product/cldc/>
- [8] <http://java.sun.com/product/midp/>
- [9] <http://www.wirelessdevnet.com>
- [10] <http://www.thaiio.com>